

KØBENHAVNS ROKLUB

1866

20. OKTOBER

1966

Poul Kragh:

KR GENNEM 100 ÅR

Festskrift udgivet af Københavns Roklub
i anledning af 100 års jubilæet den 20. oktober 1966.
Trykt hos Thorsøe Olsen & Co's Eftf. v/ Holland & Simonsen.

KØBENHAVNS ROKLUBS præsidium



André Filtenborg.



Richard Svendsen.



Poul Kragh.

og bestyrelse i 1966



Siddende fra venstre: Regnskabsfører Rudolf Krag, sekretær Jørgen Hougaard Jensen, kasserer Kai Kirkensgaard, formand Ernst Schmidt, næstformand Villy Jørgensen, undervisningsrochef Henning Hansen, langfjersrochef Kay Nielsen. Stående fra venstre: Festarrangør Poul Hammel, materialeforvalter I Erik Braaten, busforvalter Paul Nielsen, kaproningschef Hans Bastian, u. mandat Borge Kaas Andersen, redaktør Stig Fischer Jensen, materialeforvalter II Ove Michaelsen, motionsrochef Kjeld Hojer.

Københavns Roklubs æresmedlemmer

- 1887 Etatsråd *Augustin Gamél*, Københavns Roklub
- 1887 Generalmajor *Victor Balck*, Stockholms Roddförening
- 1887 Havnekaptajn *A. Lüders*, København
- 1887 Fabrikant *Ludvig Reé*, Københavns Roklub
- 1887 Grosserer *David Seidelin*, Københavns Roklub
- 1887 Direktør *Ulrik Rosenberg*, Christiania Roklub
- 1887 Ingeniør *E. B. Parlour*, London Rowing Club
- 1889 Grosserer *Carl Melchior*, Københavns Roklub
- 1912 Direktør *I. P. Müller*, Københavns Roklub
- 1918 Juvelér *Oscar Dahl*, Københavns Roklub
- 1923 Grosserer *Peter Trolle*, Københavns Roklub
- 1926 Grosserer *Rudolph Schmidt*, Københavns Roklub
- 1926 Tømremester *Otto Arboe*, Københavns Roklub
- 1929 Direktør *Eugen Schmidt*, Københavns Roklub
- 1932 Grosserer *André Filtenborg*, Københavns Roklub
- 1932 Grosserer *Th. Nielsen*, Københavns Roklub
- 1936 Direktør *Richard Svendsen*, Københavns Roklub
- 1957 Salgschef *Poul Kragh*, Københavns Roklub
- 1965 Forretningsfører *S. Heilbo*, Københavns Roklub

Store begivenheder i K.R. gennem 100 år

- 1866 Handels- og Kontoristforeningens Roklub stiftes 20. oktober
- 1880 Klubben skifter navn til Københavns Roklub.
- 1883 Anskaffer første danske outrigger og indleder det skandinaviske, idrætslige samarbejde.
- 1884 Bådehuset i Tømmergraven indvies. Første engelske træner. Første sculler.
- 1886 Arrangerer den første skandinaviske kaproning i Danmark.
- 1887 Stifter Dansk Forening for Rosport og indfører atletiken i Danmark.
- 1888 Vinder den første danske sejr over et udenlandsk hold i outrigger.
- 1889 Sejre i den skandinaviske kaproning og første gang på tysk bane.
- 1891 Starter den første danske atletikklub.
- 1896 Stifter Dansk Idræts Forbund og arrangerer det første danske svømmestævne. Starter i Belgien i toer og 3 medlemmer starter ved de olympiske lege i Athen.
- 1900 K. R.'s medlemmer vinder tovtrækningen ved de olympiske lege i Paris.
- 1902 Bådehuset på »Djævløen« indvies.
- 1905 Vinder to løb ved kaproningen i Schwerin.
- 1906 Deltager i de olympiske lege i Athen i 2- og 4-årsers inrigger.
- 1909 Vinder »Nordiska Fyrer« i Stockholm.
- 1911 Den første sejr i nordisk mesterskab i firer m. st.
- 1912 Deltager i de olympiske lege i Stockholm i firer og anskaffer den første danske otter.
- 1916 50-års jubilæum. Vinder Svenska Spelan og nordisk mesterskab.
- 1920 Deltager i de olympiske lege i Antwerpen i sculler.
- 1922 Vinder det første danske mesterskab i otter.
- 1924 3 sejre erobres i Schwerin og Hamborg.
- 1928 Ved de olympiske lege i Amsterdam startes i otter.
- 1929 K. R.'s ærespokal indstiftes. Kommer i finalen i otter ved Danmarks første deltagelse i europamesterskaberne.
- 1930 Nr. 3 i otter ved europamesterskabet i Belgien.
- 1931 Ved europamesterskaberne i Paris nr. 4 i otter og toer u. st.

- 1932 Danmarks første nordiske mesterskab i otter vindes.
- 1934 Nordiske mestre. Besejrer London Rowing Club. Nr. 2 i otter ved europamesterskabet.
- 1935 Besejrer Ungarns europamestre i otter. Vinder sejr nr. 400.
- 1936 Klubbens første præsidium vælges. Byggefondet stiftes. K. R.'s 50. danmarksmesterskab vindes. Deltager i de olympiske lege i Berlin i 4 løb, kommer i slutheat i de tre af dem.
- 1937 Nordisk mester. Besejrer Henley-vinderen »Wiking«, Berlin. Nr. 3 ved europamesterskabet i otter.
- 1938 Den gyldne bog oprettes. Nordisk mester og nr. 4 ved europamesterskabet i otter.
- 1939 Nordisk mester i firer m. st. og otter. Besejrer europamestrene fra Berliner Ruder Club i otter. Får B.T.'s Guldmedaille.
- 1941 75-års jubilæum. Klubbens nye bådehus indvies i overværelse af kong Chr. X og kronprins Frederik.
- 1944 G. K. R.'s 25-års jubilæum. Bådehuset beslaglægges og lukkes af den tyske værnemagt.
- 1945 Verdenskrigen afsluttet. Køb af lejrgrund i Mosede. Vinder de svenske mesterskaber i otter og firer.
- 1946 Royal Air Force kaproning i Hamborg. NM i otter.
- 1950 Robassinet bygges.
- 1951 Bådehuset udvides. K. R.'s æresvæg oprettes. Nr. 2 i toer ved EM i Macon.
- 1952 Deltager i olympiske lege i Helsingfors i toer u. st.
- 1953 Vinder Grand Prix l'Aviron Europe i Belgien i toer u. st., dobbelt-sculler og firer m. st. NM i firer m. st. EM i firer m. og dobbelt-sculler.
- 1954 Starter i Henley i firer. NM i firer u. st. EM i dobbelt-sculler.
- 1955 EM i toer m. og dobbelt-sculler.
- 1956 Hus på lejrgrunden. EM i dobbelt-sculler.
- 1957 NM i firer u. st. EM i Jugoslavien i firer u. st.
- 1958 EM i Polen i firer u. og dobbelt-sculler.
- 1959 EM i Macon i firer u. st.
- 1960 Olympiske lege i Rom i firer u. st. og dobbelt-sculler.
- 1961 Finsk badstue bygges. Byggegælden betalt ud. EM i Prag i firer u. st.
- 1962 Verdensmesterskabet i Lucern i firer u. st.
- 1965 Nordisk mester og deltager i EM i Duisburg i firer m. st.

Københavns Roklubs formænd gennem 100 år



John Petersen.
1866-84.



Carl Melchior.
1885-87.



V. Hoppe.
1888-90.



Eugen Schmidt.
1891-99.



Ludvig Ree.
1900-03.



Otto Arboe.
1904-07.



Marius Hansen.
1908-09.



Oscar Dahl.
1910-13.



André Filtenborg.
1914-15.



Peter Trolle.
1916-17.



Rudolph Schmidt.
1918-20.



Hans Jørgensen.
1921-22.



Th. Trolle.
1923-24.



Richard Svendsen.
1925-35.



Poul Kragh.
1936-46.
1951-55.



Poul Bertelsen.
1947.



Ernst Schmidt.
1948-50.
1960-
1965-



Oluf Nielsen.
1956-59.



Erik Høgsfeldt.
1961-64.

100 års arbejde for dansk idræt

Hvad udad tabes, skal indad vindes, var *Dalgas'* ord, da Danmark i de tunge år efter krigen i 1864 viste fremsynethed, fædrelandskærlighed og havde livskraft, og i denne ånd søgte mange danske mænd på forskellige måder at hjælpe folket materielt, åndeligt og legemligt.

100 år er ikke noget langt tidsrum i et lands historie, navnlig ikke i et land som vort, hvis historie går over 1000 år tilbage i tiden, og dog har de sidste 100 år været mere betydningsfulde for det danske folk end noget tidligere tidsrum.

Til Danmarks historie hører andet end krigene, kongerækken, handelens og industriens beskrivelse; også idrætten er en del af vor kultur, og i den del af historien, der omfatter tiden fra 1866 til dato, spiller idrætten en stadig større rolle; her begynder dansk idræts historie, og Københavns Roklub var med til fra første færd at præge udviklingen.



*Etatsråd
Harald Fritsche.*



*Etatsråd, grosserer
O. B. Subr.*

Klubbens historie.

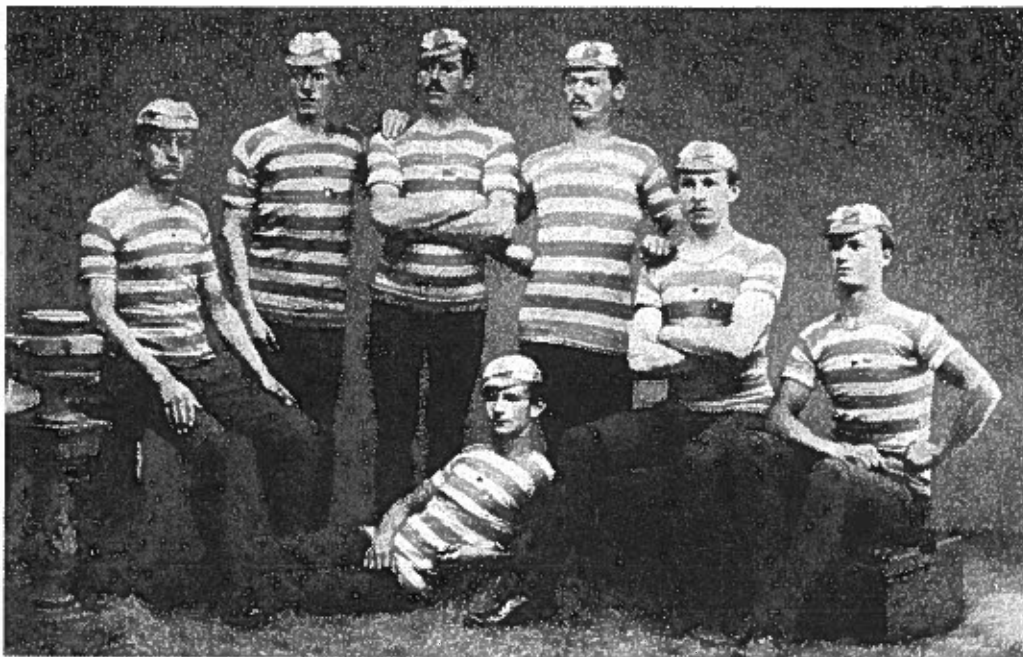
Ideen til roning kom fra England, hvor en kreds af medlemmer indenfor Handels- og Kontoristforeningen havde fået deres uddannelse; under ledelse af etatsråd *H. Fritsche* blev det på en generalforsamling 20. oktober 1866 vedtaget at anskaffe en kaproningsbåd og oprette en særlig roklub indenfor foreningen. De gik til etatsråd *O. B. Subr* og fik ham interesseret for tanken, og klubbens første båd »Tak« var sikret.

Men hvor primitivt var ikke det hele. De første både var 10–12 årers både, bygget af svært tømmer med faste tofter, beklædt med lammeskind, for at roerne kunne sidde fast. For at neutralisere varmen brugte man tælle, der var anbragt under hver tofte i en lille trækop, men tællen forsvandt ofte, idet rotterne om natten holdt festmåltid i det tarvelige bådehus.

Bådehusene gennem årene.

Lad os se lidt på, hvorledes der så ud i Kongens København på den tid, K.R. byggede sit første bådehus, der lå på Appelbys Plads, Christianshavn, lidt til venstre for den nuværende Langebro.

Kvarteret nede ved Langebro var et af byens skønneste, og læser man bladene fra hine tider, udstøder man et suk over alt det, der svandt. Hele Glyptotek-kvarteret var i de tider enge og moser, og da man i 1870 begyndte at sløjfe voldene, rejste der sig lidt efter lidt det store kvarter, der nu strækker sig fra Vester Voldgade til »Djævleøen«; kun en lille rest af voldene er tilbage som et minde om idyllen.



Et seks års hold fra 1878.

Når så den raske roer havde taget sin træningstur, kunne selv det uhyggelige »druknehus« ved Langebro ikke afholde ham fra at styrte sig fra en af de mange pæle ud i det friske bad, og var han blevet sulten, købte han sig på hjemvejen to firskillings boller hos kagekonen i Filosofgangen. Ak, hvilken svunden duft af københavnerpoesi rummer ikke de ellers så prosaiske ord: Firskillingsboller og kagekone.

Og et »skønt« syn har det sikkert været, når roerne gik i bådene, iført stråhat med lange bånd, hvid- og blåstribet trøje med lange ærmer, knæbenklæder og lange sorte strømper.

Trods de små forhold voksede interessen for rosporten stadig, og i 1884 fik K. R. sit efter datidens forhold imponerende nye bådhus i Tømmergraven, der hvor Politigården nu ligger. Det var idyllisk landligt beliggende, og her havde klubben nogle gode år.

Da byen stadig udvidedes, blev klubben sidst i halvfemserne opsagt, og da der ingen midler var til opførelse af et nyt bådhus, stod K.R. foran sin ophævelse, men så trådte klubbens gamle støtter til, og på gunstige vilkår

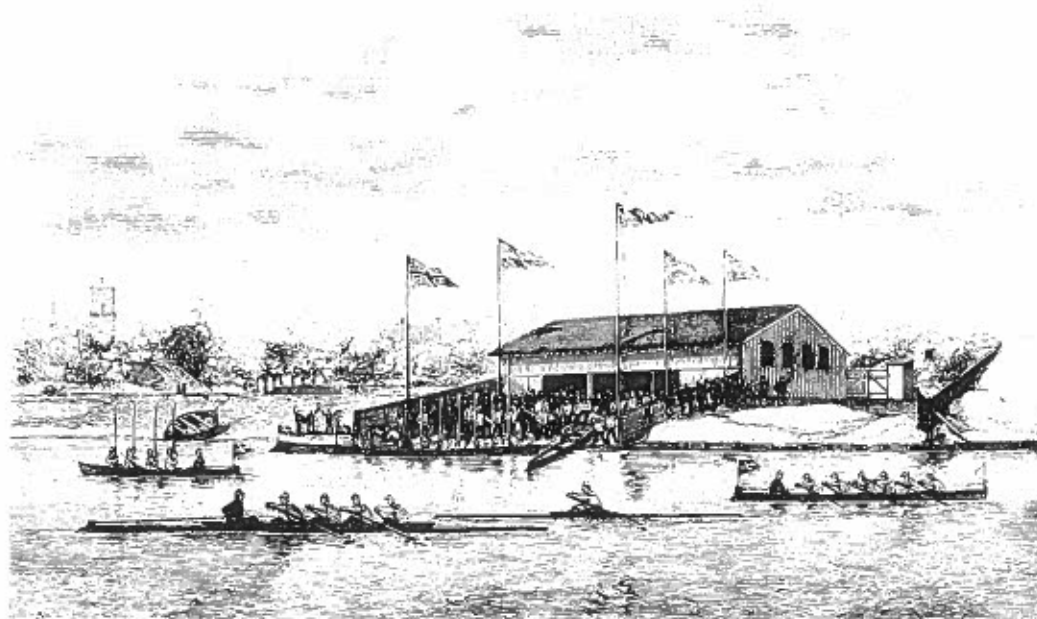
fik K. R. bygget sit, på den tid Skandinaviens største bådhus på Djæveløen ude i Gasværkshavnen, hvor klubbens smukke nye hjem fra 1941 ligger den dag i dag.

Men er bådhuset ofte flyttet, er K. R.'s traditioner hver gang flyttet med. Gennem alle årene har K. R. været blandt de førende indenfor rosporten. En af årsagerne er det kammeratskab og sammenhold, traditionerne har skabt indenfor klubben; »engang K. R.'er altid K. R.'er« er klubbens valgsprog, og stadig er den gamle ånd herskende.

Danske idrætspionerer i K. R.

Mange af dansk idræts bedste mænd er opfostret i K. R., og mange af dem kunne fortjene deres eget kapitel.

Vi kan nævne navne som etatsråd Salomonsen, Viggo Jensen, Ferdinand Petersen, L. Reé, Ingemann Petersen, etatsråd Claus Schmidt, nationalbankdirektør R. Tvermoes, geheimekonferensråd C. F. Tietgen, D. I. F.'s stifter, direktør Eugen Schmidt, I. P. Müller, Chr. Müller, Leopold Gyth, dr. Brummerstedt, dr. Clod Hansen, overretssagfører Steinthal, grosserer O. H. Bærentzen, kaptajn H. V. Højer, grosserer Johs. Neye, direktør Arne Petersen, apoteker Alfred Benzon, kammersanger Emil Holm, etatsråd Gamél, adjunkt Benjamin Müller, direktør Richard Svendsen, grosserer Rudolph Schmidt, grosserer André Filtenborg, juvelerer Oscar Dahl, D. A. U.'s formand Arnold Richard Nielsen, Ejnar Sørensen, grosserer Carl Melchior, grosserer Peter Trolle, oberstløjtnant Holger Nielsen,



Københavns Roklubs bådhus i 1884.

redaktør Edgar Aabye, tømrermester Otto Arboe, grosserer Th. Nielsen – og kunne med lige så stor ret nævne mange andre.

Da K. R. stiftede Dansk Forening for Rosport og Dansk Idræts Forbund.

Som K. R. var blandt de første, der forstod idrættens betydning for vort land, var den også med blandt dem, der forstod, at skulle fremgangen være blivende, måtte der en samlet ledelse til, og Københavns Roklub tog derfor i 1887 initiativet til dannelsen af »Dansk Forening for Rosport«, det første specialforbund for idræt i Danmark.



I. P. Müller.



Eugen Schmidt.



Carl Melchior.

I 1896 udsendte Københavns Roklub gennem sin formand, direktør Eugen Schmidt, en invitation til samtlige Danmarks idrætsklubber om at give møde for at centralisere idrætten i Danmark, og resultatet blev dannelsen af Dansk Idræts Forbund, med Eugen Schmidt som Idræts-Forbundets første formand.

Efter som tiden gik, specialiseredes idrætten mere og mere, og K. R. opgav efterhånden mange af de idrætsgrene, den havde indført i landet, for udelukkende at hellige sig roningen. At gennemgå den tids historie er som at blade i en billedbog fra dansk idræts barndom, med et forsidebillede af Københavns Roklubs store idrætsmand *I. P. Müller*.

Roningen gennem tiderne

Roningen har naturligt nok altid haft K. R.s største interesse, og 224 vandrepræmier har klubben vundet til ejendom, sikkert det største antal, der findes i nogen dansk klub.

Den første præmie vandtes i 1870 i Helsingborg i et 10 årers løb, og holdet fik præmien overrakt af kong *Oscar* og etatsråd C. F. Tietgen. De

første hjemlige kaproninger afholdtes ved Bellevue 1868-70-71, hvor de lokale fiskere og svenskerne var konkurrenter. Indtil 1880 deltog klubben i sådanne 9 stævner.

1883 betegner en milepæl i dansk rosport, idet K. R. sammen med Christiania Roklub og Stockholm Roddförening indstiftede den skandinaviske kaproning. Klubben anskaffede hertil den første danske outrigger, men den var helt forfejlet.

Den havde trædæk for og agter og var de moderne svenske og norske både langt underlegen. Ved kaproningen i Oslo samme år viste det sig, at de danske roere intet begreb havde om outriggerteknik, de roede alene med armene, og kom over 2 minutter senere ind end vinderne.

Men klubbens energiske formand, grosserer *Carl Melchior*, en af de bedste K. R. har haft, gav ikke op. Der blev købt en ny båd og engageret engelsk træner, og året efter i Stockholm blev klubben ganske vist atter nummer sidst, men havde gjort store fremskridt. Samme resultat blev det ved den første skandinaviske kaproning i Danmark, som klubben arrangerede i Holbæk 1886, og som gav stødet til mange nye klubbers oprettelse; men med stædig energi blev der arbejdet videre, og i 1889 i Stockholm kom den søde hævn. Klubben sejrede og erobrede samme år i Kiel »Kieler Stadtpreis«. Outriggerroning var lært.

I halvfemserne fik klubben samlet det berømte »Müllerhold«, bestående af 5 brødre Müller, der startede i Hamborg, Bryssel og Schwerin og erobrede mange sejre.

Det vil blive for vidtløftigt at nævne alle de store løb, klubben har startet og sejret i, de tørre tal må tale. Ialt har K. R. indtil 1. januar 1966 startet i åbne konkurrencer 2147 gange og sejret de 905.

Af danmarksmesterskaberne har K. R. bragt 79 hjem. I de nordiske mesterskaber har klubben 32 gange repræsenteret Danmark med 18 sejre, og ved europamesterskaberne og de olympiske lege har K. R. oftest været blandt Danmarks repræsentanter.

Klubbens resultater de senere år er velkendte, og behøver ikke nærmere at omtales her. Hvem husker endnu ikke de flotte sejre over europamestrene i otter fra Berliner Ruder Club og Hungaria, Budapest på Bagsværd sø. De berømte kampe og sejre over London Rowing Club, Henley vinderen fra »Wiking«, Berlin, eller den lange række nordiske mesterskaber i otter og firer, og de udmærkede placeringer ved europamesterskaberne. Mindernes kæde er lang, og vidner om en rostandard, der er holdt i hævd op gennem de 100 år.



Mr. Symes.



E. B. Parlour.



Bert Lee.

Klubbens trænere.

De gode resultater skyldes ikke mindst de gode, engelske trænere, der blev knyttet til klubben i firserne. De gav medlemmerne impulser til mange idrætter, der på den tid var ukendte herhjemme, og lærte dem den engelske teknik i atletik, roning, svømning og boksning.

Den første var mr. *Harbud*, derefter amatørtræneren mr. *Parlour* fra London Rowing Club, den professionelle mr. *Symes*, og senere mr. *Albany*, der trænede roerne til de olympiske lege i Stockholm 1912.

Ind imellem havde K. R. mange dygtige amatørtrænere, der hver for sig har haft stor betydning for bevarelse og uddybning af roteknikken. Eugen Schmidt, Alex Raae, Marius Hansen og Rudolph Schmidt, der efter et længere ophold i U. S. A. bragte nye impulser hjem fra den amerikanske universitetsroning; fra 1915 til 1920 virkede Oscar M. Moritz.

Til de olympiske lege i 1920 blev der engageret en englænder, Bert Lee. Mange vil også huske løjtnant *P. W. Ernst*, hvis alt for tidlige bortgang i 1933 beklages.

Senere blev træningen ledet af klubbens rochefer, Poul Kragh, Knud Olsen og Carl Schmidt, med udmærket støtte af klubbens mangeårige racerstyrmand Harry Gregersen. Endnu senere blev roere fra otteren trænere i K. R.: Willy Sørensen, Sigfred Sørensen, Raymond Larsen, Niels Flensborg og Bent Jensen.

K. R. 'erne var med ved olympiaderne.

At K. R.'s deltagelse i de olympiske lege skal omtales, er ret naturligt, da klubben var den første i Danmark, der stillede til disse berømte verdensstævner.

Til de første olympiske lege i den nyere tid, der afholdtes i Athen 1896, mødte tre danskere, der alle var medlemmer af Københavns Roklub, Eugen

*Th. Eyrich, nordisk mester
i 1919 – deltog i
olympiaden i Antwerpen
i 1920 som eneste danske
repræsentant.*



Schmidt, Holger Nielsen og Viggo Jensen. Viggo Jensen blev nr. 1 i vægtløftning, og Holger Nielsen fik to andenpladser på sabel og i pistolskydning. I Paris 1900 blev der dannet et kombineret hold af tilfældige tilstedeværende i tovtrækning, her deltog bl.a. Eugen Schmidt, Edgar Aabye og C. Winkler fra K. R. og holdet sejrede overraskende.

Ved »mellem-olympiaden« i Athen 1906 deltog Danmark for første gang i roning. Der blev dannet et kombineret hold i 4-årsers inrigger med H. Rasmussen og H. Østergaard fra K. R. blandt deltagerne. Holdet blev trænet af Otto Olsen fra K. R., men den lange rejse i forbindelse med, at båden blev ødelagt, så der måtte roes i lånt båd, bevirkede, at holdet måtte nøjes med to fjerdepladser.

I Stockholm 1912 deltog klubben med sit nordiske mesterskabshold, men da holdets stroke, den kendte idrætsmand Ejnar Sørensen, kort før stævnet afgik ved døden af blindtarmsbetændelse, blev holdet med en reservemand slået ud af England.

Den eneste danske ro-repræsentant i Antwerpen 1920 var klubbens nordiske scullermester, Th. Eyrich, der tabte til den olympiske mester Hadfield, Australien. I 1928 var klubben atter, sammen med scullerroeren Arnold Schwartz, med til at forsvare Danmarks farver. K. R. nåede til 3. omgang, og udgik efter nederlag i otter til legenes to bedste mandskaber fra Canada og U. S. A.

De olympiske lege i Berlin 1936 blev en strålende triumf for K. R., der stillede 4 af de 5 hold, Danmark sendte til Berlin. Som den eneste klub i verden nåede K. R. til finalen i 3 bådtyper og placerede sig her som nr. 4 i toer med styrmand, nr. 6 i firer uden styrmand og nr. 6 i firer med styrmand, medens otteren, efter et indledende heat, blev opgivet til fordel for de øvrige bådtyper.

I 1952 i Helsingfors deltog vi i toer uden styrmand og i 1960 i Rom i dobbeltsculler og firer uden styrmand.

Ved europamesterskaberne har K. R. deltaget i otter i Polen 1929, otter Belgien 1930, otter og toer med styrmand Frankrig 1931, otter Schweiz 1934, otter Tyskland 1935, otter Holland 1937 og otter Italien 1938. De senere års deltagelse er i 1951-53-54-55-56-57-58-59-61-62-65, altid med gode resultater.

KJØBENHAVNS ROKLUBS

SPORTSFEST.

Søndag den 18. Februar 1894, Kl. 4 pr.

(Circuspladsen)



1. Gymnastik. Barreøvelser.
2. Brydning. Cumberland Stil (Livtag).
 - A. Baghæftag — Krotag — Knætag — Knætag med Sving — Sideslag — Brysttag — Krydsbagtag — Bagtag.
 - B. Kontra mellem 2 Par. Kortfattede Regler: Der tages med Over- og Underlag. Hænderne i Krog. Hagen paa Modstanderens høje Skulder. Taget maa ikke slippes før i Faldet. Alle Krop- og Benbevægelser tillatte undtagen Spark. Den har tabt, der slipper sit Greb forinden Fald, den der berører Jorden med andet end Foden, den der ligger underst naar begge falder.
3. Fægtning.
4. Boxning. Engelsk-Amerikansk.
 - A. Lektion. Høje og venstre Haand: 4 lige Stød — Uppercut — Sving og Parader — 2 lave Stød — 1 højt Stød og Parade — 1 højt Venstrehaands Stød med Høje- og Venstrehaands Kontra- stød — Dobbeltstød med Venstre — 3 høje Stød — 4 lige Stød med Dukning.
 - B. Kontra i 3 Gange paa 3 Minutter. Pause 1/2 Minut mellem Omgangene.
5. Hugning.
6. Cycling. Kunstridt.
7. Gymnastik. Smidighedsøvelser.
8. Rytterhugning.
9. Tougrækning. 8 Mand paa hver Side.

Som arrangør af denne sportsfest udsendte K. R. i 1894 ovenstående program.

der ikke kunne komme hurtigt nok forbi kroerne — og sejrede i 4 timer 45 minutter.

1887 afholdt klubben konkurrencer på Eremitagen, hvor medlemmer løb 100 meter på 14,2 og 1 engelsk mil på 5,40, hvilke tider danner de første spirer til de anerkendte danske rekorder. 1891 startedes der under moderforeningen en atletikklub, K. R.'s Atletikforening, der senere kom til at

Atletikken blev indført i Danmark af Københavns Roklub.

Det er ikke for meget sagt, at omtrent hele den danske atletik- og svømmesport hviler på det grundlæggende arbejde, der fra begyndelsen af firserne til ind i det nye århundrede udførtes af medlemmerne fra Københavns Roklub. Selvfølgelig var der før den tid løbet, sprunget, gået, kastet og svømmet i Danmark, men K. R. gjorde disse legemsøvelser til planmæssig og anerkendt idræt. Ved hjælp af sine engelske trænere og ved at demonstrere og praktisk anvende de anerkendte træningsmetoder, som sportsmændene i de engelsktalende lande forlængst havde tilegnet sig, var K. R. den første klub, der indførte atletik i Danmark.

Et af de første løb, der blev arrangeret, var det i firserne berømte løb Helsingør-København, som *Inge-mann-Petersen* fra K. R. vandt overlegent. Han løb fra alle de øvrige deltagere — og fra ledsagervognene,

hedde Københavns Fodsports Forening, og endnu senere Københavns Idræts Forening, under hvilket navn den er kendt i dag som en af vore største atletikforeninger. Den fik øvelsesplads i Tivoli, og her øvedes diskoskast, spydkast, hækkeløb og stafetløb samt kuglestød og hammerkast, der hidtil havde været ukendte herhjemme. 1892 afholdtes de første atletikstævner herhjemme på Ordrupbanen, og K. R.'erne, der var de eneste, der beherskede den engelske teknik, var deres konkurrenter meget overlegne.

Den 9. juni 1893 afholdt klubben det første internationale atletikstævne i Danmark på Rosenborg eksercerplads, ved hvilken der første gang vistes spyd- og diskoskast. I. P. Müller vandt 1 engl. mil gang i 7,48, Christoffer Müller $\frac{1}{4}$ engl. mil løb i 2,24, medens 100 meter løbet gik til Norge i 12,4 sek., med Eugen Schmidt som nr. 2 i 12,4. Diskos vandt I. P. med et kast på 28,70 meter. Smil nu ikke! Husk på, det var første gang i Danmark.

17.-18. september samme år var der atter stævne på cyklebanen i Bernstorffsgade med deltagelse fra Norge, Sverige, Finland og Tyskland. 1 engl. mil vandt M. Jørgensen fra K. R. i 4,49 (dansk rekord), spydkast vandt Eugen Schmidt, højre hånd 25,5 meter, venstre hånd 20,25 og nu var atletikken kommet i gang herhjemme.

Vi må atter indskrænke os til at nævne de tørre fakta. I 1896 startede klubben som den første danske atletikforening i udlandet ved et stævne i Göteborg. I 1897 vandt I. P. den første danske femkamp, og året efter det første danske mesterskab i tikamp med 3698 points.

Vi har tidligere nævnt klubbens deltagelse i de olympiske lege i 1896, og i 1898 slog K. R.'erne igen et stort slag for dansk atletik, idet de tog initiativet til de store internationale sportsfester, der blev afholdt i anledning af udstillingen i København, hvor der deltog 27 gymnastikhold fra Finland, Norge, Sverige og Danmark og 162 atletikfolk fra Tyskland, Norge, Sverige, U. S. A. og Danmark.

I. P. vandt hammerkast på 31,55 meter og femkampen, og blev af begejstrede landsmænd hyldet med en laurbærkrans.

Udgifterne ved stævnet var 27.000 kr., et efter datidens forhold uhyre beløb.

K. R.'erne havde i de forløbne år sejret i mange øvelser og var i lang tid indehaver af alle danske og mange skandinaviske rekorder i løb, gang og kastning; først da de specielle atletikklubber opstod og arbejdede sig frem, gik rekorderne lidt efter lidt over til disse klubber.

Ejnar Sørensen har haft alle danske skøjterekorder.

Skøjteløb var en af K. R.'ernes bedste vinterfornøjelser. Vandet trak jo, og af de dygtige løbere, klubben har fostret, står *Ejnar Sørensen* som en af



K. R.s håndboldhold i slutningen af tyverne:

Carl Schmidt, Harry Hansen, Kai Willumsen, Poul Kragh, Vald. Nielsen, Viggo Petersen (målmand), Sven Alex P. Jensen.

de bedste. Utallige gange repræsenterede han Danmark i udlandet, og hans fire danske rekorder, 500 meter 49 sek., 1500 meter 2.33,6, 5000 meter 9.21,0 og 10.000 meter på 18.59 stod i mange år.

Det var ligeledes klubbens medlemmer, der var aktive, da Københavns Skøjteløber Forening blev stiftet, ligesom den første formand, apoteker Alfred Benzon, og flere af bestyrelsesmedlemmerne var fra K. R.

Fodbold og håndbold.

I firserne og halvfemserne havde klubben gode fodboldhold, der ofte med fint resultat tog kampen op med boldklubberne. Der spillede kampe med K. B., A. B., Birkerød og Ordrup Latin- og Realskole. Her som i andre idrætsgrene måtte klubben på grund af den stadig voksende konkurrence opgive at deltage i konkurrencerne, for ikke at splitte interessen for roingen, der altid har været det væsentlige.

Da håndboldspillet kom frem i tyverne, var K. R. i mange år i mester-rækken og hævdede sig blandt de bedste, men også her gælder det, at klubben rykkede tilbage, da specialforeningerne kom til. Spillet dyrkes dog stadig i vintersæsonen, som en fornøjelig vinteridræt.

Da »Dansk Svømme- og Livredningsforbund« stiftedes.

Hvad dernæst angår tilblivelsen af den danske svømmesport, da afholdtes det første svømmestævne for danske amatører den 26. juli 1896 på Orlogsværftet af det nystiftede »Dansk Idræts Forbund«, men arrangeret af Københavns Roklub. Klubben vandt det lange mesterskab og rygsvømmningen, og samme år vandt I. P. Müller det danske mesterskab over 1 engl. mil i 43 min. 11,4 sek.

I 1898 spillede den første vandpolokamp i Danmark mellem Arbejdernes Idræts Klub og Københavns Roklub, der endte uafgjort 2-2.

En korrespondance med stifterne for det engelske »Royal Life Saving Society«, mr. William Henry, resulterede i, at K. R.'erne snart så sig i stand til offentligt at vise kunstsvømning og de af mr. Henry opfundne metoder til druknendes redning, og ligeledes lykkedes det efter få års forløb at få mr. Henry til sammen med sit hold at give en opvisning her i byen; det resulterede i dannelsen af »Dansk Svømme- og Livredningsforbund«, og nu var svømmesporten i Danmark inde i den rigtige retning.

Mange andre idrætter øvedes, men selvfølgelig ikke alle med lige stort held. I 1891 underviste sprøjtefører Jacobsen klubbens medlemmer i boksning, og ved et par klubopvisninger vist for første gang engelsk amatør-boksning, Cumberland og Westmorebrydning og »Catch as catch' can« brydning.

Store og små begivenheder i KR gennem 100 år

1866–1880. På den stormomsuste tømmerplads ved Appelbyes Plads – ned mod vandet – lå der i begyndelsen af 60'erne et lille utæt tømmer-skur. Det rummede en 2-årsers båd, som af datiden regnedes for en kaproningsbåd. Den ejedes af et »pengestærkt« konsortium, bestående af unge handelsmænd, der havde fået en del af deres uddannelse i England og nu ønskede at overføre det, de havde set og lært i idrættens moderland, på hjemlig strand.

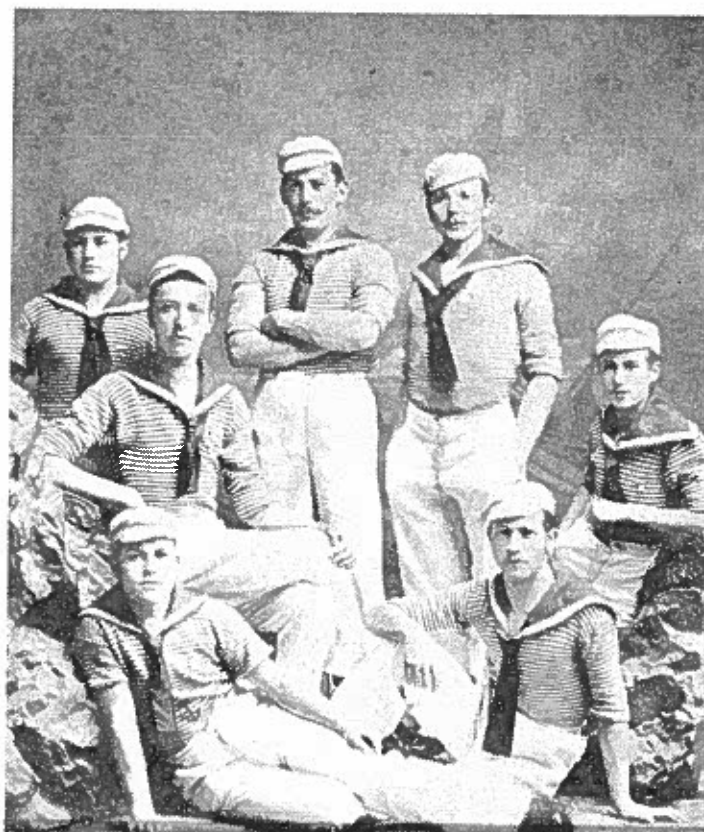
Etatsråd H. Fritsche var allerede den gang en foretagsom mand, og han har åbenbart været af den anskuelse, at den kreds, hvortil han hørte, også burde have sådanne både. Han bragte tanken frem i Handels- og Kontoristforeningen, idet han fremviste en lille model af en kaproningsbåd, udført af skibsbygger Sandorff. Hans forslag fandt tilslutning hos foreningens medlemmer, og på en ekstraordinær generalforsamling den 20. oktober 1866 blev det vedtaget at anskaffe en kaproningsbåd, såfremt midlerne kunne komme ind ved frivillige bidrag. Der blev nedsat en komité til at udarbejde et forslag til love; den bestod af M. Henriques, V. C. Jessen, H. Fritsche, Edv. Møller og Harald Hansen.

Komiteen fik etatsråd O. B. Suhr interesseret i tanken, og han skænkede foreningen midler til anskaffelse af den første båd, der blev bygget af bådebygger Jacobsen, Ny Kalkbrænderivej, og i dåben fik den navnet »Tak«. Den blev søsat den 8. maj 1867.

»Snap«, der var tegnet af skibsbygmester i marinen, Kildentofft, blev næste båd, men den var ubrugelig som kaproningsbåd. Trods et utal af nykker blev den brugt i mange år; solid var den, bred og rummelig. Den kunne medtage adskillige passagerer, hvilket de arme roere tit måtte erkende; båden i sig selv vejede ca. 300 kg. Den blev ikke forsynet med spændholter før i 80'erne, så det skete ofte, når der skulle trækkes lidt hårdt i åren, at resultatet blev en baglæns kolbøtte. Utroligt at den blev bygget og brugt som kaproningsbåd, og man forstår den skotske bådebyggers forbavselse, da der skulle bestilles årer, og målet blev opgivet til 16". Han forhørte telegrafisk, om det skulle være til et vikingskib, da det var første gang han byggede årer af denne størrelse.

Den tredje båd »Let« var slank og velbygget, endog efter nutidens forhold. Den holdt i mange år, skønt det ikke var nogen blid behandling, der den gang (ligesom nu) blev bådene til del. Den var ligesom »Snap« bygget som 6-årsers, og spidsen af den findes endnu som skab i bådehuset.

Årerne til bådene var ret gode, tofterne faste, men beklædt med lamme-skind med det lodne opad. Meningen var, at man skulle sidde bedre fast, men det gav en uheldig varme, og for at mindske sliddet på det bare



*6 årsers båden »Letas»
hold fra 1871.*



*Et firer årsers hold
fra 1878.*

skind (altså ens eget), måtte man, indtil der var kommet hård hud, smøre sig godt ind med vaseline eller tælle. Hertil, og til fedtning af årerne, var der under hver tofte anbragt en drejelig trækop med tælle. Bådene var åbne for og agter, dæk kendtes ikke, og forskibet var meget spidst, således at de næsten var ubrugelige i hårdt vejr.

Da den første båd var anskaffet, blev der lejet et træskur på Amelands Plads ved Christianshavns Kanal, der således blev K. R.'s første bådehus. Gulvet var af stampet ler, imprægneret med tjære, og taget var så utæt, at regnvandet ofte stod op til midten af bådene. Medlemstallet lå de første år mellem 20 og 35, og påklædningen bestod af stråhat, blå- og hvidstribet trøje, hvide benklæder og lange strømper; sikkert et »yndigt« syn.

Samtidig dukkede der andre både op i Danmark og Sydsverige. Konkurrencelysten kom frem og nu dukker et hidtil ukendt fænomen frem, kaldet: kaproeren. Det har ikke været muligt helt at få oplyst, hvem der har roet i disse både, men blandt klubbens første medlemmer fandtes Wm. Andersen, Fr. Ahrens, Wm. Simmelkjær, Carl Øder, P. F. Esbensen, Edv. Fogh, Chr. Ørsted, Jul. Jessen, Riis-Jensen, Fr. Freisleben, Ludv. Reé, Ev. Thielsen, Grønbeck, Schack og Johs. Petersen.

Af klubbens første love kan fremhæves følgende: »Et Baadmandskab bestaar af en Styrmand, en Næstkommanderende samt Tag og Pligt. – Foreningens Formaal er at uddanne dygtige og veltraine Kaproere. – Som Medlem kan optages enhver, der ifølge sin Livsstilling er berettiget til Optagelse i Moderforeningen (Handels- og Kontoristforeningen), enten som aktivt eller passivt Medlem, mod et halvaarligt Kontingent à Kr. 4,00.«

Roning blev de første år overvejende drevet som motion, hvilket sikkert også var grundtanken for de flestes vedkommende ved foreningens start. Man mødte to gange ugentlig om aftenen kl. 6–7, og aftenmaden anskaffedes i fællesskab hos »Frk. Hansen« på Wilders Plads. Så roede man lange ture nord- eller sydpå, holdt hvil og spiste i bådene. På søndage roede man til Charlottenlund eller Tårnbæk. Denne motionsroning tabte sig, da de nye klubber kom til, og kaproningerne kom i stand. Det udtagne hold trænede hver morgen i 4–6 uger, så holdet hverken havde tid eller lyst til aftenroning, hvilket bevirkede, at de øvrige roere tabte lysten og interessen for klubben.

Ved en af de første kaproninger, der ligger fuldt belyst, startede og vandt Ludvig Reé, Sophus Hansen, Joh. Petersen, A. Andersen, Freisleben, E. Thielsen og J. Jessen mod »Søhesten« fra Helsingør. Løbet afholdtes den 3. juli 1868 ved Bellevue i 6-årsers både over en distance af 6000 alen. Præmien, der var et sølvur, blev skænket til Fritsche som anerkendelse for hans virke for roningens start og fremgang.

Det ville have været af stor interesse at kende programmerne fra de tidligste kaproninger, men de har ikke været til at opspore. Sportspresse fandtes og kendtes ikke. Det er væsentligst i »Illustreret Tidende«, oplysningerne må hentes, og her læses, at der, for at bringe afveksling i kaproningerne, ofte deltog fiskere fra kysten og smuglerbåde fra begge sider af sundet. Fra året 1867 kan der ikke opspores andet, end at »Kvik«, »Tak« og »Snap« deltog i kaproningerne. Banen var fra Hvidøre til Tårbæk.

Den 14. juli 1868 afholdtes der en i 5 afdelinger inddelt kaproning i Helsingborg.

I 1. løb deltog 3 både, to 10-årers og en 8-årers, i 2. løb for 6-årers vandt klubben sin første sejr med »Let«, og i 5. løb startede en 15-årers mod en 14-årers. Kong Oscar og etatsråd Tietgen overværede regattaen, hvor Tietgen talte for idrættens indførelse i Skandinavien. Ved Bellevue fandt der samme år den 27. september et stævne sted, hvor der blev roet i en trekant over en distance på 12.000 alen. Foreningen sejrede i 2. løb med »Tak« i 20 min. »Snap« brugte 21 min. og »Valdemar« roet af søkadetter 22 min. I 5 løb blev rækkefølgen »Rap« 20¼ min., »Let« 20⅓, »Svip« 21 og »Ro« 21⅓. Mandskabet fik »mindre gevinster« og båden sølvplade. Om kaproningen den 11. juli 1869 vides ikke andet end, at der deltog 15 både, og Snekkersten-fiskerne vandt et løb.

Som sidste eksempel for datidens kaproninger nævner vi regattaen den 23. juli 1871 ved Bellevue. »Thetis« vandt første løb i 23,24 min. over 3 konkurrenter, og præmien var 25 rigsdaler. Klubben vandt 2. løb med »Let« i 17,33, »Svip« (juristerne) 18,00, »Rap« (medicinerne) 18,11. Præmien var skibsfører Larsens gave, bestående af en lille robåd af træ fra Dannevirke med et i rav udskåret drikkehorn, der desværre ikke senere har været til at opspore.

Som man ser, deltog foreningen ofte i kaproninger, og det har sikkert været store, kraftige og udholdende folk, der bemandede bådene. Distancerne var lange, bådene tunge, og træningen kunne man vel nok kalde irrationel, ligesom tekniken var særdeles mangelfuld og uhensigtsmæssig. Således gled årene hen, og i 1875 lejede klubben sig ind på Engelbrechts badeanstalt, hvor lokalerne var bedre, men interessen alligevel mindre og mindre. Roforeningen var jo en klub, hvis medlemmer skulle være medlemmer af hovedforeningen, Handels- og Kontoristforeningen, og dermed var rekrutteringen begrænset. Indtil 1880 deltog klubben i 9 kaproninger, hvad der var for lidt for de kappelystne og for meget for de få, der kun ønskede motion.

På dette tidspunkt dukkede der en ny forening, Københavns Gymnastikforening, op. Den mødte med en ny type både og slog eftertrykkeligt Handels- og Kontoristforeningen, hvis interesse herefter yderligere køl-

nedes. I 1880 var medlemsantallet så langt nede, at foreningen ikke kunne bemande alle bådene, selv om bestyrelsen hjalp til. Man havde hverken tillid til sig selv eller bådene, »Snap« blev solgt til Borgerdydskolen på Christianshavn, og endskønt klubben fik vedtaget nye love, hjalp dette ikke synderligt; det blev fra forskellige sider foreslået at ophæve foreningen.

På generalforsamlingen den 9. oktober 1880 blev det enstemmigt vedtaget på forslag af Ludvig Reé, at foreningens to kaproningsbåde skulle skænkes til roforeningen, der i så fald ville udskille sig til et selvstændigt kaproningsselskab, der ikke som hidtil kun ville optage medlemmer, der var kvalificerede til optagelse i Handels- og Kontoristforeningen.

På grundlag af denne ordning blev så Københavns Roklub dannet den 22. november, og med de udvidede rammer begynder et nyt afsnit af klubbens historie.

1880. Klubben havde efter den første triste bolig fået plads til sine både hos Engelbrecht ved den militære badeanstalt på Langelinie, hvor de øvrige roklubber også havde til huse, således at den kom til at bo dør om dør med sin skrappeste konkurrent, Gymnastikforeningen. Dette gav anledning til mange kontroverser, men også for mange venskaber. Størst var ufordrageligheden på selve kaproningsdagen. I de tider passede man stærkt på, at bådene mødte til kaproningen nøjagtig som de var til hverdag, og der blev spioneret, om bundbrædderne blev udtaget, og om bådene blev smurt ind i fedt, så lutter idyl har det ikke været.

Men det hele gik som før nævnt rigtigt dårligt, og på generalforsamlingen den 22. november vedtoges i en række nye love, at bestyrelsen skulle bestå af 3 direktører og 3 inspektører, der fordeler arbejdet mellem sig. Kontingentet skulle være 8 kr. årlig.

1881. Det var et greb i lykkens pose, at klubben ved sin første generalforsamling havde været så heldig at få valgt 3 mænd til direktionen, der skulle få den aller største betydning for fremtiden. Medlemsantallet var ret minimalt, men Johs. Petersen, Ludvig Reé og Carl Melchior fik hurtigt sat gang i foretagendet, medlemmerne strømmede ind, og antallet var snart oppe på det første hundrede. Der blev bygget en ny båd, »Fremad«, efter engelsk tegning. Den var så vellykket, at den vandt sejr på sejr, og var endda udstyret med et sådant raffinement som glidesæder, hvad aldrig før var set i Danmark. Der blev arbejdet energisk med fremtiden for øje. Bådehuset blev udvidet, de øvrige klubber flyttet, og påklædningsrummet blev udbedret. Der tænkte endda på noget så luksuriøst som styrtebad, hvad en af de andre klubber havde fået, og der forberedtes indkøb af en ny bådtype, der var hørt om, og som benævntes outrigger.

Ved kaproningen på Langelinie, der iflg. »Nationaltidende« afholdtes den 22. august over 6020 alen, sejrede K. R. i 3 af stævnets 4 løb med »Tak«, »Let« og »Fremad« i tiderne 19,22, 19,55 og 17,52. Man ser »Fremad«s gode egenskaber, der særligt gjorde sig gældende, når bådene skulle runde mærkeflaget.

Ved generalforsamlingen den 22. oktober genvalgtes bestyrelsen.

1882. Årets altoverskyggende og store begivenhed var den første skandinaviske kaproning, der påtænktes afholdt det efterfølgende år i Christiania mellem Stockholms Roddförening, Christiania Roklub og Københavns Roklub. I den anledning rejste klubbens formand til England for at se på outriggere. Med hovedrysten så han hos Surrét & Son de moderne spinkle både og bestilte til bådebyggernes udelte forbavelse en rigtig bred, behagelig, klinkbygget båd, der skulle leveres i København næste forår.

Træningen til den årlige kaproning begyndte i august, men da Gymnastikforeningen havde fået en ny engelsk båd, der kun vejede ca. en femtedel af »Fremad«s vægt, var det med bange anelser, man så regattaen i møde.

Kaproningen fandt sted den 27. august og K. R. deltog i 3 løb. Banen var 6000 alen med vending. I 1. løb, der var for 4-årsers både med bevægelige sæder, startede 4 både. De fulgtes ad til Kalkbrænderihavnen, hvor K. R. var for længe om at vende, men nåede dog på hjemvejen andenpladsen efter »Vita«, der vandt med 3 åretag. 2. løb, for 6-årsers både med faste sæder vandt K. R. med 21 sek., i 18 min. 21 sek. over Gymnastikforeningen. På det tabende hold roede Charles Dahl, Pingel, Erik Holm, A. C. Hansen, Ingemann Petersen, Eugen Schmidt og Emil Holm, der året efter alle meldte sig ind i K. R., for hvis udvikling flere af dem i de kommende år fik stor betydning.

I sidste løb slog K. R. atter Gymnastikforeningen i 18,04–18,40 i 6-årsers både. Medlemsantallet var 42 aktive, 57 passive, og ved generalforsamlingen i december blev bestyrelsen genvalgt. Kontingentet forhøjedes til 12 kr. årlig, og det vedtoges at bygge et nyt bådehus i Tømmergraven ved Langebro.

1883. Først i marts, medens dønningerne fra den hårde isvinter endnu sporedes, lå Danmarks første outrigger udenfor K. R.'s bådehus. Bestyrelsen fandt efter store anstrengelser 5 mand, der havde mod nok til at gøre det første forsøg på at ro dette uhyre af en båd. Båden blev døbt »Dana«, og det varede ikke længe før dens voksdugsovertræk for og agter blev erstattet med solide dæk af piletræ. Den 28. juni skulle så den første skandinaviske kaproning løbe af stabelen i Holtekilen. Da K. R.'s roere ankom til Christiania og så de norske og svenske både, havde de nær opgivet

på forhånd, så stor var differencen, og det viste sig også, at da de første 10 tag var roet, var danskerne langt tilbage.

Roerne arbejdede energisk, roede med 45–50 tag i min., men distance-redes mere og mere, og Stockholm vandt i tiden 11,55, Christiania 12,5 og K. R. 14,20 over den 3218 meter lange bane. Vor første start i outrigger var således ikke vellykket, men roerne svor hævn til næste år i Stockholm. Man erkendte, at roningens måtte læres helt forfra.

Ved den hjemlige kaproning på Langelinie sejrede klubben i begge 6-årrers løbene. Ved generalforsamlingen i oktober var der et underskud på regnskabet på 312 kr. Formanden oplyste, at etatsråd A. Gamél havde skænket en ny firer til den skandinaviske kaproning i Stockholm, og der blev nedsat følgende udvalg: grosserer Seidelin, etatsråd Gamél og V. Nielsen, der sammen med den genvalgte bestyrelse skulle forberede den første skandinaviske kaproning i Danmark i 1885.

1884.



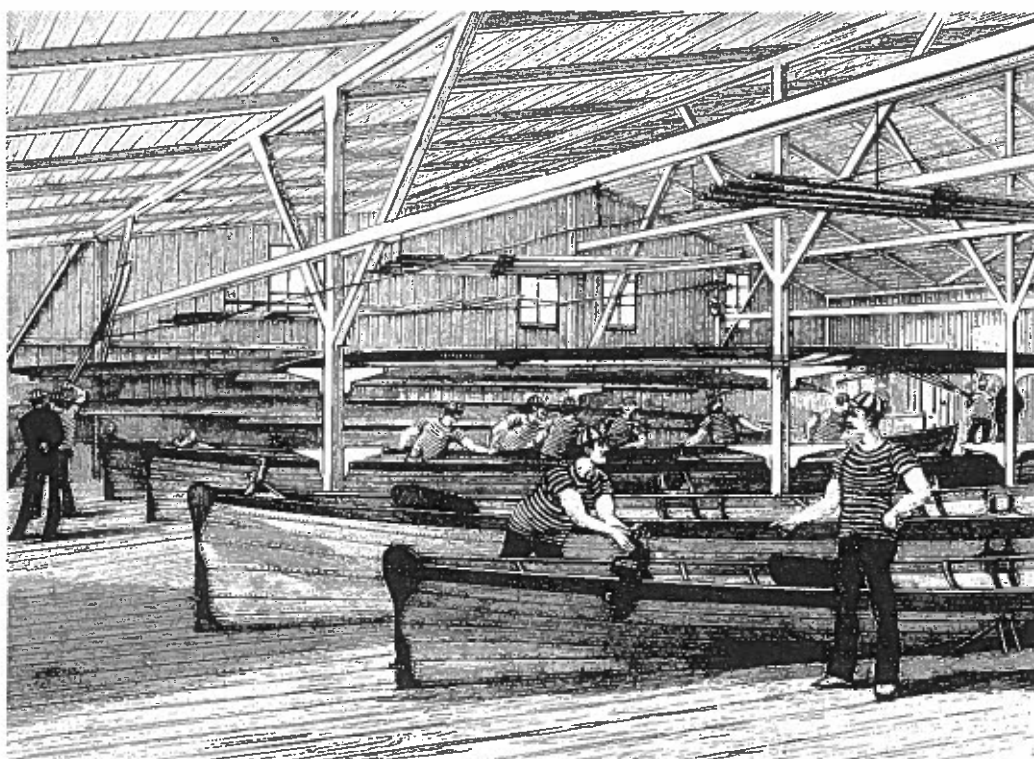
»Kjøbenhavns Roklubs« nye Baadehus er beliggende ved Tømmergraven bagved Rysensten paa en Klubben af Magistraten lejet Grund, c. 600 □ Alen stor. Huset har Plads til 10 Baade paa Gulvet og ligesaamange hængende under Loftet og er i enhver Retning hensigtsmæssigt og hyggeligt indrettet. Den bagerste Del af Baadehuset optages af et 75 □ Alen stort Paaklædningsværelse, hvor hvert Medlem har sin egen Plads til Rodragten saavel som sit eget lille Skab. Desuden findes her to Trapezer samt Ringe til Medlemmernes Afbenyttelse. Umiddelbart op til Paaklædningsværelset støder Vaskeværelset, samt Styrtebads-Apparat.

Baadehuset indviedes Søndagen den 25de Maj ved en Fest, hvorefter en Del af Klubbens aktive Medlemmer præsenterede sig for de Indbudne i Klubbens Baade, ligesom ogsaa Klubbens Traineur Mr. Harbud fra London i sin »single sculler« »Harry-Kelly« ved sin overlegne Dygtighed godtgjorde, til hvor stor Fuldkommenhed Roning kan drives.

Det var ønskeligt, om Saamange som muligt støttede Klubben i dens sunde og smukke Formaal: at give unge Mænd Lejlighed til ved Roning at udvikle deres Legeme. For sit Arbejde i denne Sags Interesse fortjener »Kjøbenhavns Roklub« den bedste Anbefaling og de bedste Ønsker om fremtidigt Held paa Sportsbanen.

*Udklip fra Illustreret
Tidende i 1884 ved
indvielsen af det
dengang »nye« bådehus.*

Fra 1884-1890
Outriggerroningen læres
D.F.f.R. stiftes
De første sejre i udlandet vindes

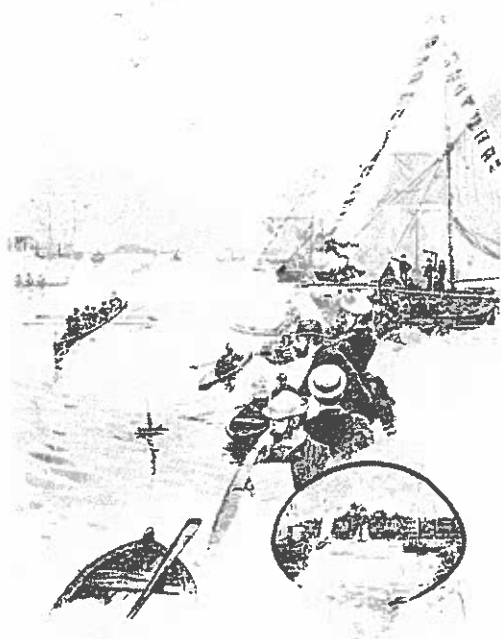


Københavns Roklubs nye bådhus inåvendigt i 1884.

1884. »Herved har vi den Ære at indbyde Dem til at overvære Indvielsen af Klubbens nye Baadehus ved Tømmergraven, Søndagen den 25. Maj Kl. 12½.

Styrelsen for København Roklub.»

Efter den første mislykkede skandinaviske kaproning blev K. R. udsat for en sønderlemmende kritik, således skrev et af de norske blade om K. R.'s roning: »Københavns Baadelags Rometode var lige det modsatte af hvad man i Almindelighed tænker sig om Roning, og er dette Danmarks bedste, maa det staa sløjt til med Roningen i Danmark«. Men bestyrelsen gav ikke op. Etatsråd Gamél havde skænket en ny firer, der blev døbt »Emma« efter etatsrådinde Gamél, og der blev engageret en engelsk træner, mr. Harbud, der bl.a. indførte scullerroningen i Danmark, og med fortrøstning imødesås den anden skandinaviske kaproning på Tynningosundet ved Stockholm den 13. juli.



*Fra kaproningen v. Langelinie 1885
– det første Øresundsløb.*

Regattaen overværedes af kong Oscar og prinserne Carl og Eugen; resultatet blev, at Stockholm atter sejrede med brdr. Wirström 13,49. Christiania 14,26 og K. R. sidst i 14,55 med holdet Peter Trolle, H. Kolby, W. Warming, H. Krarup og cox A. Gyldner. Det erkendtes dog fra alle sider, at K. R.'s roning var gået betydeligt fremad.

1885. Det nye år indledtes med en ekstraordinær generalforsamling, hvor der blev foreslået oprettelse af en ungdomsafdeling. Dette blev ikke vedtaget, og der skulle gå adskillige år, før tanken blev realiseret.

Desværre kunne klubben ikke arrangere den skandinaviske kaproning

dette år, men havde inviteret Stockholm og Christiania til det næste år, 1886.

Den engelske amatørtræner mr. Parlour fra London Rowing Club havde været K. R.'s gæst og havde givet roerne en yderst lærerig instruktion, der strakte sig over 2 måneder, ligesom der til klassifikation af både o. lign. på K. R.'s initiativ var dannet en centralbestyrelse, der blev forløberen for D. F. f. R. Klubben ejede ialt 11 både, havde 106 aktive og 158 passive medlemmer, og ved generalforsamlingen blev Carl Melchior valgt til formand, ligesom der blev sammensat 4 hold i outrigger med henblik på næste års store stævne. Ved kaproningen den 2. august vandt K. R. dagens hovedløb, »Øresundsløbet«, som blev afholdt for første gang. »Fremad« sejrede i 17,34 over Helsingborg 19,21, Malmø og »Kvik«.

1886. Der blev i foråret engageret en ny engelsk, professionel træner, mr. Symes, der var en ualmindelig hård mand. Han var anbefalet af mr. Parlour, som selv senere på sæsonen kom til København, og foruden at lære medlemmerne roteknik indviede mr. Symes dem i atletikkens grundregler, som skulle komme til at danne den første spire for hele den danske atletiks historie. Det er ikke meget forkert at kalde mr. Symes for den danske fri idræts fader.

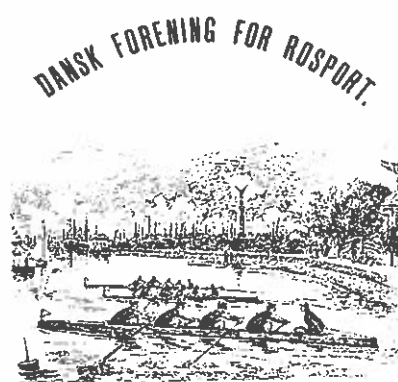
Der var truffet store forberedelser fra klubbens side for at gøre den 3. skandinaviske kaproning så festlig som mulig. Marineminister Ravn var stævnets dommer, og flere af marinens skibe assisterede ved arrangementet i Holbæk. Der blev lejet ekstratog til publikum, og spændingen var stor, da kaproningen den 25. juli fandt sted. Regattaen var sat til kl. 1, men da vejret var så frygteligt, at al roning var uigennemførlig, besluttede man at begynde med middagen og se tiden an. Midt under denne, kl. 8½ aften, løjede vinden af og alle skyndte sig til fjorden, hvor 1. løb for 6-årsers startedes og vandtes let af K. R.

3. og sidste løb var hovedløbet, der blev startet kl. 9¾, medens musik-korpset blæste appel, og der affyredes kanonskud for at alarmere byen. Svenskerne viste endnu engang deres klasse ved at sejre sikkert, men K. R. havde den tilfredsstillelse at slå Christiania med ½ bådlængde efter en drabelig kamp. Tiderne blev 13,52, 14,16 og 14,18. K. R.'s hold var C. Rasmussen, O. Olsen, I. P. Müller, V. Jungersen og cox G. Gyldner.

Omkostningerne var 13.000 kr., og da entréindtægten kun udgjorde 4000 kr., blev der et underskud på 9000 kr., men interessen for roning var vakt over hele landet, og begivenheden gav anledning til oprettelse af mange nye roklubber i Danmark. På generalforsamlingen betalte Carl Melchior underskudet og skænkede samtidig klubben 2 firere m. st., der var anskaffet i årets løb, ligesom det vedtoges at udtræde af centralforeningen, da man ikke mente, den svarede til sit formål.

Klubben havde med denne kaproning henledt hele Skandinaviens opmærksomhed på sig, hvad der tydeligt gav sig udslag i et stærkt forøget medlemsantal. Den havde nu et godt outriggermateriel, det eneste der i mange år fandtes i Danmark, og K. R. var derfor selvskreven repræsentant overfor udlandet i de kommende år, når det drejede sig om outriggerroning.

1887. Klubben arbejdede i vintrens løb for påny at samle landets roklubber i en fælles organisation, og den 15. januar stiftedes »Dansk Forening for Rosport«, hvor K. R.'s første repræsentanter blev Carl Melchior, E. Svitzer, P. Trolle, Alfred Benzon og Eugen Schmidt.



PROGRAM
TIL
UDSTILLINGS-REGATTAEN
VED LANGELINIE

SØNDAGEN DEN 19. AUGUST 1888 KL. I.

*Program for regattaen
v. Langelinie i 1888.*

Efter det foregående års store begivenheder forløb 1887 stille. Der trængtes også til et pusterum. Det mest interessante var, at der fra flere af de større tyske klubber indløb indbydelser til K. R. om deltagelse i kaproninger.

1888. Var det foregående år stille, blev 1888 et år, der betød et vendepunkt i roningens historie, idet K. R. for første gang besejrede et udenlandsk hold i outrigger, vandt sejr i »Øresundsløbet« og dermed beviste, at de engelske træneres arbejde bar frugt. Der var grøde i klubben i disse år. Foruden roning dyrkedes atletik, skøjteløb, fodbold og selskabelighed, ligesom klubbens flag blev komponeret og skænket af en del af medlemmernes damer.

På samme dag vandt K. R. »Øresundsløbet« over 7 konkurrenter og 6-års løbet, hvor vi for første gang træffer navnene V. Cavalsky, A. Gihm, Oscar Dahl, R. Wilstrup, Otto Arboe samt Eugen Schmidt, – mænd, hvis betydning for klubben ikke kan vurderes højt nok. Distancen var nu sat ned til 2000 meter og efter en sejr i Landskrona stillede klubben op til start den 19. august mod »Erster Kieler R. C.« i firer m. st. ved udstillingskaproningen, der blev afholdt i anledning af den store jubilæumsudstilling i København.

Tyskerne havde vundet mange sejre i hjemlandet, men måtte efter en hård kamp se sig besejret med adskillige bådlængder af K. R., der fik staden Københavns smukke præmie til ejendom. At sejren var overraskende, så man derved, at i totalisatoren var odds 19,10.

1889. K. R.'s hold fejrede store triumfer i Sverige og Tyskland. Det havde i Kiel i firer slået Erster Kieler R. C. og »Favorite Hammonia«, Hamborg, om Kieler Stadtpreis, i tiden 7,58, og i Stockholm for første



*»Emma«s hold vandt første sejr i kaproning i 1889.
Th. Trolle. I. P. Muller. G. Güldner. I. Møller. O. Piper.*

gang vundet den skandinaviske kaproning, og dermed den første aktie i den nye udfordringspræmie, som venner af K. R. havde udsat. Holdet var uovervindeligt på de danske baner, og træningsledelsen, Edgar Aabye og Clod-Hansen, kunne med rette sige, at nu havde vi lært outriggerroningen. Carl Melchior blev på generalforsamlingen udnævnt til æresmedlem.

1890. K. R. startede i Kiel, men gamle »Emma« var blevet sløj og leddeløs; den fik kun en andenplads efter »Allemania«, men før Kiel og »Favorite«, men vandt hovedløbet i København i firer ved at besejre Kiel i 9,10–9,21. På initiativ af kejserinde Dagmar indløb der en indbydelse til en regatta i Sct. Petersburg (Leningrad), som desværre måtte afslås. Det vedtoges på generalforsamlingen at ændre titlen direktør til formand, og direktionen til bestyrelsen. »Øresundsløbet« var vundet og bestyrelsen genvalgte. Senere på året trådte dog Eugen Schmidt ind som formand, og en ny og begivenhedsrig tid skulle oprinde for dansk idræt og K. R.

Halvfemserne: Dansk Idræts Forbund stiftes Atletiken indføres De første olympiske lege Müller-holdet skabes

Et for klubben mærkværdigt tiår var slutningen af det nittende århundrede. Store begivenheder skete og fødtes i den danske idrætsverden, hvor K. R.'s formand, direktør Eugen Schmidt, var sjælen i det meste. Han stiftede Danmarks første atletikklub, der var en underafdeling af K. R., bragte fart i den danske atletik og svømmeidræt og stiftede »Dansk Idræts Forbund«.

Skal hele dette tidsrum bedømmes objektivt, må det erkendes, at gik den danske idrætsbevægelse frem med stormskridt, gik Københavns Roklub tilsvarende tilbage og stod endog ved det nye århundredes begyndelse i en sådan forfatning, at man tænkte på at opløse klubben.

K. R.'s berømte »Müllerhold« beherskede indtil da alle stævnerne. Ingensinde har nogen dansk klub haft et hold, der i en så lang årrække og på så smuk en måde har repræsenteret sit land og sin klub. Holdet bestod af de 4 brødre Müller, I. P., Christoffer, Georg og Benjamin, af hvilke dog som regel kun de 3 roede samtidig, medens 2-åren skiftede med forskellige ag klubbens medlemmer. Alle var de i besiddelse af roerens bedste egenskaber, var fyldt med en kolossal energi, havde den hellige ild brændende i sig for deres klub, og var altid i fineste træningstilstand.

Deres temperament kunne bedst udfolde sig i inriggeren, hvor de var absolut uovervindelige, men også i outriggeren leverede de fine kampe og resultater. Som eksempel skal nævnes, at de i tiden fra 1893–1900 startede 6 gange i »Øresundsløbet« og vandt det; ja, så sent som i 1907 vandt K. R. løbet med to af brødrene ved årerne. Intet gik de af vejen for, startede op til 3 gange samme dag, og når der, hvad sjældent skete, kom udenlandsk deltagelse, var »Müllerholdet« selvskreven repræsentant for D. F. f. R.

Ofte søgte de ud til de store udenlandske kaproninger og kom altid hjem med rige erfaringer efter værdigt at have repræsenteret dansk rosport, således i Hamburg og Bryssel, hvor de startede i toer m. st., en ganske ny bådtype, som først efter ca. 40 år blev indført herhjemme. Holdets styrmand og træner var Eugen Schmidt, der ligeledes i 1894 blev formand for D. F. f. R., ved sin store indsats for idrætten i almindelighed har han efterladt sig et minde, som stedse vil blive bevaret i dansk idræts historie.



*Müllerholdet bestod af: Christoffer, Poul, I. P., Benjamin,
Cox: Eugen Schmidt (D.I.F.'s stifter).*

Men også langtursroning kom op i dette tidsrum; der roedes ofte til Helsingør og sydpå, men under betydeligt mere primitive forhold end i nutiden.

1891. Den nye frihavn havde ikke alene gjort de fleste klubber husvilde, men også ødelagt den gamle kaproningsbane, således at den store jubilæums-kaproning den 19. juli måtte foregå under uheldige former; også den skandinaviske kaproning, der var optaget på programmet, fik et magert forløb, idet hverken Stockholm eller Christiania mødte, da de ikke havde tilstrækkeligt gode hold. K. R. gik alene over banen og vandt den flotte skandinaviske pokal til ejendom. I firer m. st., der på grund af vejrforholdene foregik med »flyvende start«, mødtes K. R. med »Triton«, Stettin, og »Sport Germania«. K. R. førte hele løbet, men kolliderede med »Triton« i opløbet, og S.-G.« vandt.

1892. Der hviler en dyb mystik over en regning fra 1892, hvor bådebygger O. Petersen skal have 30 kr. for at have forandret outriggeren »Hio« til inrigger. Sæsonens program var distanceroningen til Vedbæk og retur, som det vindende hold fuldførte på 2 timer 50 minutter, klubkapningen og en fællestur til Skoven og Hveen.

Der skulle to generalforsamlinger til, før kontingentet blev sat op til 28 kr. årlig.

1893. Kan det ikke vække bitre minder at se på en regning fra Fugmann, »Over Stalden«, hvortil medlemmerne havde udflugt for at høre Dagmar Hansen synge. 33 Cuverter à Kr. 1,50, 3 Flasker Akvavit à Kr. 1,70, 57 Gl. Carlsberg à 18 Øre o.s.v., – ak ja, det var dengang. Iøvrigt var året rigt på fine ro-resultater. Der startedes i sæsonen 7 gange og vandtes 6 sejre. Deriblandt »Øresundsløbet« over Malmø i 10.10,12, med Tillge, Neuhas, Carl Melchior, I. P. Müller og Eugen Schmidt, desuden for første gang »Guldborgsundpokalen« i Nykøbing F., og hovedløbene i Landskrona og Silkeborg. Ialt roedes 1772 ture af 39 aktive medlemmer. Der modtoges en indbydelse til Henley regattaen i England.

1894. Klubbens generalforsamling er nu henlagt fra efteråret til februar måned. Året indledtes med 2 generalforsamlinger, på den sidste mødte kun 7 medlemmer, og der vedtoges forskellige lovændringer. Ialt startedes i årets løb 13 gange med 10 sejre. »Øresundsløbet« vandtes over Malmø i 6.26,2, med det berømte »Sverrehold« fra Christiania på 3. pladsen. holdet« vandt ligeledes »Guldborgsundpokalen« og 2 løb i Århus.

Den store sportsfest i Cirkus samlede mange tilskuere, og her vistes for første gang i Danmark boksning, Cumberland-brydning og meget andet, og de første udkast til love for Dansk Amatør Union (D. I. F.) udsendes.

1895. Et stort år for K. R. og for dens dygtige rochef og træner Th. Nielsen.

Der startedes 15 gange og 11 af disse gik K. R. først over mållinien. Klubben vandt »Øresundspokalen«, »Guldborgsundpokalen«, »Nykøbing Ærespris« og D. F. f. R.'s Juniorpokal til ejendom. Desværre gik deltageren i Hamborg ikke så godt. Man gjorde sig skyldig i den fejltagelse at rejse ud uden egen båd, og »Müllerholdet« blev i Verbands-Vierer og Kaiser-Vierer slået af Berliner R. C., Mainz, München og Kiel, medens Rostock blev slået i Nykøbing F. Den 17. marts afholdtes en stor idrætsfest i Arena Teatret, og der blev blandt medlemmerne sat en liste i gang til køb af en otter, dog uden resultat.

I december udsendte K. R.'s formand et opråb til alle landets idrætsklubber sålydende:

»For om muligt at faa vedtaget fælles Regler for en stor Del Idrætsøvelser ved fremtidige Konkurrencer her i Landet, eventuelt Skandinavien, tillader undertegnede sig herved paa Københavns Roklubs Vegne at anmode Deres ærede Forening om at lade sig repræsentere ved et Møde den 13. December i Søvavillonen.

sign. *Eugen S. Schmidt*«.

17 foreninger mødte op, der blev nedsat et udvalg, og den 14. februar blev Dansk Idræts Forbund stiftet med Eugen Schmidt som formand.

1896. Tidligt på året modtog klubben en indbydelse fra stifteren af de moderne olympiske lege, franskmænden, baron de Coubertin, om tilslutning fra Danmarks side til de første olympiske lege, der efter århundreders forløb atter blev kaldt til live. Det viste sig umuligt at skaffe midler til at sende et rohold til Athen, men de 3 danskere, der deltog i andre øvelser, var alle medlemmer af K. R.

Senere på året startede I. P. og Christoffer Müller i toer m. st. i Bryssel, og skønt det var første gang de roede denne bådtype, placerede de sig som nr. 2 af 5 både, Eugen Schmidt var styrmand og holdet fik 3 sølvmedailler. På hjemlig bane vandtes »Øresundsløbet«, og der blev oprettet en ungdomsafdeling.

1897. Det gamle bådehus i Tømmergraven var nu i stærkt forfald; byen rykkede nærmere og nærmere, og skønt der blev indlagt en ferskvandsledning, hjalp det ikke stort på forholdene.

De fleste er tilbøjelige til at tro, at otteren først kom til Danmark i 1912, men det er en misforståelse. Efter at have været i Tyskland og Belgien de foregående år og set de mange nye bådtyper, besluttedes det at ombygge de to gamle firere »Sport« og »Emma« til henholdsvis en toer m. st. og en otter, hvilket skete på den måde, at bådene blev savet midt over og et stykke taget ud eller sat ind. Var bådene ikke hvad vi forstår ved 1. klasses racermateriel, så viste tanken det vågne udsyn, lysten og initiativet til at prøve noget nyt, en tendens, som heldigvis har holdt sig i K. R. gennem årene. Otteren oplevede kun ca. 10 ture, så brækkede den sammen under en træningstur i havnen.

1898. Sommeren var en af de mest regnfulde i mange år, og det blev helt igennem en sløj sæson. Af de 8 gange K. R. startede, hjemførte den kun én gang sejren. Fra Københavns magistrat modtog klubben henstilling om at holde sig klar til flytning.

1899. Ved generalforsamlingen mødte kun 15 medlemmer og formanden formanede til energisk arbejde for at møde vel forberedte til de olympiske lege i Paris året efter. Skønt forholdene var mere end fortvivlede, gav K. R.'erne ikke op, men hævdede sig energisk på kaproningsbanen. Af 9 starter vandtes 6 løb, »Øresundsløbet« atter efter 2 års forløb i 8,33, og hovedløbene på Guldborgsund og i Malmø i 4-års inrigger. Fra I. P. Müller, Eugen Schmidt og Clod Hansens side gjordes et stort journalistisk

arbejde for at fremme interessen for idræt, og især besværedes der over, at der ikke kunne skaffes midler til deltagelse i Paris. At idyllen ikke helt var forsvundet fra Tømmergraven kan man læse i en avis, der skriver om et besøg i bådhuset:

»Et Stykke fra Langebro overfor Rysensten Badeanstalt ligger en lille Havn »Tømmergraven«, hvortil en lang smal Bro fører op til K. R.s Baadehus, en stor Træbygning dekoreret i Klubbens Farver, hvidt og blaat. Omgivelserne er ikke smukke, men kommer man først inden for, hvor er det hele hyggeligt og rart. Mange Skilderier pynter op, og en Række blaa Skjolde fortæller om svundne Tiders mange Rosejre, nogle og firs talte vi. Ikke mindre hyggeligt virker Slæbestedet, Materialsåret, den lille Have og det store vedbendbevoksede Lysthus; der er dejligt at være.«



K. R.s bådhus på djævleøen opført 1902.

Skandinaviens flotteste bådhus bygges på »Djægleøen«

1900. Det første år i det nye århundrede skulle se K. R.'s flytning fra den gamle Tømmergrav. Forholdene var fortvivlede, idet hele Tømmergraven blev fyldt op, og bådene måtte bæres et langt stykke, inden de kunne sættes i vandet.

Trods disse forhold vandt K. R. »Øresundsløbet« og »Guldborgsundløbet«, men en ny toer uden st., der var bestilt i Tyskland, og som det var hensigten at lade de to brødre Müller starte i ved de olympiske lege i Paris, ankom for sent til at dette kunne virkeliggøres. Roerne rejste så derned på fornøjelsesrejse, – og flere af K. R.'s medlemmer var med til at vinde den olympiske tovtrækning!

Endelig den 22. oktober fik man undertegnet en kontrakt med havnevæsenet, der sikrede klubben plads til et nyt bådhus på den af havnevæsenet foretagne landvinding syd for Vestre Gasværk på den såkaldte »Djægleø«.

1901. Det viste sig ugørligt at skaffe de fornødne midler, og på generalforsamlingen fremkom der forslag om, at indmelde medlemmerne i en anden klub, hvilket dog ikke vedtoges af de 14 medlemmer, der var til stede. På en ny generalforsamling den 18. maj meddelte bestyrelsen, at tømmermester Otto Arboe på fordelagtige betingelser havde tilbudt at bygge det nye bådhus. Det var kalkuleret til 13.000 kr.

1902. Udklip af »Nationaltidende« 21. november 1902:

»Naar man fra Vesterbro gaar ud til det nye Godsbanegaardsterræn ved Kalvebodstrand, passerer over den store Viadukt, og drejer til Højre ad Vejen henimod den mægtige, røde Lokomotivremise, kommer man efter nogle faa Minutters Gang til et Sted, hvor en mindre Bro fører ud til et lille Stykke Land, der danner en fuldstændig Ø og er det mest fremskudte Udenværk af det kolossale Opfyldningsarbejde, her i Løbet af nogle faa Aar er foretaget.

Medens alt andet paa dette Sted har et højst ufærdigt Udseende, ligefra den ganske umulige Vej til de mange smaa, skjæve Træskure, knejser der ude paa den lille Ø en stor Træbygning, der i lige saa høj Grad tilvender sig Ens Opmærksomhed ved sin smagfulde Udstyrelse som ved sin anselige Størrelse. Det er Københavns Roklubs nye Klub- og Baadhus, det største og – naar det bliver færdigt – det flotteste og mest praktisk indrettede Roklubhus i Skandinavien«.

De første danmarksmesterskaber Olympiade i Athen



Oscar Dahl.



Otto Arboe.



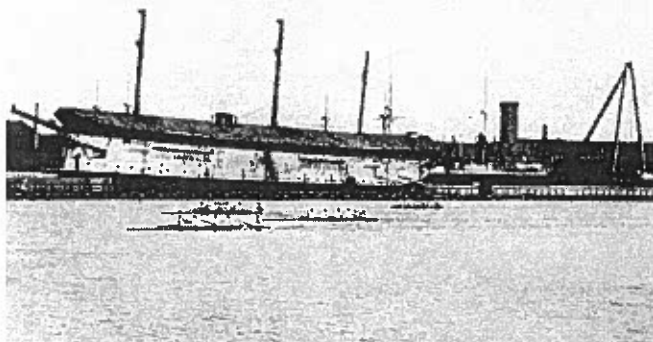
Peter Trolle.

1903. Helt op til 1900 havde K. R. været ene om at dyrke outrigger-roningen herhjemme, men nu kom flere af de øvrige klubber med. Dette, i forbindelse med de for klubben uheldige boligforhold, havde bevirket, at kaproningen i klubben stod på bar bund. Men lang tid gik der ikke, før K. R. atter stod i spidsen for dansk roning. De næste 10 år blev klubben ledet og læsset trukket af mænd som Otto Arboe, Th. Nielsen, Oscar Dahl, Clod-Hansen, Peter Trolle, Marius Hansen, Alex Raae, H. Østergaard og flere, der alle udførte et stort arbejde for atter at bringe K. R. frem.

1904. Fabrikant Reé nedlagde på generalforsamlingen sit hverv som formand og Otto Arboe blev valgt og ledede klubben de efterfølgende 4 år. Stejl som få, fast i sin karakter og ubøjelig stående på sin ret var Otto Arboe, men altid var hans handlinger bestemt af hensyn til K. R.'s vel og fremgang; han blev en mand, der i mange år skulle præge livet i klubben udadtil og indadtil. Der blev i sæsonen roet 2140 ture, deraf 17 over 4 mil. Til almindelig overraskelse vandt K. R. ved kaproningen i København mesterskabet i firer med sit unge mandskab: H. Østergaard, Worm-Hansen, A. Blichfeldt, Marius Hansen, cox Alex Raae over Göteborg, »Skjold« og A. R. Desuden vandt de to gamle kæmper C. og O. B. Müller 2-årers mesterskabet i Kolding over 5 konkurrenter – og flere løb i Malmø og København; der var atter kommet form over træningen og kaproningen.

1905. Ved den internationale kaproning i København, der holdt flytte-dag fra Langelinie til Gasværkshavnen, hvor opløbet var ved kommunens badeanstalt, vandtes bl.a. senior-firer over Hamborg R. V. og Malmø i 7.48,2.

*Det første Danmarks-
mesterskab vandtes af K. R.
i firer med st. i 1904.*



De to gamle kæmper, brødrene Müller vandt atter mesterskabet i 2-års inrigger.

I Schwerin startedes i to løb, med 9 og 5 deltagere, og vi vandt Storhertug Fr. Frantz' Mindepokal og Storhertuginde Anastasias Ærespris til ejendom.

Især den sidste præmie var det en glæde at vinde, idet den var udsat af vor senere dronnings forældre, og et telegram til daværende prins Christian blev besvaret således:

»Til Københavns Roklub.

Takkende for Meddelelsen ønsker jeg Klubben og Holdet til Lykke med Sejrene. Glæder mig, de vandt mine Svigerforældres Præmier.

Prins Christian.«

1906. Årets store begivenhed var de olympiske lege i Athen, og fra januar blev der trænet energisk af det udtagne hold, der bestod af K. Berg fra »Skjold«, Fr. Bielefeldt og Em. Saugman fra A. R., samt Henning Rasmussen og H. Østergaard fra K. R., ligesom holdet blev trænet af Otto Olsen fra K. R. På grund af mange forhold blev deltagelsen trist. Bådene var med damper to måneder under vejs, og i Athen viste de sig at være tunge og klodsede i forhold til konkurrenternes moderne typer. I 4-års inrigger var der 9 deltagere. Italienerne vandt overlegent, og danskerne kæmpede hårdt med Frankrig om tredjepladsen, men måtte i slutspurten lade sig passere. I 2-års inrigger startede de to K. R.'ere i en lånt båd mod 5 konkurrenter.

I de hjemlige farvande var K. R. stadig førende og uovervindelig. Brdr. Müller var stadig stærke nok til at vinde 2-års mesterskabet, og vandt i dette løb »Vejlepokalen« til ejendom. Ved kaproningen i København vandtes »Øresundsløbet«, men sensationen var det nye juniorhold: André

Filténborg, Rud. Schmidt, Chr. Schmidt, Ejnar Sørensen, cox A. Raae, der ikke alene vandt to løb, men også fik tilkendt præmien for stilfuld roning. »Idrætten« skrev om holdet: »I 90'erne havde K. R. »Müllerholdet«, der roede efter denne Recept – Frem i Spidsen straks og afslaa ethvert Angreb. Vi skal vinde – vi *kan* ikke blive slaaet. Et Decennium senere præsterede Klubben det samme Mesterværk, det skal bringe Sejr nu og i Fremtiden.«

Om efteråret fejredes klubbens 40 års jubilæum på Langeliniepavillonen, hvor Carl Melchior skænkede klubben en ny båd efter eget valg.

De første nordiske mesterskaber

Olympiske lege i Stockholm

Vor første otter

Efter storm følger stille og de næste to år blev, hvad kaproningen angik, ikke særlig spændende. Til olympiaden i London 1908 kunne ikke stilles hold, da otteren og firer uden styrmand endnu var ukendte begreber. Efter Athen var der anskaffet to 4-årers inriggere af den lette moderne type, der ved lodtrækning tilfaldt »Kvik« og »Skjold«, men da K. R. ikke ville stå tilbage, blev der hos Deichmann & Ritschie, Rotterdam, bestilt en båd, der blev et vidunder af hurtighed og lethed.

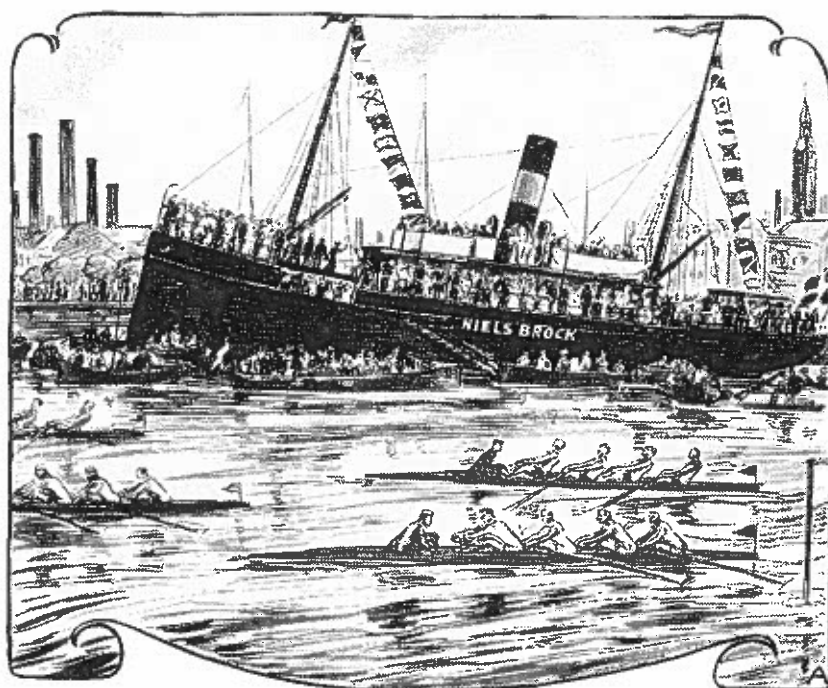
Efter i 4 år at have ledet klubben blev Otto Arboe i 1908 erstattet med Marius Hansen, der i 1910 afløstes af Oscar Dahl, der var formand til 1913.

Alle vi, der har haft den glæde at være sammen med Oscar Dahl, føler os rige ved at have kendt denne mand, hvis retlinede karakter og store hjerte mindes den dag i dag. Som en fader for de unge færdedes han i klubben, vennet og gavmild, med et smil på læben og et stille ord, der altid bragte oprørte gemytter til tavshed. Hans minde vil leve til sene tider i Københavns Roklub.

1907. Der startedes i sæsonen 14 gange med 9 sejre, der blev vundet i København, Roskilde, Landskrona, Sortedamssøen og på Rheden. Der blev ialt roet 3540 ture, og regnskabet balancerede med 4446 kr. I 2-årers mesterskabet blev Müller-brødrene slået af Nykøbing F., og i firer seniorholdet af norske studenter.

1908. De 2 år Marius Hansen var formand blev, hvad klubbens indre liv angik, meget bevægede. Der var endnu en stor gæld fra byggeriet i 1902 at afdrage, og pengene slog nu som før og senere langt fra til. De

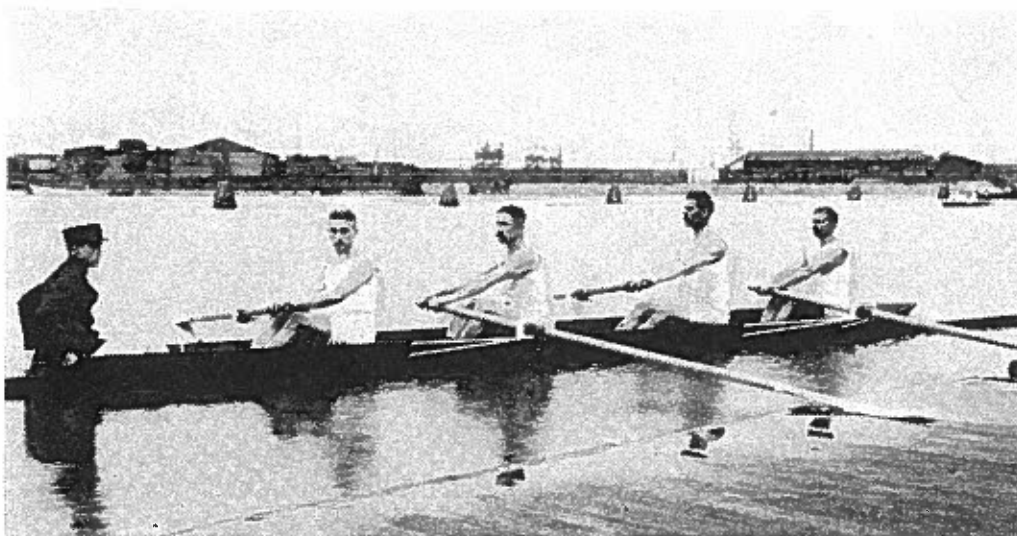
*Opløbet ved
Øresundsløbet
i 1909.*



»ældre« medlemmer var ofte hårde i deres kritik, mere eller mindre berettiget, men ét måtte man lade Marius Hansen, om roning vidste han besked, og hans træning af kaproningsholdene bragte ofte store resultater. I København vandtes mesterskabet i firer, medens H. Balck fra Schwerin slog G. Rom i sculler. I junior-firer slog K. R. »Germania«, Kiel, i 8,30–8,31,6, og i Landskrona deltog K. R. i det svenske roforbunds store regatta og vandt byens jubilæumspokal til ejendom.

1909. Klubben havde fået samlet et hold: H. Østergaard, Knud Gøtke, Sv. Fugl, stroke Ejnar Sørensen, cox P. Raee, der i flere år var Skandinaviens bedste, ikke mindst takket være de udmærkede egenskaber og det kamphumor Ejnar Sørensen var i besiddelse af. I København vandt holdet mesterskabet i firer og marineministeriets vandrepræmie til ejendom ved sejre over »Skjold« og Christiania og fik tilkendt præmie for stilfuld roning.

Efter at have vundet »Øresundsløbet« startede fireren i Stockholm ved den ny indstiftede »Nordiska Fyrer«, som blev roet af klubberne med de fire hovedstæders navne, Stockholms Roddförening, Christiania Roklub, Helsingfors Roklub og Københavns Roklub. Efter at have vundet »Lidingö Pokalen« over 6 konkurrenter fra Finland, Sverige og Norge startedes hovedløbet 1 time efter, og holdet vandt atter en overlegen sejr, 2 længder før Christiania og 5 længder før Helsingfors og Stockholm. Dette løb skulle blive generalprøve på og forløber for de nordiske mesterskaber, der først så dagens lys året efter. Ialt vandt holdet i sæsonen 8 første klasses seniorløb, og fik som løn og tak en stor fest i bådhuset.



K. R. vinder »Nordiska Fyror« i Stockholm 1909.

1910. Den 28. februar mødtes i Stockholm en repræsentant fra hver af de nordiske lande, for Danmark mødte Alfr. Jensen, K. R., og nordisk roforbund blev stiftet med Carl Melchior, K. R., som forbundets første præsident.

Der kom ligeledes for første gang regler op om langtursroningen, der begyndte at tage fast form, selv om der skulle gå mange år endnu, inden det store opsving kom i denne gren af klubbens liv.

Under den gode ledelse hævdede K. R. stadig sin plads som den førende i landet, og Ejnar Sørensens hold vandt atter en række bemærkelsesværdige sejre, der dokumenterede, at det stadig var Skandinaviens bedste.

Efter at have startet i Landskrona og vundet hovedløbet, kom nu det første nordiske mesterskabsstævne, der afholdtes i København. K. R., der var udtaget i firer, var storfavorit, men ved 500 meter gik spændholdtet på 1. pladsen i stykker og frembragte en læk i båden. Trods dette handicap blev holdet kun slået af Norge 1,4/5 sek., men slog Sverige og Finland med 22 sek. Dagen efter fik holdet en strålende oprejsning; i danmarksmesterskabet i firer slog det overlegent de nordiske mestre, Norske Studenter og Helsingfors. En time efter startede holdet atter, denne gang i 4-årers inrigger, og vandt »Øresundsløbet« over 4 modstandere, ligesom juniorholdet vandt den nye Rådhuspokal, over »Skjold«, Kiel og Stockholm. K. R. vandt således dagens 3 fineste løb.

1911. Klubben stillede i denne sæson kun med få kaproningshold, men seniorholdet var atter i fineste form, og efter at have fået Hans Jørgensen ind som 1. åre, vandt holdet mesterskabet i firer og »Øresundsløbet«. Ved nordiske mesterskaber i Oslo startede holdet dagen før mod Christiania,

men i en voldsom storm løb båden på et undersøisk skær og sank. Det lykkedes dog at få skaden repareret med pergamentpapir til det nordiske mesterskabsløb om søndagen, og holdet vandt her en sikker sejr over Sverige og Norge, efter at have ført løbet fra 500 meter i tiden 7,42,6–7,54,4–8,1,4.

Ved efterårskaproningen dukkede en række nye navne op, hvoraf de fleste endnu findes i K. R., Poul Rønning-Jensen, Th. Eyrich, Henry Olsen, Vilh. Nielsen, Knud Jensen, Osmund Jensen, Jens Yde, Henry Larsen, Svend Hansen, Søren Levring, Max Nielsen, Axel Herslev, Jessen-Madsen, Georg Rom, S. Smedberg, Praem og flere. Vinterens store opgave var de olympiske lege næste år i Stockholm, som klubben så hen til med store forventninger i bevidstheden om, at den havde et hold, der ville være jævnbyrdig med de bedste, men skæbnen ville det anderledes.

1912. Intet blev skyet for at gøre forberedelserne så effektive som muligt. Oscar Dahl skænkede en ny firer, der blev døbt »Fremad«, og der blev engageret en engelsk træner, W. Albany, der var tidligere medlem af London R. C., og som viste sig at være en forstandig mand. Albany blev meget afholdt i K. R., han faldt senere i verdenskrigen i Somme-slaget 1916.

Alt var således i bedste gang, da alle forhåbninger bristede ved Ejnar Sørensens pludselige sygdom og død. Kun 26 år blev ham beskåret, og K. R. mistede en af sine nobleste og bedste idrætsmænd. Ejnar Sørensen havde tilbragt vinteren i Davos og vundet flere internationale konkurrencer i skøjteløb, da han efter hjemkomsten pludselig blev angrebet af blindtarmsbetændelse. Han var en af de bedste stroker, klubben har haft, og efterlod sig kun venner. Holdet blev nu suppleret med Th. Eyrich. Ved de olympiske lege mødte holdet i 5. heat Belgien, og efter at have ført løbet, blev det slået med ca. 1 længde i slutspurten.

Klubben benyttede lejligheden i Stockholm til at købe en otter af New College, der blev nr. 2, og ved efterårskaproningen i København viste K. R. for første gang det danske publikum, hvorledes denne meget omtalte bådtype så ud; den skulle i de kommende år blive klubbens store samlingsmærke.

1913. Det var ligesom Ejnar Sørensens død satte sit stempel på hele den foregående sæson, men længe varede det ikke, før K. R. atter var fremme, og Albanys gode instruktion viste sig i 1913 ved en række strålende sejre, der atter bragte K. R. i spidsen for den skandinaviske rosport.

Ved standerhejsningen døbte D. I. F.'s formand, overretssagfører J. Nathansen, den nye otter »Oscar«, og en ny senior-firer blev dannet af Hans Jørgensen, Knud Gøtke, Chr. Hansen og E. Allert, af hvilke de to

*Danmarks første løb i otter
blev vundet af K. R. i 1913.*



sidste havde været med til at vinde 4-årers inrigger ved de olympiske lege i Stockholm for Nykøbing F.

I løbet af den sejrige sæson vandt K. R. alle danmarksmesterskaberne undtagen sculleren, ialt 10 sejre i 16 starter. Der indledtes med stævnet i København, hvor holdet vandt 4-årers inrigger og firer-mesterskabet. I scullermesterskabet startede I. P. Müller, der nu var 48 år gammel, og besatte 3. pladsen, og dagen sluttede med sejr i »Øresundsløbet«. Otterløbet var udskrevet for første gang, men kun K. R. anmeldte.

I Horsens vandtes mesterskabet og pokalen i 4-årers inrigger over 1000 meter for 3. gang, og dette løb forsvandt dermed ud af historien. Endelig sejrede K. R. i Svendborg i det sidste mesterskab, 2-årers inrigger, over 3 konkurrenter.

Sommerens begivenhed var nordisk mesterskab i Helsingfors, hvor K. R. var udtaget i firer og 4-årers inrigger, men i det sidste løb mødte ingen andre til start. Til gengæld blev det andet yderst bevæget og satte længe sine spor i skandinavisk rosport.

Ved efterårskaproningen kom det første otterløb i stand, og K. R. slog her Polyteknisk Roklub med 2 længder.

Baltiska Spelan

Verdenskrigen

Olympiaden i Antwerpen

Med Oscar Dahls afgang som formand afsluttedes atter en periode i klubbens historie, og den nye generation rykkede frem. Da klubben var kommet ud af sin gæld fra byggetiden, blev den berømte § 8, der bestemte, at 3 af bestyrelsen var uafsættelige, strøget, og medlemmerne fik atter ret til at bestemme bestyrelsens sammensætning, der udvidedes til 7.

1914-15 var André Filtenborg formand, han afløstes i anledning af 50 års jubilæet af en af klubbens ældre medlemmer, Peter Trolle, i 1916-17, og Rudolph Schmidt overtog posten i 1918-20. Verdenskrigen satte sine dybe spor i denne periode. Vort samarbejde med Tyskland ophørte, og årene prægedes af de nordiske mesterskaber. K. R. havde en blomstrings-tid og var ubestridt den førende på kaproningsbanen. Klubben nåede endog i 1918 at vinde samtlige danske mesterskaber, hvad aldrig før eller senere er sket i dansk rosports historie.

Det var et fornøjeligt og muntret liv, der i disse år udfoldede sig i klubben. Åbne huse, festlige sammenkomster om vinteren, revyer og fællesture, der på grund af minefelterne sjældent gik længere end til Kongelunden, Klampenborg eller Kjærs Hotel. Et udmærket kammeratskab og sammenhold prægede klublivet, og da medlemsantallet de første år lå mellem 80 og 120, kendte alle hinanden. Først i 1920, da de olympiske lege i Belgien atter åbnede portene ud til den store verden, sprængtes disse rammer.

1914. Klubben åbnede traditionsmæssigt 1. påskedag. Ved kaproningen i København, der for første gang var lagt med opløb ved Knippelsbro, vandt K. R. mesterskabet i firer over P. R., Norske Studenter, Malmø og Christiania, og blev udtaget til at repræsentere ved Baltiska Spelan i Malmø den 6. juli.

K. R. vandt her med seniorholdet stævnets fineste løb i firer over Malmø, Vaxholm og »Skjold«, og søndagen efter startede holdet i Hamborg, hvor det i Kaiser-Vierer mødte 5 af Tysklands bedste hold. Efter at have ført hele løbet, blev K. R. slået på målstregen med 1 meter af Berliner R. C., men høstede stor anerkendelse for sin indsats.

Mange af klubbens medlemmer indkaldtes om efteråret til militærtjeneste, men efterårskaproningen så dog en række nye navne, der startede for første gang: Harry Hansen, Otto Ottosen, Poul Kragh, Oscar Morad,

Ole Arboe, E. Eichner, Sv. Hogrebe, Martin Jensen, Munch Jensen, Sandgren og brødrene Tillge.

1915. Oscar M. Morad overtog træningen, og med årene viste han sig at være en af de bedste K. R. har haft. Han havde en enestående evne til at sætte de rigtige hold sammen og indblæse dem en ubetvingelig sejrsvilje.

Det gamle seniorhold var atter samlet, men uheld fulgte det gennem hele sæsnoen. I nordisk mesterskab i København blev det slået i firer med 1/5 sek. af Norge, og en halv time efter fik det atter et nederlag i 4-årers inrigger ligeledes af Norge. Om søndagen blev det slået af Norske Studenter i danmarksmesterskabet med 1 sek., men vandt 2-årers mesterskabet og pokalen til ejendom.

1916. Klubbens 50 års jubilæum blev fejret på fødselsdagen den 20. oktober ved en strålende fest på Langeliniepavillonen. Eugen Schmidt havde i denne anledning affattet et festskrift, ligesom der ikke fra bestyrelsens side var sparet noget for at gøre denne begivenhed så festlig som muligt.

1917. Der fulgte nu to store strålende kaproningssæsoner for K. R. Det var ikke mere et enkelt eller to hold, der dominerede, alle klubbens mandskaber viste en sejrrig form. »Steenholdet« beherskede enevældigt letvægts- og juniorklassen. I seniorløbene startede i inrigger Ole Arboe, H. Paaske, V. Dose, Henry Olsen, i firer Sv. Hansen, Th. Eyrich, E. Rasmussen, E. Allert, og i 1918 kom et begynderhold: Poul Sørensen, Wm. Knudsen, J. Bouschinger og Erik Nobel; det var ovennævnte roere, der helt op til 1923 vandt en række store sejre og mesterskaber hjem til K. R.

Af D. F. f. R.'s 4 mesterskaber vandt klubben de 3, kun sculleren gik forbi. I København vandt »Steenholdet« letvægt og junior-firer, mesterskabet i firer vandtes over Christiania og »Øresundsløbet«, det første »Langebroløb« i senior-otter, og i Vejle mesterskabet i 2-årers inrigger.

Da der på grund af krigen var vanskelige transportforhold, lejede klubben til kaproningen i Landskrona en damper til roerne, samt til både og tilskuere, og det blev en vellykket tur. Af kaproningens 4 løb vandt K. R. de 3, »Steenholdet« vandt 2 løb, og seniorerne Landskronas jubilæumspris til ejendom.

1918. Sæsonen blev en af de største i klubbens historie. Foruden at genvinde de 3 holdmesterskaber, erobrede K. R. også det sidste, idet Th. Eyrich vandt scullerløbet. Ialt startedes 32 gange og vandtes 23 sejre, deriblandt så godt som alle de internationale pokalløb i Danmark. Desuden vandtes i

Oslo det norske mesterskab i firer og sculler, »Langebropokalen« vandtes for 2. gang ved sejr over Christiania, og ved den store kaproning i København vandtes 11 af stævnets fineste løb.

Om efteråret afholdtes i bådhuset en stor revy og sejrsfest. Hvor vanskelige forholdene stadig var på grund af krigen, der iøvrigt afsluttedes samme efterår, sås bl. a. deraf, at marinen måtte ansøges, når der skulle være fællestur til Koklapperne. Med Landskrona Roklub blev der indstiftet en venskabsmatch.

1919. Om foråret døbttes to 4-årsers inriggere, »Ego« og »Arnold«. Langturene begyndte at blomstre op igen; i pinsen var der både i Helsingør, Gilleleje og Køge, senere på året foretoges 8 dages ture til Vallø og nordkysten. Fra 1. januar havde klubben fået eget medlemsblad »Roklubben«, der dog ikke fik nogen lang levetid, og den årlige revy løb af stabelen den 19. september.

En anden stor begivenhed var oprettelsen af en ny forening, G. K. R., der skulle bestå af gamle K. R.'ere, og hvis formål dels er at støtte klubben økonomisk, dels at holde interessen vedlige hos de ældre medlemmer. Foreningens første formand blev Oscar Dahl, og i dag er foreningens vigtigste opgave at støtte K. R.

Klubbens medlemsantal var steget til 250 og roturene 7058, ialt startede klubben 23 gange med 13 sejre, deriblandt danmarksmesterskaberne i firer og sculler, nordisk mesterskab i sculler, »Guldborgsund« og »Langebropokalen« vandtes til ejendom.

Ved de nordiske mesterskaber i København repræsenterer K. R. i firer, otter og sculler. I firer vandt Sverige over K. R. og Norge 6,57,8-7,1,2-7,19,2 ligesom Vaxholmerne sejrede i otter med K. R. på andenpladsen 6,18,8-6,20,8-6,27,2, medens Th. Eyrych erobrede det nordiske mesterskab i sculler med 1 minuts forskel. Dagen efter fik K. R. revanche over Vaxholmerne, idet den vandt både fireren og otteren.

Sidst på sommeren udtog D. F. f. R. forlods K. R.'s otter til at repræsentere ved de olympiske lege i Antwerpen, dette vakte en forstælig misstemning i de øvrige klubber. Til at træne holdet til de olympiske lege blev engageret en englænder, Bert Lee, der ankom næste forår.

1920. Th. Eyrych, der havde vundet mesterskabet i sculler, men var blevet slået i nordisk mesterskab i Stockholm, blev Danmarks eneste repræsentant i Antwerpen. Her havde han det uheld straks at møde en af favoritterne Hadfield, New Zealand, og blev slået med 6 sek., men roede så fint et løb, at hans deltagelse var mere end berettiget.

I Landskrona vandtes venskabsmatch nr. 2, og i klubben blev P. W. Ernst ansat som rolærer.



*P. W. Ernst.
Klubbens »nye« roleder.*

Svære efterkrigsår »Hamborgholdet« »Schwerinerholdet«

Det var en uriaspost, klubbens nye formand, Hans Jørgensen, var sat på, og selv om han gik til opgaven med interesse, blev forholdene ham for vanskelige, og han måtte i efteråret 1922 fortrække efter to ekstraordinære generalforsamlinger.

Tre af klubbens ældre medlemmer, Th. Trolle, G. Güldner og Otto Arboe, overtog ledelsen, men oppositionen blandt de yngre medlemmer var så stor, at et virkeligt arbejde indenfor klubben ikke kunne finde sted. I 1925 blev så Ric. Svendsen valgt, og lidt efter lidt bedredes forholdene.

De gamle prøvede hold forsvandt lidt efter lidt, og nye emner dukkede frem. I første række »Schwerinerholdet« og »Hamborgholdet«, der var de første danske hold, der efter verdenskrigen atter hentede sejre hjem fra Tyskland, ikke mindst takket være klubbens udmærkede træner, løjtnant P. W. Ernst, der med enkelte års undtagelser trænede K. R.'s hold lige til 1933, hvor en alt for tidlig død bortrev vor træner, ven og kammerat.

1921. De gamle seniorers var endnu i stand til at vinde mesterskabet i firer og senior-otter, og begge hold blev repræsentanter ved nordisk mesterskab i København og fik to andenpladser.

Ved de nordiske idrætslege, der afholdes i København, vandt K. R. fireren, tabte otteren til Christiania, men venskabsmatchen med Landskrona vandtes for 3. gang, hvorefter denne match ophævedes. I bådehuset blev indlagt elektrisk lys, de gamle petroleumslamper forsvandt for stedse.

1922. Som gymnastiklærer var i vinterens løb engageret officiant S. N. Heilbo, og da Ernst overtog trænerarbejdet, blev Heilbo rolærer i sommermånederne. Idrætsmærket blev indført, ligesom håndboldspillet vandt indpas.

Det må siges, at det var et heldigt valg at engagere Heilbo til K. R., og i de mange år, Heilbo virkede i klubben, var han K. R. en god mand.



Ved nordiske Idrætslege i København 1921 vandt K. R. i firer m. st.

Medlemmernes tak og påskønnelse til Heilbo kom til udtryk, da han i 1965 blev udnævnt til æresmedlem.

Det nye danmarksmesterskab i otter vandt klubben. I nordisk mesterskab i Oslo blev K. R. kun slået af Christianias berømte »Henleyhold« med 1 længde, og ved forårskaproningen i København vandt klubben junior-firer og otter. Ved den internationale kaproning vandt K. R.'s junior-otter, første-firer, hvor seniorholdet fik revanche over »Kvik« og senior-otter.

Årets glædeligste begivenhed var dog »Schwerinerholdet«s start i Schwerin, hvor det efter 20 års forløb atter hjemførte sejre til K. R.



*Gymnastikholdet i 1922
i midten S. N. Heilbo*

Holdet, der bestod af Erik Feldmann, Leo Andreassen, Lau. Hansen, Carl Martini, cox H. Dryer, startede, trods det, at de kun var begyndere, i junior og anden-junior-firer og vandt dem begge over 6 og 5 tyske konkurrenter, med henholdsvis 2 og 3 bådlængder i 7,9 og 6,57,2 – dagens bedste tid i firer. De startede i lånt båd og hilstes af stor begejstring, ikke mindst fordi tyskerne efter mange års forløb atter så udenlandske deltagere ved deres kaproninger. De fandt det uforståeligt, at så let et mandskab kunne gøre sig så stærkt gældende.

Om efteråret indkaldtes til to ekstraordinære generalforsamlinger, og ved den sidste nedlagde bestyrelsen sine mandater.

1923. »Schwerinerholdet« viste sig atter at være uovervindelig og vandt alle juniorløbene i firer og otter. Det var derfor ret naturligt, at det atter fik lov til at prøve lykken sydpå, og ved Alster-regattaen i Hamborg vandt det en stor sejr. De to indledende heat i junior-firer vandt K. R. og »Sport-Borussia«, Berlin, men finalen vandt K. R. overlegent i 7,32. I senior-firer startede i slutheatet 6 både, men her var »Sport-Borussia«s seniorhold for stærkt, K. R. blev nr. 2.

Søndagen efter startede holdet igen i Schwerin i junior-firer med 17 konkurrenter og sejrede med 19 længder og vandt ligeledes senior-firer med en tysk og tjekkoslovakisk klub som nr. 2 og 3. At sige holdet var populært i byen, er ikke overdrevent.

Der var i årets løb anskaffet en ny firer fra Perdes (den blev døbt »Emma«), en 4-årers og 2-årers inrigger samt en ny motorbåd.

1924. Det skulle endnu en gang vise sig, at kun sammenhold, kammeratskab og fordragelighed betinger en klubs fremgang. Medlemsantallet dalede



»Schwerinerholdet« i 1925.

*H. M. Kongen overrækker
K. R. præmien i
D. M. i otter 1924.*



til 154 og året sluttede med et underskud på 2500 kr. Heldigvis lod de unge roere sig ikke gå på af de indre uheldige forhold, de arbejdede energisk under Ernst's ledelse, og resultatet blev, at K. R. atter kom frem i spidsen på kaproningsbanen.

Rudolph Schmidt og André Filtenborg valgtes til formand og næstformand i D. F. f. R. (1933 blev André Filtenborg formand).

Kaproningssæsonen indledtes med et udtagelsesløb i firer til Alsterregattaen i Hamborg, hvor »Schwerinerholdet« sejrede, men vort nye juniorhold, der senere fik navnet »Hamborgholdet«, placerede sig som nr. 3, og begge fik chancen i de respektive klasser. Carl Schmidt, Georg Sjødt, Sv. Aa. Nielsen, Sv. Aa. Grønvold, cox Harry Gregersen dannede holdet; Carl Schmidt og Harry Gregersen skulle blive et par af vore værdifuldeste roere.

Kaproningen i Hamborg blev strålende for K. R. Efter at have startet 6 gange og vundet 4 sejre i Nykøbing F., vandt »Schwerinerholdet« danmarksmesterskabet i firer, og sammen med G. Sjødt, Sv. Aa. Nielsen, Holger Zederkop og Harry Hansen mesterskabet i otter, ikke mindst på grund af Harry Hansens kampegenskaber og temperament, og begge hold blev repræsentanter til nordisk mesterskab i København, hvor de dog blev slået, men K. R. vandt 4 af de øvrige løb.

Medlemsbladet

KR-revyen

Første start i otter ved olympiske lege

1925. Ved generalforsamlingen blev Richard Svendsen valgt til formand. Det var et stort arbejde atter at bringe alt på fode, men da bestyrelsen med årene kom til at bestå af folk, der havde stor interesse for klubbens fremgang, gled forholdene lidt efter lidt i lave, selv om den store fremgang og de store internationale, sportslige resultater først opnåedes efter 4 års forløb.

Kaproningssæsonen blev ikke, bortset fra »Hamborg«- og »Schwerinerholdet«, strålende. »Schwerinerholdet« vandt begge danmarksmesterskaberne i firer. I firer uden styrmand havde vi ingen båd, men holdet lagde en sandsæk på styrmandssædet i »Emma«, og vandt en flot sejr over D. S. R. og »Kvik«, ligesom otteren gik til K. R. ved sejr over Århus.

Ved kaproningen i København fik »Schwerinerholdet« en strålende oprejsning, slog i firer uden styrmand nordmændene sikkert, men i otteren vandt de tyske mestre fra »Wratislavia«.

1926. Den offervilje, der altid har været til stede både hos unge og gamle medlemmer af K. R., fornægtede sig heller ikke under disse for klubben økonomisk svære år. På generalforsamlingen lovede 4 af de ældre medlemmer at skænke en ny otter, hvis de yngre ville samle ind til en firer uden styrmand. Dette skete, og begge både blev bestilt hos Dossenèt, Frankrig. De var hårdt tiltrængt. Hele bådhuset blev, med støtte af G. K. R., hovedrepareret, fik nyt gulv og altanen på forsiden af bådhuset blev bygget.



»Hamborgholdet« i 1925.



Poul Vejre.



Oluf Nielsen.



Kai Emil Jørgensen.

Der blev arrangeret fællesture til Kongelunden, Hveen o.lign., men langture i større stil fandt ikke sted, ligesom medlemsantallet ikke bedredes. Det gik i årets løb ned til 137. Bådantallet var 19 og roturene ialt 6106.

»Hamborgholdet« var tildels i stand til at hævde klubbens renommé, godt støttet af det nye juniorhold, Willy Sørensen, H. Jensen, Knud Olsen og Percy Martini, af hvilke Willy og Knud skulle blive nogle af de bedste dansk rosport har ejet.

»Hamborgholdet« var ubestridt Danmarks bedste firer; det vandt let mesterskabet i firer med styrmand. I nordisk mesterskab i Oslo blev »Hamborgholdet« slået af Vaxholm, men besejrede Christiania, hvilket blev gentaget ved den internationale regatta i København, hvor det vandt begge firerløbene. I senior-otter var der ikke anmeldt, men da den nye otter ankom dagen før, fik K. R. tilladelse til at starte. »Hamborgholdet« og juniorerne roede så flot, at de fik andenpladsen efter Christiania før D. S. R. og Lybæk, kun slået med 2 sek. Sæsonen sluttede med en fest i Odd-Fellow Palæet, hvor klubbens 60 års jubilæum blev fejret under de mest fornøjelige og festlige former.

1927. Klubbens nye medlemsblad så dagens lys, startet af Poul Vejre og Poul Kragh.

Ved mesterskabsroningen i København vandt »Hamborgholdet« mesterskabet i firer u. st. Ugen efter vandt »Hamborgholdet« i København, og om søndagen fik otteren oprejsning ved i »Langebroløbet« at besejre de danske og nordiske mestre og placere sig som nr. 2 efter Tysklands bedste otter, Berliner R. C.

Ved efterårskaproningen vandt K. R. 5 af stævnets 8 løb, og her fik brdr. Sigfr. og Bernh. Sørensen deres debut. Året skulle ikke slutte uden

en anden stor begivenhed i klubbens indre liv, idet K. R.-revyen, der i mange år var en årlig tilbagevendende begivenhed, opførtes i oktober måned. Den skyldes væsentlig Poul Vejre, Oluf Nielsen og Arnold Richard Nielsen. Poul Vejre betød i disse år uendelig meget for klubbens indre liv, hvor han var sjælen ved fester og sammenkomster.

1928. Året prægedes i første række af de olympiske lege. På et andet område var sæsonen begivenhedsrig, idet der begyndte at komme fart i langturene, således var der hold både i Sverige og Norge. Der blev indstiftet en ny pokal, »K. R.'s Ærespokal«, der skulle uddeles to gange årligt til de medlemmer, der havde udført et godt arbejde i K. R.'s tjeneste. Den blev i årets løb stemt til Carl Schmidt og Poul Kragh.

Kaproningssæsonen begyndte godt. Ved forårskaproningen vandtes 4 løb af 6 starter, københavns mesterskabet i letvægt, senior-otter, junior-firer af det nye mandskab Knud Olsen, Bernh. Sørensen, Siegfr. Sørensen, Willy Sørensen og Harry Gregersen. Den internationale regatta blev det år afholdt på Furesøen, hvor i danmarksmesterskaberne K. R. blev slået i begge firerløbene, men vandt otteren over »Kvik« og Århus. Om søndagen blev K. R. slået i firer og otter af »Brandenburgia«, Berlin, men præstationen i otter var så god, at holdet blev udtaget til at repræsentere D. F. f. R. ved olympiaden i Amsterdam.

Holdet bestod af Knud Olsen, Villy Sørensen, Carl Schmidt, Friborg-Jensen, brdr. Sørensen, G. Sjødt, Sv. Grønvold, cox Harry Gregersen, som med få ændringer blev den faste stamme på senior-otteren i mange år. I Amsterdam havde det ikke heldet med sig. De mødte i første og anden omgang stævnets to bedste hold, U. S. A. og Canada, og blev efter hårde, jævnbrydige og spændende kampe slået af dem begge.

Året sluttede med den traditionelle klubkaproning, hvor deltagerne i otterløbet var maskerede som indianere, negre og kinesere.

I otterens tegn

Det er ikke så helt let at se objektivt og nøgternt på de år, hvor man selv har været med i brændpunktet. Meget synes anderledes for den udenforstående, end for den, der personlig har haft de daglige begivenheder for øje. Tilbøjeligheder til at se sagen med farvede brilleglas ligger nær. Men når jeg fastslår, at det tidsrum, der omfatter 10 år af klubbens liv, fra 1930 til 1940, har været mere succesfyldt end noget andet, vil sikkert de

fleste give mig ret. Fra 126 medlemmer er klubben vokset til et konstant medlemsantal på ca. 350.

Bådantallet steg fra 19 til 35, og antallet af bådture fra 6000 til 13.000, det er tal, der taler deres eget sprog.

Selve bådhuset undergik store forandringer. Værkstedet blev fornyet, altanen overbygget, nyt læseværelse indrettet i husets front, og mange nye omklædningsskabe installeret.

Af nye bådtyper i dette tidsrum kom som de første danske, toer u. st. og klinkbygget otter, ligesom K. R. forsøgsvis anskaffede danskbyggede firer og otter. Alt inriggermateriellet blev fornyet. Den gamle inrigger-type forsvandt, der byggedes kun de bedste søgående både af moderne langtursmodel.

Dette var en nødvendighed, idet en helt ny form for langtursroning kom frem i klubben: de lange week-end og sommerferieture med telt og lejr-udstyr. Det skyldes i første række det arbejde for denne fornøjelige og sunde gren af roningen, som klubbens rochefer Erik Rønning-Jensen, Wilfred Christensen, Rud. Larsen og Tscherning-Christensen nedlagde her.

Men også det indre klubliv var, takket være det udmærkede festudvalg under Sven Alex Petersen og Oluf Nielsens førerskab, blevet stort og stærkt og bidrog i høj grad til klubbens gode økonomi. Der afholdtes årligt revy, karneval, sommerfest i bådhuset, »åbne huse« og nytårsfest, hvor udvalget blev godt assisteret af Carl Schmidt, Lau. Christiansen, Kay Andersen, Arnold Richard Nielsen, Sv. Nielsen, Poul Bertelsen og fl.a. – uden festudvalget var K. R. ikke hvad den er i dag.

Sportsligt og kaproningsmæssigt havde K. R. aldrig stået stærkere end i disse år, der ikke mindst har været præget af klubbens deltagelse i Europamesterskaberne, hvor K. R. hævdede sit navn i den internationale rosport. Ved Europamesterskaberne har klubben mødt og besejret alle de deltagende europæiske nationer, Italien, Ungarn, Holland, Frankrig, Belgien, Schweiz, Jugoslavien, Spanien, Tyskland, Polen og Tjekoslovakiet, den har i disse »landskampe« vundet 29 sejre, og hvert år gennem sejre i de indledende heats nået frem til finalekampene.

I Skandinavien var klubben førende i otter; to gange vundet det nordiske mesterskab og på hjemlig bane slået så fremragende hold som London Rowing Club og europamestrene fra »Hungaria«, Ungarn. Kaproningen blev de første 4 år ledet af Poul Kragh, de sidste 3 af Carl Schmidt.

Gennem disse år til 1936 var Rich. Svendsen klubbens formand, han havde altid medlemmernes tillid og stod som symbolet på det stærkeste og sundeste i K. R. Fra 1936 overtog Poul Kragh formandsposten.



Senior otteren klar til træning foråret 1929.

1929. De første tyske langtursroere kom til Danmark, fejredes ved en fest i K. R.'s bådhus, og Rich. Svendsen og Rud. Schmidt fik sidst på sæsonen af Berlins Magistrat overrakt Berlins Idrætsplakette for 1929.

Under Poul Kraghs ledelse foregik træningen til årets første stævne, der bl.a. gjaldt udtagelse i otter til Henley-regattaen i England. K. R. slog Århus med ikke mindre end 22 sek., men udsendelsen blev af flere grunde ikke realiseret. K. R. vandt senior-otter, firer m. og u. st., sculler og holdkonkurrencen med 127 points. Efter at have vundet danmarksmesterskabet i Odense, blev K. R. udtaget til i otter at repræsentere D. F. f. R. ved dens første deltagelse i europamesterskaberne, der afholdtes i Polen.

Resultatet blev for så vidt en overraskelse, da K. R. vandt sit indledende heat over Belgien og Jugoslavien og roede dødt løb med Ungarn. Det var vort første møde med »Hungaria«s roere, det skulle udvikle sig til det bedste i de kommende år.

I finalen, der blev roet i et forrygende vejr, blev K. R. nr. 5 efter en yderst uheldig start.

1930. Efter mange års forberedelse oprettedes en ungdomsafdeling, og i den første langtur til Berlin deltog 11 mand fra K. R.



K. R.'s roere ved den første deltagelse i Europamesterskaberne i Polen 1929.



Senior otteren i 1930.

Kaproningssæsonen blev ikke mindre end strålende. Ved forårskaproningen, hvor der for første gang konkurreredes om københavnmesterskaberne, vandt K. R. dem alle, undtagen sculleren. Af 10 starter vandt vi 7 løb. Ved den internationale kaproning, der for første gang roedes på Bagsværd sø, sejrede K. R. i senior-otter over »Allemannia« og Århus, og efter i Odense at have vundet mesterskaberne i firer u. st. og otter blev K. R. udtaget til europamesterskabet i otter i Belgien.

Det vakte almindelig overraskelse, at Danmark allerede det andet år var i stand til at hævde sig som den næstbedste europæiske nation i mesterskabernes mest krævende løb efter Italien. K. R.'s bedste præstation var i semifinalen, hvor Jugoslavien blev slået efter et løb så hårdt og spændende, at nerverne stod på højkant, og kun roernes enestående sejrsvilje gav sejren til Danmark. Det endelige resultat i finalen blev U. S. A., Italien, Danmark.

Ved efterårskaproningen vandt K. R. 5. løb, det blev ialt i sæsonen til 26 sejre af 48 starter.

1931. Atter et år med mange nye både. Inriggerne fik navnene »Hafnia«, »Dania«, »Selandia«, »Jutlandia« og »Fionia«, ligesom der ankom en ny otter og toer u. st. fra Dossenét, Frankrig.

Kaproningssæsonen blev ikke mindre begivenhedsrig end året før. Ved forårskaproningen startede K. R. i 14 løb og vandt de 11, deriblandt atter alle københavnmesterskaberne, undtagen sculleren. For første gang startedes der i toer u. st. ved en dansk kaproning, og brdr. Sørensen vandt let dette løb. I kampen om holdmesterskabet og »Dagens Nyheder«s Pokal vandt K. R. med 130 points.

Efter denne succes startede brdr. Sørensen i Lybæk i toer og dobbelt-sculler, det var første gang et dansk hold roede disse bådtyper i udlandet. I toer blev K. R. nr. 2 af 7 både, og opnåede samme placering i dobbelt-sculleren.



»ARKEN«. Første 12 årers
træningsbåd i Danmark.

Firer u. st., Willy Sørensen, Friborg-Jensen, Knud Olsen og Carl Schmidt, startede i Ostende efter at have vundet udtagelsesløbet. Den blev slået af Godesberg, Tyskland, med én længde, men slog det belgiske mesterhold med to.

Ved den internationale regatta vandtes de 3 fineste seniorløb i toer, firer u. st. og otter, hvor K. R. vandt den anden »Langebropokal« til ejendom. Efter danmarksmesterskaberne i Odense, hvor otterløbet blev vundet for 10. gang og firer u. st. for 4., blev holdet sendt til europamesterskaberne i Paris for at repræsentere i otter og toer u. st. Efter i de indledende heat at have placeret sig til finalerne, nøjedes toeren med at blive nr. 4 uden at starte, for at spare kræfterne til otteren, hvor holdet også fik en fjerdeplads efter Frankrig, Italien og Ungarn med kun 2 længders difference på alle 4 både. Sæsonen sluttede med efterårskaproningen og en fest i anledning af klubbens 65 års fødselsdag.

1932. Året blev kendetegnet ved store sejre i otteren. I Lybæk vandt vi den første danske ottersejr i udlandet ved at vinde Senats-Achter over »Favorite« og »Allemannia« og fik andenpladserne i toer og firer u. st. De tyske aviser skrev om K. R.'s præstationer: »Danskerne viste sig at være i særklasse. I rytmisk ren gennemført stilroning vandt de stævnets fineste løb efter behag. De må kunne hævde sig smukt ved de olympiske lege i Los Angeles, hvor de sikkert bliver Danmarks repræsentant.«

Men sådan skulle det ikke gå. Brdr. Sørensen blev de eneste udtagne i toer til dette stævne, men på grund af militærtjeneste, der forårsagede mangelfuld træning, blev rejsen ikke gennemført. Forinden Lybæk var der afholdt forårskaproning i København, og her havde K. R. for første gang skaffet ungarske roere til Danmark, hvor »Hungaria« startede i firer m. og u. st. De nordiske mesterskaber blev afholdt i København, og på Bag-

sværd sø vandt K. R. Danmarks første nordiske mesterskab i otter ved at slå Norge og Sverige med ikke mindre end 5–6 længder. Om søndagen i »Langebroløbet« gentoges sejren, men K. R. måtte dog se sig slået af »Triton«, Stettin, med 1 sek. efter et race, side om side, over hele banen.

Ved danmarksmesterskaberne i Viborg vandtes otteren, toer u. st. og junior-otter, og foruden den faste stamme på otteren roede i disse år skiftevis Friborg-Jensen, Søren Neergaard, Willy Kruse, Egon Bang, Ove Zøllner og Emil Boye-Jensen med på holdet.

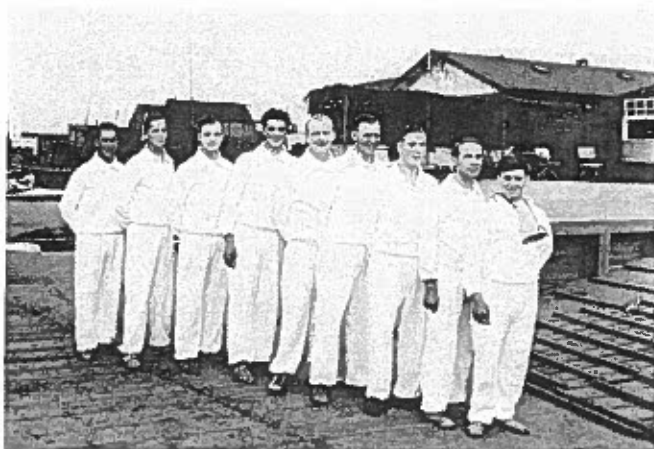
1933. Der kom forøget liv i langtursroningen, bl.a. blev der roet ture Sjælland rundt, til Limfjorden o.lign.

Løjtnant Ernst var afgang ved døden, og Carl Schmidt var blevet 1. rochef og havde overtaget træningen. Ved forårskaprningen gik det fint. Vi vandt københavns mesterskaberne i otter og firer u. st. og »Dagens Nyheder«s Pokal til ejendom ved for tredje gang i træk at vinde holdmesterskabet, men stævnets store overraskelse var K. R.'s begynder-otter, der vandt to løb og fik en rejse til Stettin, hvor den i sin klasse blev nr. 2 af 8 både, og i anden-senior-otter nr. 4.

På Bagsværd sø vandt Berliner R. C. v. 84 »Langebroløbet« med 1½ længde over K. R.

1934. 5 nye både indviedes ved sæsonens start, en firer og 4 inriggere, der døbt af I. P. Müller, André Filtenborg, borgmester Hedebøl og havnebygmester Lorenz, med navnene »I. P.«, »Alsia«, »Eria«, »Falstria« og »Meonia«.

I »Langebroløbet«, hvor K. R. skulle møde Englands fineste mandskab fra London Rowing Club, der væsentlig var kommet til København på initiativ af K. R., og som året før havde vundet Grand Challenge Cup i



K. R.s senior otter i 1934.

Henley, »Triton«, Stettin, og D. S. R., havde ikke mange levnet K. R. nogen chance, men som så ofte før viste klubben en sejrsvilje, der ganske tog vejret fra publikum og modstandere. Den vandt efter et eventyrligt hårdt race i ny rekordtid 4,54,8 over London, Stettin og D. S. R. under tilskuernes altoverdøvende jubel.

Det var ventet, at holdet i Oslo ville vinde det nordiske mesterskab i otter, hvilket også skete, og om søndagen blev Christiania Roklub og Vaxholm atter slået i løbet om den argentinske pokal.

Med de største forventninger blev holdet sendt til europamesterskaberne i Schweiz, og skuffede heller ikke. Det besatte andenpladsen $\frac{3}{4}$ længde efter »Hungaria«, Ungarn, af 11 deltagende nationer, og slog bl.a. de tyske mestre med ca. 3 længder.



H. M. Kong Christian X's vandrepræmie udsat i 1922 v. D. M. i otter. Skænket K. R. 1935 efter den 11. sejr af H. M. Kongen.

1935. Ved den internationale regatta var modstanderne i senior-otter vore gamle modstandere og venner, europamestrene fra »Hungaria«, Budapest, der også var kommet til København på foranledning af K. R., og »Wiking«, Berlin. K. R. fik den attråede revanche fra europamesterskabet i Schweiz, den slog »Wiking« og europamestrene med ikke mindre end 9 sek. Ved nordisk mesterskab i Gøteborg i en forrygende storm sank holdet på den dårligste bane efter 500 meters roning, men dagen efter viste det sig at være regattaens bedste hold, ved at slå samtlige deltagende otter-hold med to længder.

Europamesterskabet i Berlin blev ikke helt den succes, der var ventet. Ganske vist kom holdet let til finalen ved at slå Italien, Tjekoslovakiet og Belgien, men i denne fiskedes der en »ugle« kort efter starten, hvor holdet førte løbet, og det måtte nøjes med 6. pladsen efter Ungarn, Schweiz, Frankrig, Tyskland og Italien.

Sidst på sæsonen meddelte H. M.

Kongen, at han havde skænket K. R. sin pokal, der var udsat i danmarksmesterskabet i otter, til ejendom, klubben havde vundet den 11 gange i 14 år. H. M. Kongen udsatte en ny pokal i dette løb.

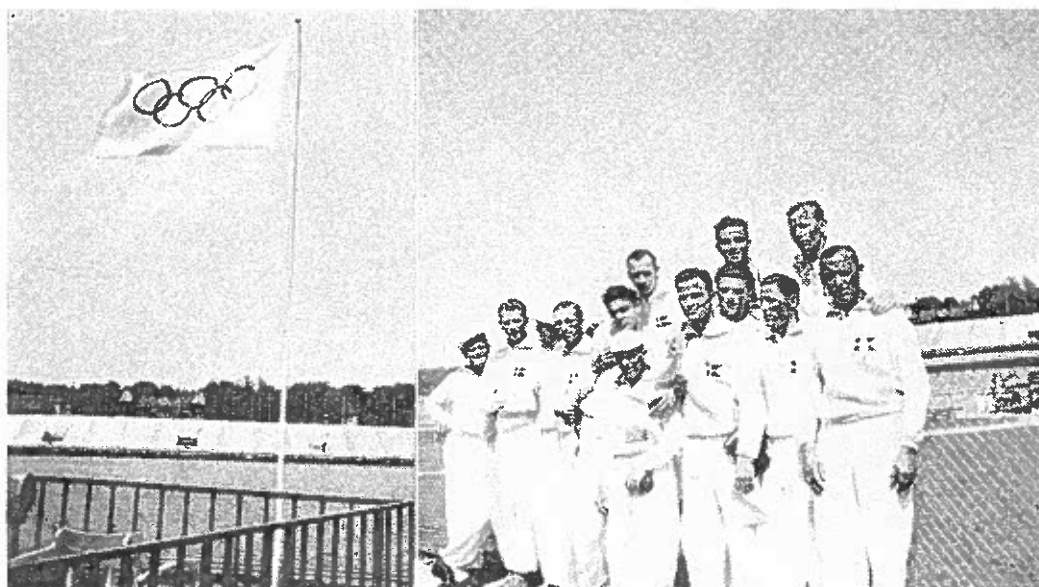
Atter var en sejrrig sæson gået til ende. I 50 starter var K. R. 23 gange gået som vinder over mållinien, og atter måtte der ses fremad mod nye mål.

Som kaproningen, således oplevede også langtursroningen og week-end turene en strålende sæson. Der blev roet ture til Sverige, Sønderjylland, Fyn og andre af vort lands skønne egne, og med den udvikling lejrlivet har taget i Danmark, ikke mindst omkring hovedstaden, var det en naturlig udvikling for denne gren af klubbens virksomhed, at der ved første og bedste lejlighed anskaffedes en grund, hvor klubbens medlemmer kunne dyrke lejrlivet på week-end turene.

1936. Allerede på generalforsamlingen i februar skete store ting. Der vedtoges en række vedtægter til byggefondet, stiftedes et præsidium, der fik følgende sammensætning: Præsident Rudolph Schmidt, vicepræsidenter Rich. Svendsen og André Filtenborg. Efter i 11 år at have virket som formand nedlagde Rich. Svendsen sit mandat og udnævntes til æresmedlem. Poul Kragh valgtes til formand og bestyrelsen fik følgende sammensætning: Næstformand Oluf Nielsen, kasserer Sven Alex Petersen, festarrangør Poul Bertelsen, 1. rochef Carl Schmidt, 2. rochef Tscherning Christensen, materialforvalter Eigil Jensen, sekretær Alfr. Svendsen og uden mandater Th. Vig Nielsen og Fini Borgstrøm.

Efter standerhejsningen døbttes der 4 både.

Kaproningssæsonens store begivenhed var de olympiske lege i Berlin, og allerede 1. januar påbegyndtes træningen til dette verdensstævne under



K. R.s roere ved de olympiske lege i Berlin 1936, hvor K. R. startede i 4 løb.

ledelse af Carl Schmidt og klubbens nye træner Willy Sørensen, og de resultater den gav, overstiger langt hvad der tidligere er nået. Ved årets første kaproning vandtes københavns mesterskaberne i otter, firer m. og u. st. og toer m. st., ialt 8 sejre af 13 starter. I Lübeck var vort mandskab i firer meget overlegent, og vandt Rigskansler Hitlers Ærespræmie, ligesom vore juniorens samme sted viste sig i stand til at sejre.

Senere vandtes ved jubilæumskaproningen i Århus senior-otter og firer m. st., og i Sorø toer m. st. og firer m. st., hvor bl.a. Leeds University blev slået med 30 sekunder.

Ved den internationale regatta på Bagsværd sø, der dannede udtagelserne til de olympiske lege, sejrede K. R. i 4 af de 5 olympiske løb. Klubben vandt desuden den tredie »Langebropokal« til ejendom i senior-otter, og i firer m. st. blev de bedste norske hold fra Christiania Roklub og Norske Studenter besejret.

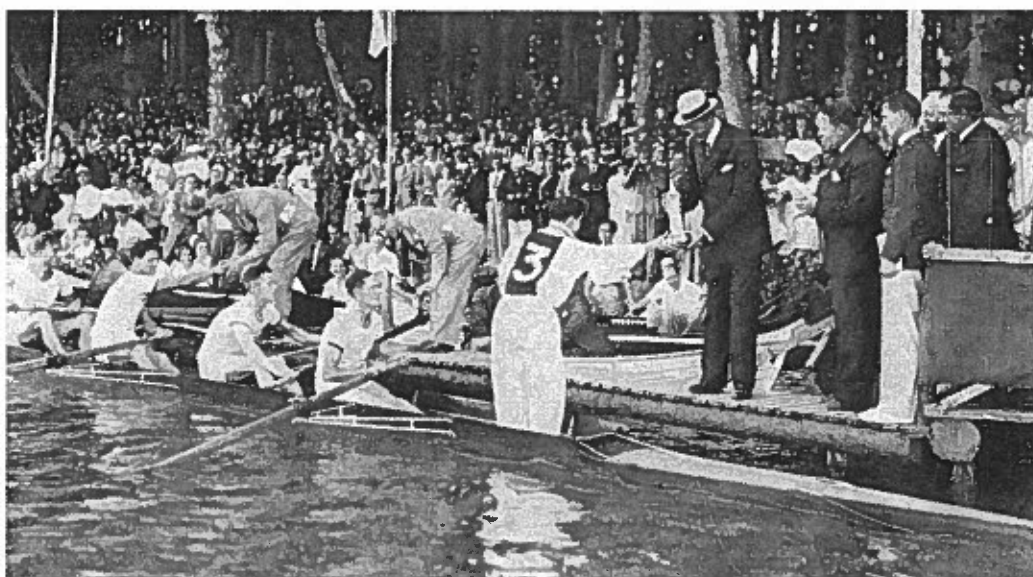
Ved danmarksmesterskaberne nåede K. R. sit 50. danmarksmesterskab ved at vinde mesterskaberne i firer m. og u. st. og otteren for 12. gang, og klubben blev udtaget til at repræsentere Danmark ved de olympiske lege i toer m. st., firer m. og u. st. og otter. Her blev resultatet det enestående, at Københavns Roklub som den eneste klub i verden fik 3 hold med i finalerne, hvor toeren blev nr. 4 og begge firerne nr. 6.

Af 24 nationer placerede de danske roere sig som nr. 7, og følgende landes mesterskabshold blev slået af K. R. I firer m. st.: Belgien, Brasilien, Italien, Japan, Jugoslavien, Polen, Schweiz, Ungarn og U. S. A. I toer m. st.: Brasilien, Holland, Japan, Jugoslavien, Polen, Schweiz, Ungarn og U. S. A. I firer u. st.: U. S. A., Holland og Ungarn. Otteren blev trukket tilbage fra videre konkurrence, da holdet havde placeret sig til finalerne i de forannævnte bådtyper. Ved efterårskaproningen mødte vi frem med fine begyndere, der vandt to otterløb. I 1936 har klubben ialt startet 46 gange med 27 sejre.

Men ikke alene kaproningen oplevede en strålende sæson, også motions- og langtursroningen udfoldede storslået virksomhed. Lejrgrunden i Mosede var ikke mindst medvirkende til opblomstring af denne gren af klubbens liv.

Skønt vejret ikke var det mest gunstige for langturene, blev materiellet dog godt benyttet til sommerferie- og week-end ture. Der blev ialt i sæsonens løb roet nærvæd 300 langture over 30 km.

1937. Klubbens nye sangbog så dagens lys. Kaproningssæsonen indledtes på bedste måde. Vor nye otter fik navnet »Marta Filtenborg«, og ved forårskaproningen vandtes københavns mesterskaberne i otter og toer m. st. Endnu bedre gik det i Lybæk, hvor seniorerne vandt »Senats-Achter« over



Hans Majestæt kong Chr. d. X overrækker K. R.s styrmand Frederiksborgpokalen efter sejren over »WIKING«, Berlin, i Langebroløbet 1937.

de bedste nordtyske hold, ligesom junior-fireren var i stand til at sejre samme sted.

Senior-otterens store gennembrud kom ved den internationale regatta på Bagsværd sø, hvor K. R. om lørdagen vandt det nordiske mesterskab i otter over Norge og Sverige. Om søndagen skulle vi i »Langebroløbet« møde Tysklands bedste otter, »Wiking«, Berlin, der kom direkte fra England, hvor den i Henley havde vundet det største løb Grand Challenge Cup. K. R. besejrede dette Europas bedste hold klart; det var en sejr, der gav genlyd over hele Europa, og holdet blev belønnet ved, at kongen overrakte roerne præmierne.

Efter at K. R. havde vundet danmarksmesterskabet i otter i Odense, blev holdet udtaget til europamesterskabet i Amsterdam, hvor K. R. blev nr. 3 i finalen efter Italien og Tyskland, men besejrede Ungarn, Holland, Jugoslavien, Frankrig og Tjekoslovakiet.

Københavns Roklub skaffede de første islandske roere til Danmark, efter korrespondance med »Armann«, Reykjavik, der som tak sendte klubben sit flag. Men den største overraskelse indtraf dog i efteråret, da det amerikanske roforbunds formand, John Richardsson fra Boston, besøgte København og inviterede K. R., der var udvalgt blandt Europas ottere, til at besøge Amerika næste forår, hvor den i tre byer skulle møde de bedste amerikanske ottere. Et besøg, der dog af forskellige grunde desværre måtte opgives.

1938. K. R. blev tidlig på foråret udtaget til at repræsentere Danmark ved den første dansk-tyske landskamp i otter, der skulle roes i Frankfurt



Mandolinorkestret i 1939.

a/M. Den blev vundet af »Amicitia«, Mannheim, med $\frac{1}{4}$ længde, men ved søndagens kaproning samme sted slog otteren Schweiz, Jugoslavien, Frankrig, Holland og »Germania«, Frankfurt. Ved forårskaproningen vandt K. R. mesterskabet i otter og blev udtaget til nordisk mesterskab i Norge.

Dette stævne blev en stor succes for K. R., der vandt den nordiske mesterskabspokal til ejendom og om søndagen slog Norges bedste hold fra Fana, Christiania Roklub og Ormsund, og vandt Norges Landsforbund for Idræt's pokal til ejendom.

I Landskrona hentede vi 4 sejre i de sydsvenske mesterskaber. Ved europamesterskabet i Italien blev otteren nr. 4 i finalen efter Tyskland, Ungarn og Italien.

Om efteråret blev der for første gang afholdt K. R.'s fødselsdagsfest den 20. oktober, en vellykket begivenhed, der senere blev gentaget hvert år. K. R.'s æresmedlem I. P. Müller afgik ved døden i november. »Den gyldne bog«, hvori de sejrende holds navne bliver indskrevet, blev oprettet.

1939. En af K. R.'s største sæsoner. Generalforsamlingen vedtog at forhøje medlemmernes bidrag til byggefondet fra 50 øre til 1 krone, der stiftedes et filmselskab – I/S K. R. Film – der skulle give medlemmerne mange glade timer, og håndboldspillerne kæmpede sig atter op i A-rækken. Det indre liv var i disse år stort og mangfoldigt. Foruden filmselskabet fik klubben et glimrende mandolinorkester, langtursroerne vandt »Die Dänemarkfahrrerpokalen«, og vor lejrgrund i Mosede havde hver sommer haft stort besøg. I vintersæsonerne er der foretaget mange fodture, og K. R.'s skisektion har fået stor tilslutning.

Forårskaproningen bragte os som sædvanlig mesterskabet i otter, men da det var uden konkurrence, blev det besluttet at sende senior-otteren til Lybæk, hvor de skulle møde de bedste nordtyske mandskaber. Det blev en

strålende række sejre for K. R., der vandt Senats-Achter og alle de fire seniorløb i firer m. og u. st., der blev roet. I firer u. st. blev bl.a. SS »Luftwaffe«, der senere på året blev tysk mester, besejret.

Endnu mere strålende gik det ved den internationale Bagsværd-regatta, hvortil Tyskland havde sendt en række af sine bedste mandskaber. I firer m. st. blev K. R. nr. 2 efter de olympiske mestre, og i otter besejrede K. R. europamestrene fra Berliner R. C., efter en spændende kamp med en klar længde. Præstationen fik alle eksperter til at forudsige et sikkert europamesterskab til K. R. i Amsterdam, hvor dette skulle afgøres.

Denne antagelse skulle blive bekræftet i Stockholm ved de nordiske mesterskaber, hvor K. R. vandt mesterskaberne i firer og otter over Sverige, Norge og Finland. Der blev nu trænet som aldrig tidligere, og trods det uheld, at K. R.'s mangeårige stroke, Emil Boye Jensen, blev sat ud af spillet ved et alvorligt ulykkestilfælde, var det med sorg vi erfarede verdenskrigens udbrud, der satte en foreløbig afslutning på det internationale samarbejde. Endnu håbede vi på, at de olympiske lege i Helsingfors året efter kunne gennemføres. Til dette stævne fik klubben skænket en ny otter af Dansk Bicycle Club, men ved Finlands indtræden i krigen aflystes også dette stævne.

Junior-otteren havde om sommeren været i Schwerin og vundet over 3 tyske klubber, og ved efterårskaproningen fik K. R. sejren i begge otterløbene. 1939 skulle blive den foreløbig sidste store internationale sæson for Københavns Roklub.

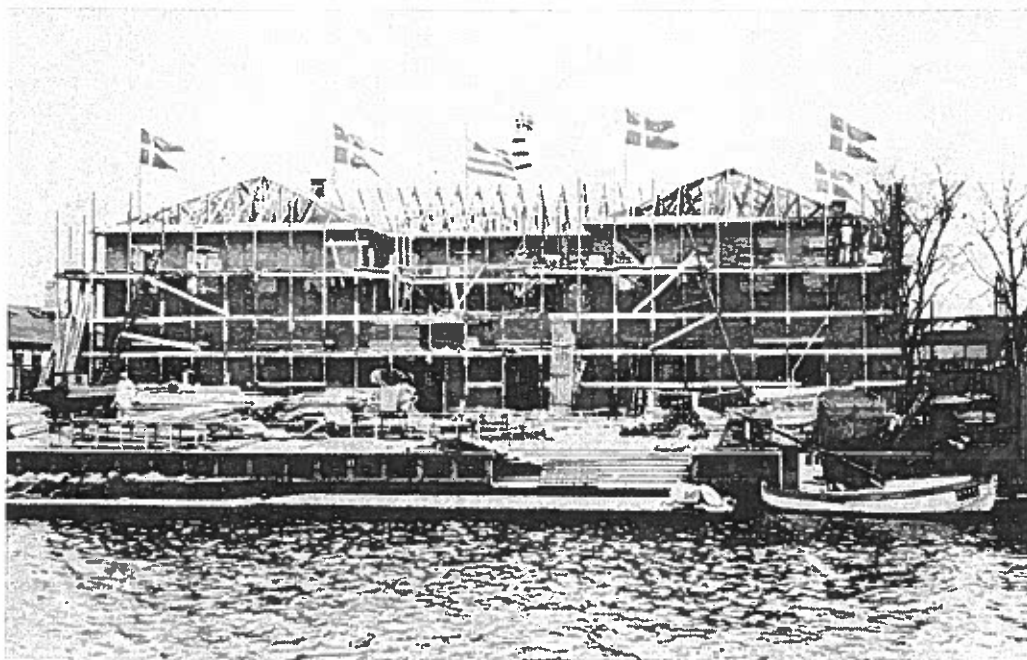
I verdenskrigens tegn

Vort ny bådhus

1940. Den nye sæson begyndte med en stor opmuntring til klubben, idet Dagbladet B.T.'s Guldmedaille blev tilkendt senior-otteren for den bedste danske idrætspræstation i 1939. Håndboldspillerne vandt det første mesterskab for roerne. Endvidere blev de nye kammeratskabsmatcher indstiftet, en ny form for roning, der snart skulle gå sin sejrsgang over hele landet.

Træningen var startet med liv og lyst, og K. R. havde lov til at vente en ny, stor sæson. Men den 9. april skulle også her, som for vort land, sætte sine dybe spor. Mange af roerne blev indkaldt, andre af seniorerne trådte i politiets tjeneste; det var ligesom de store begivenheder gjorde det svært at omfatte træningen med den fornødne alvor og interesse. I maj havde vi bådedåb af D. B. C.-otteren og den ny firer, der blev døbt »Hans Pingel«.

I oktober blev der afholdt en ekstraordinær generalforsamling, hvor det blev besluttet at bygge K. R.'s nye hus på Djævløen, og medlemmerne gik



Rejsegilde i april 1941.

straks i gang med at flytte og nedrive vort gamle bådhus. Den 6. oktober blev standeren strøget for sidste gang på vort gamle bådhus, der havde set så mange store begivenheder, og gemte så mange rige og dyrebare minder.

1941. Den hårde vinter kulkastede alle byggeplaner, og det blev langt hen på foråret, inden der kunne tages fat på røningen og træningen. Ved



Kong Christian X og kronprins Frederik var deltagere ved indvielsen af vort nye bådhus i 1941.

forårskaproningen fik K. R. for første gang i mange år ingen sejre hjem. Senior-otteren var trods ihærdig træning stadig ude af kulør, men junior-otteren vandt en række smukke sejre på Bagsværd sø.

Indvielsen af det nye bådhus kunne først foretages sidst i juli og blev en strålende begivenhed, der overværedes af kongen, kronprinsen og en række af byens, havnens og dansk idræts bedste mænd. Det blev K. R.'s hidtil største dag, en dag, der lovede godt for en lys og lykkelig fremtid for K. R. En værdig tilkendegivelse af klubbens 75 års jubilæum, og af såvel gamle som unge medlemmers trofasthed og kærlighed til Københavns Roklub, til hvem vi aldrig kan betale vor gæld for en sund og lykkelig ungdom.

Krigen begyndte at sætte sine dybe spor, og forholdene blev vanskeligere og vanskeligere. Det lykkedes dog at gennemføre vort 75 års jubilæum, men de kommende år skulle komme til at stille store krav til bestyrelsen og medlemmerne. Kaproningen måtte komme i anden række, der var andre og større opgaver at løse.

1942. Krigen fortsatte, og restriktionerne blev strengere og strengere. Langtursroningen blev så godt som stoppet, og vore kaproere havde fået andre opgaver. Mange gik ind i frihedsbevægelsen, og vore politifolk var stærkt engagerede. Så meget mere blev der gjort ud af klubbens indre liv, alsang, politimatch, torsdagsaftener etc., for at holde klubben i gang.

1943. Krigen og forholdene blev stadig hårdere, og forbudene flere og flere. Sæsonen blev indledt med »Nordisk bådedåb«, hvor unge damer fra de øvrige 4 nordiske lande hver døbte en båd med deres lands navn. Det blev en stor begivenhed med transmission. Bådepas blev indført, spærretid og mørklægning. Vi fik bygget en ny 12-årers træningsbåd, og kaptajn Jespersen kom til klubben med sine mange morgenroere.

1944. »Med uro går vi nu over tærsklen til det nye år« skrev formanden i sin nytårsartikel, »med splittelse og tvivlens ukrudt i vort sind. Og dog er det en evig sandhed at hvor den indre front er stærkest, der vokser de træer der skal bære fremtidens frugt. Uden optimisme kan livet ikke leves.«

Men denne optimisme var svær at holde i live. Alt blev forsøgt, og mange af klubbens medlemmer arbejdede på at holde hjulene i gang. Siegfr. Sørensen blev træner, og vi passerede sejr nr. 500 med danmarksmesterskaberne i firer m. og u. st.

Eigil Hjortfeldt udgav vor nye sangbog, og G. K. R. fejrede sit 25 års jubilæum.



Nordisk bådedåb i 1943.

Men svært var det, sabotagen tog til, bådehuset blev flere gange besat af tyske tropper, og der blev oprettet først dansk, senere tysk politistation i bådehuset. Bestyrelsens arbejde med at holde tingene gående, var deprimerende, besværligt og risikofyldt.

1945. Bådehuset blev nu helt lukket for medlemmerne, og den tyske værnemagt overtog det hele. Mange af klubbens medlemmer måtte gå den tunge vej til koncentrationslejrene i Tyskland, og standerhejsningen blev udsat.

»Men er vinter nær, er sommer ej fjern«. Endelig oprandt befrielsens dag den 5. maj – og enhver kan forstå de følelser med hvilke formanden og husforvalteren Børge Grundahl tidligt om morgenen mødtes i bådehuset, for efter 5 strenge år at hejse vort skønne flag over et frit Danmark og et frit bådehus.



*5. maj 1945, tyskerne forlader K. R.
— og vi kan atter hejse det danske flag
over vort bådehus.*



Mange af vore medlemmer kom hjem fra lazaretter i Sverige, fra koncentrationslejrene i Tyskland og med den danske brigade fra Sverige. Standerhejsningen blev fastsat til den 10. maj, og alle kræfter sat ind på at genoprette det tabte.

Vi fik købt vor lejrgrund i Mosede, vandt »håndboldpokalen« til ejendom, og startede som den første danske klub i udlandet. Disse besøg gjaldt naturligt i første række vore nordiske brødre. I Sverige vandt vi de svenske mesterskaber i otter og firer.

De roere, der deltog i den første kaproning efter krigen i Norge, vil aldrig glemme den glæde dette første møde mellem norske og danske roere skabte. Vi vandt 5 løb, hvilket ved dette stævne var af underordnet betydning, det var helt andre følelser der rådede.

Vi vandt ialt i sæsonens løb 37 sejre (rekord) deriblandt 5 KM og DM i otter, vi var atter kommet i gang.

De af vore medlemmer vi havde den sorg at miste under krigen, satte vi et minde i vort bådhus.

1946. I vinterens løb blev bådhuset istandsat, og vi gik ind i vort 80. år og vandt i sommerens løb 29 sejre, deriblandt 5 KM og DM i otter. I august måned kom en invitation om at deltage i allierede troppers kaproning i Hamborg, og med assistance af Royal Air Force deltog vi i 5 løb og vandt dem alle.

Efter krigens hårde år

1947. Det var naturligt at de hårde år under krigen havde slidt på bestyrelsen, og ikke mindst det pres der havde været lagt på klubbens formand bevirkede, at nu da klubben atter var kommet godt i gang, følte Poul Kragh at tiden var inde til at trække sig tilbage.

På generalforsamlingen blev klubbens mangeårige kasserer Poul Bertelsen valgt til formand, og uden større begivenheder gik sæsonen sin gang. Der vandtes 2 sejre ved kaproningen i Simlängen, men for første gang i mange år vandt K. R. ingen danmarksmesterskaber.

1948. Efter et år som formand trak Poul Bertelsen sig tilbage på grund af sit private arbejde, og på generalforsamlingen blev Ernst Schmidt valgt. Ernst Schmidt var kommet ind i klubben som ungdomsroer, havde haft adskillige poster i bestyrelsen, og hans initiativ og arbejdslyst kom K. R. til at høste glæde og gavn af i mange år.

Årets store begivenhed var de olympiske lege i London, og vi havde ventet K. R.'s otter ville vise sig god nok til at komme i betragtning. Det gik ikke helt som ventet. Efter i alle sommerens kaproninger at have vist



Poul Bertelsen.



Ernst Schmidt.



Tscherning-Christensen.

sig at være den bedste, tabte den, på grund af et uheld, udtagelsesløbet, og kom ikke af sted.

Otteren fik i stedet en rejse til Norge, hvor den sikkert slog den norske otter fra Fana, der 14 dage efter blev nr. 3 i otter ved olympiaden, slog det udtagne danske hold der endte uplaceret. At denne udtagelse vakte bitterhed var naturligt, og kritikken af udtagelseskomiteen stor.

Vi vandt atter matchen mod de sydsvenske roklubber, og Tscherning-Christensen fik Nathansens mindepokal af D. I. F.

1949. K. R. Film fyldte 10 år, og havde i de forløbne år vist sig at være til umådelig glæde og interesse for klubben. Ved forårskaproningen vandt vi KM i begge firerne og otter, og ved kaproningen i Lucern deltog vi i den store regatta i firer og otter.

1950. Der blev foretaget store om- og tilbygninger i bådhuset. Garderoben blev ombygget, fru Hansens lejlighed udvides, altanen overbygget og væsentlige forbedringer udførtes flere steder.

Formanden for Norges Roforbund fik tildelt K. R.'s æresemblem, men kaproningen var af forskellige årsager ikke vellykket. Vi måtte se et år gå uden mesterskaber, eller deltagelse i større regattaer.

1951. Desværre måtte Ernst Schmidt på grund af sin forretning nedlægge hvervet som formand, men det var en velordnet og et vedligeholdt bådhus klubbens tidligere formand Poul Kragh kunne overtage, da han igen måtte stille sig til disposition.

Ungareren Tibor Machan blev engageret som træner. Rud. Schmidt og André Filtenborg blev udnævnt til æresmedlemmer i D. F. f. R., og ved standerhejsningen var der stor bådedåb og transmission.

Kaproningssæsonen blev indledt med 3 sejre i Simlångan, DM vandtes af Bent Jensen og Palle Tillisch i to u. st. og dobbelt-sculler af Erik Christensen og Niels Flensborg. Begge hold blev udtaget til europamesterskaberne i Macon, hvor vi fik en anden- og femteplads. I Skåne-matchen vandt vi med den 5. sejr pokalen til ejendom, og ved 85 års fødselsdagen fik K. R. overrakt den nordiske mesterskabspokal i otter til ejendom. K. R.-revyen holdt 25 års jubilæum.

1952. Med Niels Flensborg som træner indledtes sæsonen til de olympiske lege i Helsingfors med en olympisk standerhejsning. Den blev transmitteret med taler af bl.a. den olympiske komités formand, bankdirektør Ingholt. Medlemsbladet, der for 25 år siden var blevet startet af Poul Vejre og Poul Kragh, holdt jubilæum, og ungdomsafdelingen og ski- og orienteringssektionen havde stor deltagelse.

Vi vandt bl.a. DM i toer u. st. og dobbelt-sculler, og blev udtaget til at repræsentere dansk rosport ved olympiaden i toer u. st.

I august startedes i Bedford-regattaen, England, i dobbelt-sculler, firer og otter, med fine resultater.

1953. En af de afdelinger, der var kommet gang i, var morgenroningen. 50 roere i bådene var intet særsyn. Ved forårets bådedåb var gudmødrene Lis Hartel og Susanne Palsbo, og Niels Flensborg var atter træner.

K. R. vandt ved forårskaproningen 5 mesterskaber, og seniorerne deltog kort efter i den internationale regatta i Belgien, hvor de ved sejre i dobbeltsculler, firer m. og u. st. vandt »Grand Prix l'Aviron Europe« som bedste klub ved stævnet.

Nordisk mesterskab i firer blev vundet i Århus, og DM i firer og dobbeltsculler på Bagsværd sø.

Ved europamesterskaberne, der blev afholdt på Bagsværd sø, blev K. R. udtaget i firer m. og dobbeltsculler, men fireren blev i semi-



Vinderne af D. M. og N. M. Palle Tillisch, Erik Christensen, Bent Poppelvig og Bent Jensen får overrakt laurbærkransen af André Filtenborg.



*Ryttersken fru Lis Hartel
døber »Lis Hartel«. 1953.*



*Redaktør fru Susanne Palsbo
døber »Susanne« i 1953.*

finalen slået af Rusland med 6/10 sek., efter en uheldig lodtrækning. Russerne blev om søndagen nr. 2 i finalen. Dobbelt-sculleren fik i finalen en femteplads. Senere på året startede K. R. ved Christiania Roklubs jubilæumsregatta i Oslo, vandt 5 sejre og fik som bedste klub jubilæumspokalen med hjem til ejendom. Det blev ialt i sæsonen til 24 sejre og 16 andenpladser, – en fin sæson.

1954. Atter en stor sæson. Efter at have vundet 4 københavns mesterskaber og 3 løb på Guldborgsund blev det besluttet at sende fireren til de store stævner i Belgien og til Henley regattaen i England. I Belgien blev succesen fra året før gentaget med 2 sejre i firer m. og u. st., og K. R. fik atter pokalen som bedste klub.

Ved Henley startedes i firer u. st. og de indledende heats blev vundet med sejre over Laga, Holland og Leander R. C. I semifinalen blev K. R. efter en fin indsats slået af Royal Air Force med 1 bådspids ved verdens fineste kaproning.

K. R.'s øvrige mandskaber deltog i stævner i Giessen og Frankfurt am Main i Tyskland og havde begge steder fine sejre og placeringer. Danmarks mesterskaberne vandtes i letvægts-firer, dobbelt-sculler og firer u. st., ialt blev det i sommerens løb til 25 sejre og 20 andenpladser.

1955. De gode resultater fortsatte. Willy Sørensen var blevet træner, men også klubbens indre liv viste ved mange medlemmers arbejde og interesse stor fremgang. Der afholdes hvert år en række strålende fester. Den årlige revy, juletræsfester, Old-Boys ture og sammenkomster, tors-

dagsaftener med lødigt program, filmsaftener, et prægtigt liv i ungdoms-afdelingen, morgenroningen og ikke mindst et utal af langture Danmark rundt.

Vi vandt 5 KM, 7 sejre på Guldborgsund og 4 ved den internationale regatta på Bagsværd. I stævner i Tyskland vandtes sejre og gode placeringer, og med 5 starter i DM vandtes mesterskaberne i toer m. og dobbelt-sculler og 3 andenpladser. Ved europamesterskaberne startedes i toer m. st. og dobbelt-sculler. Af 62 starter vandtes de 33, og vi fik 16 andenpladser.

Fra 1956 til nu

1956. Efter 30 års bestyrelsesarbejde, deriblandt 16 år som formand, syntes Poul Kragh at tiden nu var inde til at gå fra borde, og på generalforsamlingen blev klubbens mangeårige bestyrelsesmedlem og næstformand Oluf Nielsen valgt til formand. Poul Kragh udnævntes til æresmedlem og indtrådte i præsidiet, efter klubbens præsident Rudolph Schmidt, der året før var afgået ved døden.

Oluf Nielsen repræsenterede de bedste menneskelige egenskaber. Som mangeårig formand for forlystelsesudvalget, havde han i revyen og i klubbens indre liv været den ledende, og hans arbejde og indsats for K. R. var enestående og uvurderligt.

Et nyt afsnit af K. R.'s historie begyndte.

Det var K. R.'s 90. sæson, og Niels Flensborg blev atter træner. Der blev i sommerens løb vundet 17 sejre, bl.a. på Guldborgsund og DM i dobbelt-sculler, hvor holdet blev udtaget til EM i Jugoslavien.

K. R.-revyen holdt 30 års jubilæum og sluttede sin glørværdige historie, der havde været til glæde for utallige og af enestående værdi for K. R. Det vil være på sin plads at takke de mange, der i årenes løb har medvirket til succesen.

1957. Bent Jensen overtog træningen, og de kommende år gled stille og roligt hen. Klubbens gamle seniores var for størsteparten holdt op at ro, men en ny firer var på vej. Den vandt KM, DM og nordisk mesterskab i firer u. st., og deltog i EM i samme bådtype.

1958. Året gik ligeledes uden større begivenheder. K. R. vandt 3 KM, DM i firer u. st. og deltog i europamesterskabet i firer u. st. i Polen.

1959. Fireren var stadig i bedste form, og gik ubesejret gennem sæsonen på de danske baner. Efter at have vundet danmarksmesterskabet kom holdet til europamesterskabet i Macon, Frankrig, hvor den dog endte uplaceret.

Om efteråret døde Oluf Nielsen under et bestyrelsesmøde i bådhuset, det var et stort og smerteligt tab for K. R. Klubbens næstformand, Erik Tømmerup, fungerede som formand til den kommende generalforsamling.

1960. Ernst Schmidt måtte atter træde til som formand. Sæsonen blev indledt med bådedøb, og det blomstrende indre klubliv fortsatte. Efter at K. R. ved forårskaproningen havde vundet bl. a. KM i firer u. st. og dobb.-sculler, fortsatte disse to mandskaber deres sejrsrække. Efter at de begge havde vundet danmarksmesterskaberne på Brabrand, blev de udtaget til at repræsentere Danmark ved de olympiske lege i Rom, hvor de efter fine præstationer dog begge endte uplaceret.

1961. I det nye år fik vi betalt restgælden fra byggeriet til Københavns kommune, der i 1941 velvilligt havde givet byggeudvalget et rentefrit lån på 70.000 kr. Ved standerhejsningen blev der døbt en ny motorbåd, og vor firer u. st. var stadig intakt.

Den vandt en række sejre i Simlängen, Bagsværd, Århus og det nordiske mesterskab og danmarksmesterskabet i samme bådtype. Senere startede holdet ved europamesterskabet i Prag.

1962. Da medlemmerne mødte op til standerhejsningen så de et nyt smukt haveanlæg, og den nye formand Erik Høgfeldt, der var blevet valgt i februar efter Ernst Schmidt, fremviste et fint istandsat bådhus.

Efter flere år vandt vi atter et løb i senior-otter ved kaproningen i Maribo, bl. a. over et tysk hold fra Essen. I firer u. st. var vi stadig godt roende og K. R. startede i Amsterdam i firer u. og toer u., begge steder med gode resultater. DM i firer u. blev vundet for 10. gang, og ved EM i Lucern fik holdet en fin placering.

1963-1964. Ingen større begivenheder, og rent kaproningsmæssigt var klubben kommet ind i en uheldig periode.

Sidst i 1964 blev der nedsat et jubilæumsudvalg, der skulle forberede 100 års sæsonen i 1966. Klubbens næstformand, Villy Jørgensen, blev formand, sammen med André Filtenborg, Poul Kragh, Ernst Schmidt, Carl Schmidt, Kai Emil Jørgensen og Jørgen Leth-Hansen.

1965. For 3. gang måtte Ernst Schmidt ved generalforsamlingen træde til som formand, da Erik Høgfeldt på grund af sygdom trak sig tilbage, og medlemmerne ønskede en erfaren mand til at forestå klubben ved 100 års jubilæet. Ved generalforsamlingen blev klubbens mangeårige inspektør Søren Heilbo udnævnt til æresmedlem, og ved D. F. f. R.'s generalforsam-

ling blev K. R.'s gamle mesterroer Knud Olsen valgt til formand, og Poul Hansen til langtursformand i hovedbestyrelsen.

Forberedelserne til jubilæet var store. Der påbegyndtes en gennemgribende reparation af alle lokalerne og bådehallen. 13 nye både blev bestilt og klubben blomstrede op på alle kanter.

Vi havde fået en ny firer m. st., der viste sig at være i særklasse herhjemme. Den vandt ved forårskaproningen, Brabrand, Bagsværd og senere det nordiske mesterskab i Norge. Holdet tabte løbet om DM med 1/10 sek., men blev udtaget til europamesterskabet i Duisburg, hvor en forudgående avis-kampagne dog ødelagde holdets nerver så meget at en sikker placering gik tabt.

Det er indlysende at så stor en idrætsklub som K. R. kun kan trives såfremt en række af medlemmerne stadig bevarer interessen og er villige til at yde et offer og ofte upåskønnet arbejde for klubben og deres kammerater. Men disse har heldigvis aldrig manglet i K. R. Stadig gennem årene har der været initiativrige og interesserede medlemmer, der har været villige til at påtage sig arbejdet.

Poul Kragh.

KR Film I/s

Hvad satte gang i K. R. Film?

Først og fremmest K. R.'s store byggeprojekter med planerne for det nye bådhus.

Det gamle stod foran nedrivning. Endnu et år eller to var levnet, før det var planlagt til udførelse. Netop det gamle, hvor »vi unge« – dengang – havde oplevet og oplevede vor ungdom. Ofte havde vi fra »de gamle« hørt tale om Nordens største bådhus, som Otto Arboe rejste i ensom majestæt på »Djævløen« i 1903 – vort bådhus – og hørt om den ældre generations stolthed om denne nybygning, og det liv, der udfoldede sig til op i 20'erne, hvor vi så kom til hen imod slutningen og begyndelsen af 30'erne. Dette var baggrunden for K. R. Film.

Ved stiftelsen af K. R. Film i 1939 gav det sig udtryk i formålsparagrafen, der lyder:

1. gennem optagelse af smalfilm at bevare indtrykket af livet i K. R. for kommende tider
2. efter evne at støtte dansk ro-idræt ved optagelse af dokumentariske eller instruktive film.

Der var dog fødselsvanskeligheder nok, før K. R. Film så dagens lys. Det kneb med at realisere ideen. Dens store fortæller Hans Andersen kæmpede bravt for at holde gryden i kog, men lad os se, hvad den nøgterne protokol siger om forhistorien. Det lyder:

»Da byggesagen i Københavns Roklub var lagt i faste rammer, fremkom der fra flere sider den tanke, at det ville være af historisk værdi for K. R. at få optaget en film af livet i det gamle bådhus.

Der blev gjort forsøg på at skabe interesse indenfor bestyrelsen, men på grund af økonomiske vanskeligheder kunne der på daværende tidspunkt ikke være tale om sådanne optagelser. En god idé forsvinder dog ikke som dug for solen. Den kom frem med fornyet kraft i december 1938 ved en middag, som K. R.'s præsident, hr. Rudolph Schmidt, gav for K. R.'s bestyrelse.

De unge i bestyrelsen blev her enige om at gøre noget for at få sat omtalte optagelser i system på bedst mulig måde. Der blev så hos forhandlere af smalfilmsartikler forhørt om priser, og man fik demonstreret apparater.

Rigtig vind i sejlene kom der, da K. R.'s regnskabsfører gjorde opmærksom på et dødsbo, hvor der var en 16 mm gengiver og optager med tilbehør til salg. Der var forinden afholdt et par møder, hvor interesserede medlemmer fra K. R. diskuterede mulighederne for optagelse af lån til start af smalfilmsoptagelser. Da det så viste sig, at det omtalte dødsbo virkelig

havde et brugbart smalfilmudstyr, blev det i høj grad aktuelt at få lånt så mange penge, som det kostede (700,- kr.).

Denne vanskelighed var imidlertid snart overvundet, da hattefabrikant C. A. Schmidt stillede pengene til disposition for køb af apparater.

På et møde i C. A. Schmidts hjem den 16. april 1939 blev så I/S K. R. Film stiftet.«

I dag synes beløbet latterligt lille. Dengang svært nok at løfte, men glædeligvis var C. A. Schmidt smittet af sønnernes og deres kammeraters begejstring og hjalp over det vanskelige punkt. Der fastsattes et månedligt kontingent, og der rejstes borgerlån blandt filmmedlemmerne til indkøb af film, reservedele m.v. Driften af foretagendet var den anden vigtige side af sagen. Love og vedtægter blev udarbejdet, bestyrelse valgt tillige med arbejdende udvalg og fotografer. De 15 medlemmer var alle dybt impliceret. Den første K. R. film blev optaget samme år med indslag fra Københavnskredsens fællestur, K. R.'s kanintur, Hveenstur, Mosede træffestævne, kaproning, langtur og klubliv. Optagelserne foregik ofte med stor opfindsomhed. Rolivet i og omkring Sydhavnen fik endnu mere kulør med instruktører, fotografer og aktører i »råbende« samarbejde. Fotografer i fletværket på den gamle Langebro eller på skibene var ikke noget særsyn. En optagelse af bådehuset fra en sportsflyvemaskine med en luftsyg fotograf indgik også i billedet, men lad os notere stemningen fra filmsfædrenes fællestur til »Kjærs badehotel« på Refshaleøen i det andet år efter starten. Man skulle nemlig fejre den store medvind fra det første år. Turen blev filmet, og det lyder fra beretningen:

Det ville være fornøjeligt at berette om restauratørens »forskydelige« lysthus, og om den særprægede protest over at der kun var 4 stk. smørrebrød pr. mand. Men det var festdag. Filmselskabet var nær sin gældsafvikling. Masser af blomster til hr. C. A. Schmidt med tak for den rigtige håndsrækning i det rette øjeblik. Fejres skulle det, for i usædvanlig grad havde vi haft heldet med os. De første film var lykkedes næsten uden spild. Bedømmelse og kritik fik vi hos Agfa, før vi slap optagelserne løs. Held og dygtighed havde været med i de ofte vanskelige situationer. Vi måtte i hvert fald regne med en hel anden spildprocent i fremtiden. Ved K. R.'s fødselsdagsfest – det første år – husker vi endnu den store glæde over resultaterne, omend mange senere succeser fulgte.

D. F. f. R. var interesseret og udtalte sin anerkendelse. Stærkt anbefalet af hr. Heilbo blev bestilt 2 kopier for propagandaøjemed. Udlån, udleje af apparatur og film til diverse foreninger betød, at økonomien kom under kontrol, og både ny produktion, nyanskaffelser, tilbagebetaling af lån holdtes i gang. Der skete et par vakancer i medlemsrækken, og meget tidligt fik vi tag i Kurt Hansen. Det skulle vise sig at blive til stor glæde for K. R.

Film's trivsel og fremgang, ikke blot som dygtig og aktiv fotograf, som materialforvalter, men det Kurt Hansenske hjem med fru Grete blev et fast holdepunkt for foretagendets årlige generalforsamling med præsentation af årets produktion og planlægning for det følgende. Foruden det saglige og faglige holdt naturligvis »ånden fra Tømmergraven« sit indtog over sammenkomsten, og det tør siges, at generalforsamlingsdatoen altid var en fredet dag i medlemmernes lommebøger.

Krigens år kastede naturligvis sin slagskygge også over vort foretagende, men det holdtes i gang – her takket være Carl Schmidt, der indkøbte så meget filmmateriale som muligt. Det overtog vi så efterhånden som vi havde styr på midlerne.

Selskabet tæller idag 12 medlemmer: Hans Andersen, Helge Andersen, Fini Borgstrøm, Tscherning Christensen, Eigil Jensen, Kurt Hansen, Bent Lambertsen, Ernst Schmidt, Otto Schmidt, Alf Svendsen, Børge Worm, Herman Ølting.

I kortere eller længere tid har også følgende som medlemmer i foretagendet gjort en påskønnelsesværdig indsats; Erling Foverskov, Richard Gottlieb, Arne Jessen, Sven Møller, Ove Rasmussen.

Alle har de været med i det tætte sammenhold om opgaverne i K. R. Film. Den store vedvarende indsats, de faste drivkræfter i foretagendet vil jeg med alles tilladelse tillægge vor formand gennem de mange år, Tscherning Christensen sammen med Kurt Hansen og Eigil Jensen. De holdt i arbejdsstrådene og satte kronen på værket.

Resultaterne taler for sig selv. I flæng kan nævnes fra den omfangsrige produktion:

Livet i det gamle bådhus, dets nedrivning, indvielse af det nye under kongelig bevågenhed (Chr. X og kronprins Frederik) – roinstruktion – orienteringsfilm – ferielangtursfilm – kreds- og fællesture – kapronings-træning – europamesterskaberne i Milano og Bagsværd – olympiaden i Henley – Huginvikingefilmen – ungdomsrøning – landslejr – propaganda-film – jubilæer – morgenrøning – 5. maj 1945 – roernes dag – regatta-frokost – etc. etc. – tusindvis af meter – reportage og kavalkadefilm. I klubbens 100 år samles også, håber vi, en ret enestående kavalkadefilm.

Den 27-årige filmfraktion hilser sin klub i jubilæumsåret, sammen med gamle og unge medlemmer. Uomtvisteligt er det, at den ungdom vi gav ud i K. R., den blev givet godt ud.

Den 100-årige kan glæde sig. For sådan er det også idag.

Alf Svendsen.

Ungdomsrøningen indføres i KR

Klubbens æresmedlem
S. N. Heilbo
som ideens fader



S. N. Heilbo.

Når man i anledning af Københavns Roklubs 100-års jubilæum skal skrive noget om ungdomsrøningen i K. R., vil det vel være naturligt at se lidt tilbage på hele udviklingen indenfor dansk roning, for at blive klar over, hvor svært det har været at få organiseret de forskellige grene af denne idræt, og derfor er det også naturligt, at der skulle gå lang tid, inden man indenfor vor klub kunne tale om en virkelig organisering af en ungdomsafdeling.

Allerede i 1885 kommer de første tanker frem om en sådan afdeling, idet man på klubbens generalforsamling fremsatte et forslag om at indføre roning for drenge. Der blev i de følgende år gjort flere forsøg, men som der tidligere er skrevet havde alle forsøgene tilfældighedens præg.

At der således var store vanskeligheder at overvinde, forstår man bedst, når man lægger mærke til, hvor svært det har været at finde frem til den nu gældende organisation af kaproningerne, der stadig må ændres og omformes, efterhånden som nye ideer skabes.

Da jeg i 1925 begyndte som inspektør i Københavns Roklub med den så vigtige opgave at formidle instruktionen og oplæringen af de nye roere, følte jeg stærkt, at der burde skabes muligheder for at få drenge som medlemmer af klubben, idet jeg ofte blandt mine skoleelever blev stillet over for spørgsmålet, »hvorfor drenge ikke kunne blive roere«. Aldersgrænsen var dengang 17 år. Spørgsmålet løste jeg på den måde, at jeg efterhånden som tiden gik »smuglede« sådanne yngre medlemmer ind i klubben, når blot de var vel udviklede og i besiddelse af den forlangte svømmefærdighed. – Det gik godt, og bestyrelsen bifaldt mine dispositioner og måtte erkende, at der var noget rimeligt i at lade drengene deltage i røningen.

Dette første hold drenge viste sig at være af den rigtige støbning, som bekræftede min »kongstanke«, at skulle de roere, på hvem man skulle bygge fremtiden, oplæres rigtigt i vor idræt, måtte de, som i al anden idræt, og som der senere blev skrevet i en K. R.-sang: »begynde som børn«.

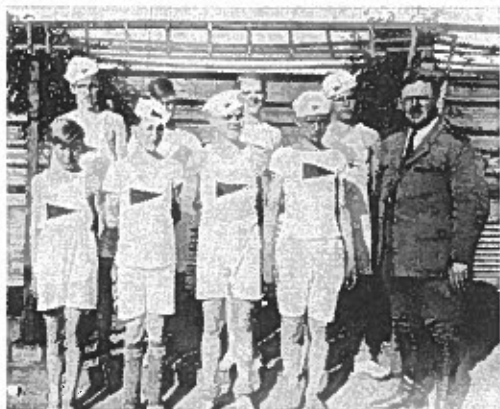
Drengene, hvoraf flere var kammerater fra skolen, var et herligt kuld at have med at gøre – de var lærenemme, havde øjne og øren åbne og i træning fra skolen, og man mærkede en brændende iver og lyst til at få lov til at præstere noget.

Det var *og er* forbavsende så hurtigt sådanne drenge kan tilvende sig idrætsredskabet – åren og båden –, og det viste sig da også, at man gennem en omhyggelig instruktion gennem de første lektioner opnår et hurtigt og godt resultat.

Drengene lærte snart »kunsten at ro«, og efterhånden som de forskellige hold i 4-årsers inrigger kom på vandet – *altid ifølge med en voksen leder* – blev det aktuelt at udvide undervisningen til også at prøve roningen i outriggede både.

Det var således en ret alsidig uddannelse vore drenge fik og efterhånden som de blev ældre, og der kom flere til, måtte man finde udvej for at beskæftige dem alle, og her har klubben været heldig i mange år, idet de voksne roere meget beredvilligt mødte op i deres fritid for at give et nap med som styrmænd og instruktører. Dette blev særligt til gavn for drengenes deltagelse i fællesture, og efter den grundige oplæring det første hold blev til del, oplever man, at bestyrelsen gav sin tilladelse til, at 5 af disse roere fik lov til at foretage en langtur til Lolland-falsterske farvande.

Jeg tror, at det kan slås fast, at oprettelsen af vor ungdomsafdeling blev en succes, der med al tydelighed understregede, at der virkelig lå en stor opgave i arbejdet med disse unge roere. Efterhånden som tiden gik, voksede afdelingen, og da drengene senere kom til at deltage i vore kaproninger – i den første periode som stilroere (maksimum 20 tag i minuttet) – og derefter, da D. F. f. R. indførte kaproning for drenge i alderen 15–17 år, måtte der ydes hjælp fra klubbens træner til denne opgave.



K. R.s første ungdomsroere
under ledelse af S. N. Heilbo.



To både med ungdomsroere i 1930.
(Cox. S. N. Heilbo).

Klubbernes ledelse må forstå, hvilket omfattende ansvar, der knytter sig til dette arbejde, og hvor omhyggelig, man bør være for at finde den rigtige leder, der både skal have en solid teknisk og en dybtgående menneskelig erfaring. Det må aldrig overlades til tilfældigheden, hvorledes ungdomsarbejdet trives inden for klubbens rammer. *S. N. Heilbo.*

Langtursroningen i Danmark begynder efter første verdenskrig

Det ville have været festligt, om vi samtidig med klubbens 100 års jubilæum kunne fejre et tilsvarende jubilæum for langtursroningen i K. R. Men det kan vi ikke, simpelt hen fordi den første båd, »TAK«, først kom på vandet den 8. maj 1867.

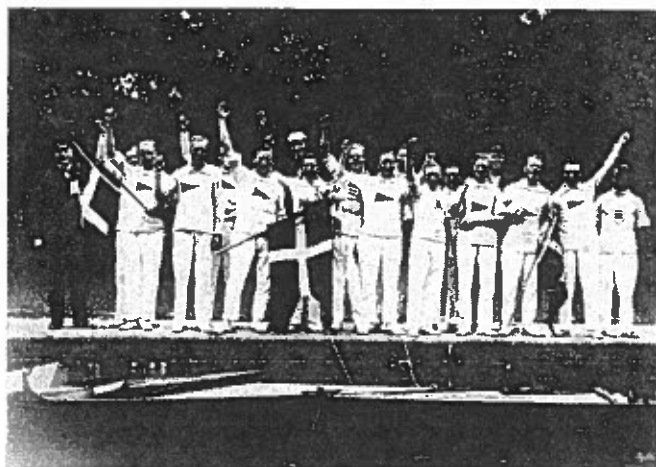
Samme år deltog foreningen i en kaproning fra Hvidøre til Tårnbæk. For at komme til startstedet måtte holdet ro en lang strækning udenfor havnen i åbent vand – altså en langtur efter vore begreber, og den blev roet for 99 år siden!

Som man ser, gik langtursroning og kaproning straks fra begyndelsen op i en højere enhed.

Senere blev det jo anderledes.

Efterhånden som materiellet blev bedre, søgte »skovroerne« længere og længere nordpå. Syd for København, på det flade vand i »Kalleboderne«, kunne man i al slags vejr ro til Koklapperne, nogle småøer ved Amagers vestkyst, samt til Kongelunden, men der skulle gå mange år, før det blev almindeligt at ro langture i Køge Bugt.

Med stigende medlemstal måtte der blive flere og flere, der kun interesserede sig for motions- og langtursroning, ja endog begyndte at bruge ferien til langture. I 1919 var der et hold, der ville ro til Tisvilde i ferien,



*Langtursroere i Berlin
i 1930.*



Lige før telte slås op af et hold langtursroere i 1930.

men det var så usædvanligt, at klubbens formand skulle give tilladelsen.

Efter første verdenskrig kom camping-bevægelsen stærkt frem herhjemme, og interessen for friluftsliv var stigende. Langsomt men sikkert voksede antallet af roere, der ønskede at komme på langtur, men K. R. og alle andre klubber manglede stadig det helt rigtige bådmateriel.

I 1931 døbttes tre 4-årsers og to 2-årsers af denne type med navnene DANIA, HAFNIA, SELANDIA, JUTLANDIA og FIONIA.

Den begejstring, hvormed disse både blev modtaget, betød et definitivt farvel til inriggeren af »Øresundstypen« som langtursbåd i K. R.

De følgende års eksplosive fremgang for langtursroningen var resultatet af en række samvirkende faktorer: de nye langtursbåde, et energisk langtursudvalg, der ikke veg tilbage for store arrangementer, gennemført uddannelse af langtursstyrmænd, en fremsynet bestyrelse, lejrgrunden, lejrudstyr til låns for medlemmerne samt en række vejrmæssigt fine somre.

Men ak! Den dag i 1941, da alle vore fine langtursbåde lå klar i det nye bådehus, var mulighederne for at bruge dem begrænset på grund af restriktioner i anvendelse af fartøjer til lystsejls.

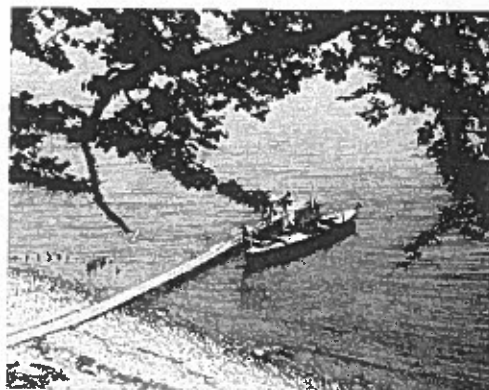
Alle både blev registreret hos politiet og fik nummerplade. Ingen måtte ro uden politipas, som søpolitiet elskværdigt kontrollerede i slusen, kun godkendte havne måtte anløbes og pas skulle vises, årerne skulle låses på land, og der var meget andet at passe på.

De første ferieture i udlandet roedes i 1946 i Oslo fjorden og Drammens fjorden i både udstationeret af K. R., og det tør siges, at nordmændene gav de danske hold en overstrømmende modtagelse.

Lejrgrunden på Mosede klint, som i årene før og under krigen var blevet et uundværligt mål for week-endturene, kunne i 1945 erhverves til ejendom. Allerede i 1951 kørte et dejligt sommerhus ind på grunden. Det udlejes til medlemmer, som vil holde ferie på lejrgrunden.

Langtursudvalget i K. R. har aldrig ligget på den lade side. Den forbilled-

*På langtur langs Danmarks
skønne strande.*



lige organisation af langtursroningen i K. R., som blev skabt i trediveerne og til dels lovfæstet, er næsten uændret ført videre til i dag.

Klubben skal ifølge loven have en langtursrochef, et langtursudvalg og et lejrgrundsudvalg. Et teltudvalg er også nødvendigt.

Det ansvarsfulde hverv som langtursrochef i K. R. blev i de forgangne 25 år betroet *Tscherning Christensen, Ernst Schmidt, Kjeld Thye, John Larsen, Erik Bøgh, Kai Dehn, Kaj Jørgensen, Knud Romar, Kay Nielsen, Jens-Peder Vium, Svend Aage Hallstrøm* og atter *Kay Nielsen*.

At klubbens inspektør *S. N. Heilbo* i en årrække satte sit præg på vore langturstyrmandskurser med sine berømte pædagogiske evner og indsigt, gjorde disse kurser særlig værdifulde til betryggelse for langtursrocheferne.

Kogekursus for langtursroere – formålet behøver ikke nærmere omtale – afholdtes i 1949 og 1959 i Ny Carlsbergvej skoles elevkøkken under frøken *Kirsten Nielsen's* dygtige og overbærende ledelse og blev lige så vellykket og morsomt som i 1938. K. R. Film var på pletten i 1949 og fik nogle aldeles morsomme optagelser.

Vi havde i mange år *Langturspokalen*, en vandrepræmie, som hvert år efter indstilling fra langtursudvalget blev givet til en roer, der i den forløbne sæson havde gjort et stort arbejde til gavn og glæde for langtursroerne i K. R. I 1962 blev den afløst af *Øsekarret* af svært, drevet sølv, skænket K. R. af den uforbederlige idealist og K. R.-entusiast *Hans Andersen*.

K. R. har sin egen *Kilometernål* – et fikst lille mærke tegnet af *Ernst Schmidt*. Den gives i sølv til roere, der i en sæson har roet 750–999 km, og i guld til roere, der har roet 1000 km og derover, og det skal være rigtige langturskilometre.

En enkelt roer – langtursentusiasten *Rudolf Krag* – har roet sig til ikke mindre end 8 guldnåle!

Hvis nogen skulle tvivle på, at langtursroning er »det skønneste af alt«, så har K. R. FILM i strålende farver ført bevis for denne påstand med fire dejlige langtursfilm, der har været vist i utallige roklubber og på kurser

og derved været en fin propaganda for roidrætten. I øvrigt er K. R. Films medlemmer alle tidligere langtursroere.

I dag som for 25 år siden er det en selvfølge, at klubben disponerer over et velassorteret lejrudstyr, som, mod et beskedent gebyr, udlånes til langtursholdene. Men primus'en er afløst af flaskegas, de tunge army duck telte forlængst erstattet af letvægtstelte. Luftmadrasser, transistorradio og anden komfort samt et kæmpeudvalg af konserver kan gøre tilværelsen på langtur ret behagelig.

Ved Københavns Roklubs 100 års jubilæum er det glædeligt at se, at langtursroningen trives godt i vor gamle klub og stadig har et sådant omfang, at K. R. må regnes blandt de førende klubber på dette område.

I K. R. støttede langtursrochefer og – udvalg helt og fuldt de fremsatte ønsker om forbedring af langtursroernes stilling. De synspunkter, langtursroerne gjorde gældende, sejrede, og det medførte bl. a., at de i fremtiden fik deres egen repræsentant i hovedbestyrelsen.

Tre langtursroere fra K. R. har beklædt denne vigtige post i tilsammen 20 år: *Tscherning Christensen* i 13 år, *Ernst Schmidt* i 2 år og *Poul Hansen* i 5 år, og han er valgt på sjette år.

Som vi har set, har det været adskillige af klubbens langtursroere forundt at tage aktivt del i denne udvikling, og det kunne vel være et passende jubilæumsønske, at der i fremtiden stadig må findes K. R.'ere, med indsigt og erfaring, som er villig til og kan afse tid og energi til virke for langtursroning i helhedens interesse.

Tscherning Christensen.

Morgenroningen - en afdeling som starter i 1954

Når man i dag skal tegne et billede af Københavns Roklubs historie, så kan dette ikke gøres uden at nævne morgenroningen.

Fra de tidligste tider, man kan erindre, har man dyrket morgenroning i K. R. Denne form for motion er vel, på grund af tidspunktet, den bedst tænkelige. Grundlaget til en god arbejdsdag er i orden, når man har roet sig en frisk tur med gode venner, efterfulgt af finbad og varm og kold duce.

Den kortere arbejdstid med frilørdag, som er helt almindelig nu, samt den omstændighed, at flere og flere anskaffer sig bil, er en medvirkende årsag til den store trang til motion, som K. R. mærker i den øgede aktivitet, og her er morgenroningen nok den gren af klublivet, som i de senere år har taget de største stik hjem.

I 1954 var der medlemmer, som havde dyrket morgenroning på faste hold i nogle år, men de var klar over at skulle denne form for roning have tag i en større kreds, ja, så måtte man væk fra holdmentaliteten og samtidig benytte enhver lejlighed til at agitere for morgenroningen.



*Klubmestre blandt morgenroerne i 1959
Birger Rasmussen, Jens Peder Wium
og Kay Nielsen.*

Årets vinder.

*Fra venstre: Leo Ungstrup, Fritz
Hagendahl, en ukendt, Hans
Hemager, Allan Christiansen,
Svend Larsen, Jagdboe,
Niels Klavsén og Ejner Jensen.*



Det var folk som »lille Larsen«, Hans Hemager, Harry Edby, Ejner Jensen, Johannes Hansen og Fritz Hagendahl, der løste opgaven.

Ved ihærdig propaganda lykkedes det at få så mange interesseret, at man kunne arbejde med tre grupper, nemlig en som startede kl. 6.30 til kl. 7.15, en noget større gruppe fra kl. 7.00 til kl. 8.00, og endelig en som roede fra kl. 7.45 til kl. 8.30.

Nu var grundlaget i orden, og fornøjelige artikler og interview om morgenroningen i K. R. bladet bragte flere og flere til. Enhver som ønskede sig en frisk morgentur, kunne nu altid komme med, når bare han sørgede for at være omklædt til tiden. I praksis foregik det på den måde, at alle blev talt op, og det nødvendige antal både blev båret ned til pontonen. Først her blev placeringen i bådene aftalt, og herefter lagde man fra. Skulle der i sidste øjeblik dukke en op, som havde haft svært ved at slippe dynen, blev den sidste båd tilbage, indtil en singlesculler var båret ned. Her var skabt noget nyt og blivende, her var en frugtbar gren podet.

Der gik sport i sagen, men begyndte at føre regnskab med de enkelte ture, og for indsamlede midler indkøbtes i 1957 »Morgenroernes Vandrepokal«, som gives til den morgenroer, som i én sæson har roet flest ture. I år ros der om denne pokal for 10. gang, og følgende har hidtil opnået at få sit navn indgraveret:

Jørgen Nielsen		1957.	131	morgenture
Erik Becker		1958.	146	»
Børge Mortensen		1959.	145	»

Børge Mortensen	1960.	132	»
Flemming Petersen . . .	1961.	158	»
Jørgen Holt Hansen ..	1962.	128	»
Jørgen Holt Hansen ..	1963.	156	»
Jørgen Holt Hansen ..	1964.	153	»
Flemming Gjelstrup . . .	1965.	143	»

Som bevis, for at en morgenroer i én sæson har roet over 100 ture, tildeles et til lejligheden udfærdiget roerbrev. Traditionen tro bliver disse æresbevisninger overrakt de pågældende ved den årlige fødselsdagsfest. En morsom, men sej kamp om disse trofæer er ligeledes en medvirkende årsag til den store fremgang. For stadig at følge kampen om pokal og brev bekendtgjorde man stillingen på opslagstavlen i bådehallen og i bladet under rubrikken »Morgenroernes Hjørne«, alt dette for at trække så mange som muligt ind i arbejdet. Helt nye medlemmer er kommet om morgenen, og blevet undervist og frigivet og har således helt fra start taget morgenroningen til sit hjerte. For sit utrættelige propagandaarbejde modtog Fritz Hagendal K. R.s ærespokal, og ved klubbens 95 års fødselsdagsfest fik Børge Mortensen og Bent Gustavson K. R.s ærestegn for deres arbejde med morgenroningen.

Når man ror hver morgen, opbygger man en god form og derfor kan det ikke undre, at man ville forsøge sig på kaproningsbanen. Men, hvor går man hen og finder hold på samme niveau at kappes med, når man kun kan ro om morgenen?

To år i træk gik klubmesterskabet i 2 åres inrigger til morgenroerne. En sejr i dette løb, som kun kan vindes af de bedste roere i klubben, viser hvor målbevidst, der arbejdes med roningen om morgenen. I 1959 var det Kay Nielsen og Birger Rasmussen, cox Jens Peder Wium, og året efter Eigil Martinsen og Birger Rasmussen, cox Leo Ungstrup, som blev klubmestre.

Idrætsmærkeprøven indgår som et vigtigt led i roningen om morgenen. Både 2000 m og 20 km prøven aflægges her, jeg tror ikke, det er en tilfældighed, at de første på listen over dem, der har flest idrætsmærker, netop er morgenroere, og her skal kun nævnes Erik Becker, som sidste år fik sit 14. guldmærke 76 år gammel.

Denne gren af klublivet, som navnlig i det sidste kvarte sekel, har opnået en så fantastisk succes, er kommet for at blive, og dette har vi her ved Københavns Roklubs 100 års dag lov at lykønske hinanden med.

Bent Gustavsen.

25 år med Ski- og Orienteringssektionen

I den sidste fjerdedel af Københavns Roklubs 100-årige historie har Københavns Roklubs Ski- og Orienteringssektion dannet et særligt kapitel og bør som følge heraf også omtales i et særligt kapitel i dette jubilæumsskrift.

Roningen og specielt langtursroningen foregår som bekendt i den friske luft og i nær kontakt med den dejlige danske natur, og hvorfor slippe denne kontakt, når standen ved rosæsonens slutning tages ned. Hvorfor ligge stille og savne motionen og kontakten med de gode kammerater, man i sommerens løb har fornøjet sig med på vandet, indtil standen hejses på ny.

Disse spørgsmål blev bl. a. besvaret ved og var årsagen til, at medlemmerne d. 13. februar 1941 blev enige om at optage skisporten og senere orienteringssporten i en mere organiseret form på Københavns Roklubs program, idet Københavns Roklubs Ski- og Orienteringssektion blev stiftet denne dato.

At der var basis for en sådan afdeling har årene tydeligt vist, idet sektionen har vokset sig stor og stærk således, at den ved jubilæumsfesten i februar i år stod som landets største orienteringsklub og næststørste skiklub, hvad medlemstal angår.

Ved 25 års jubilæet udsendte sektionen et jubilæumsskrift, som i mere udpenslet form, end det kan gøres her, beretter om sektionens virke og de begivenheder, der i årenes løb har fundet sted.

Som det blev sagt ved jubilæumsfesten, hvori 130 medlemmer deltog, har de store præstationer indenfor ski- og orienteringssporten ikke været sektionens særkende, ligesom sektionens repræsentation i toppen og udadtil ved større stævner ikke har været iøjnefaldende.



*Norgesholdet i
Raggsteindalen 1953.*



*Da KR sidst
fik overrakt
holdpræmien
i Kompasløbet
1954 i
Teglstrup Hegn.*

Om man skal være ked af dette kan diskuteres. Det er jo således, at skal man opnå topresultater, kræves en specialisering, og dette har aldrig ligget for sektionens medlemmer.

Derimod er der ingen tvivl om, at der med gode resultater er arbejdet for opfyldelsen af sektionens formålsparagraf »at skabe sammenhold blandt K. R.s medlemmer i den tid, hvor roning ikke kan finde sted« og »udbrede kendskabet til ski- og orienteringssport og virke til fremme for disse«, og det er for mange det væsentligste.

Sektionen startede sin tilværelse ved at samle medlemmerne til aften- og søndagsskiture i omegnens skove, og sektionens allerførste optræden var intet mindre end at deltage med 5 mand ved Danmarksmesterskaberne i langrend i Rude skov. Det skal siges, at resultaterne ikke var imponerende, men vi var da med.

Sidenhen har sektionen kaldt medlemmerne til skiture, når det lune-fulde danske vinterklima tillod det, og det har i de senere år ikke været ofte. Det er dog lykkedes at gennemføre 3 klubmesterskaber i langrend, nemlig i årene 1956, 1958 og 1963. Det bør også nævnes, at helt uden topplaceringer står sektionen ikke. Ved KM i langrend i Rude skov i 1963 hjemtog K. R. kredsmeesterskabet i drengklassen og ved KM stafetten i langrend samme år i Teglstrup hegn gentog et tremandshold i samme klasse bedriften. Ved KM i 1964 fik K. R. et kredsmeesterskab i old-boys- og igen i drengklassen.

En mere regelmæssig udnyttelse af ski- og vintervejr er siden februar 1946 foretaget i Norge. Gennem noget familie til et af vore medlemmer kom vi i kontakt med Nydalens Skiklub. Dette førte til en invitation til at bo i klubbens hytte på Sinober i Nordmarken. Ingen af de 16 deltagere

i K. R.s første norgestur glemmer nogensinde den festlige uge, vi tilbragte der. Sidenhen har norgesturene, med enkelte sidespring, været forlagt til »Brekkeseter« på Høvringen i Rondane, og det er blevet almindeligt, at ca. 30 sektionsmedlemmer hvert år i begyndelsen af marts måned tilbringer ca. 10 dage på fjeldet i disse herlige omgivelser, hvor der aldrig har manglet sne.

I denne forbindelse bør nævnes sektionens uforlignelige ven og kontaktmand, Bjarne Bjercke (formand for Norsk Orienteringsforbund), som siden vor første norgestur har ydet sektionen megen god hjælp. Bjarne Bjercke modtog ved sektionens 10 års jubilæum, overordentligt fortjent, K. R.s æresemblem.

Den 9. november 1941, altså 9 måneder efter sektionens stiftelse, arrangeredes det første orienteringsløb for K. R.s medlemmer. Rammerne var ikke helt de samme, som anvendes i dag, men interessen blev vakt for den i Danmark helt nye sportsgren, og interessen har holdt sig usvækket siden.

K. R. S. O. S.s styrke ligger bl. a. i det store antal medlemmer, der flittigt møder op, når sektionen kalder til træningsløb med egne banelæggere. Her blomstrer kammeratskabet og her gøres et stort og energisk arbejde af bestyrelse og banelæggere til glæde for alle parter.

Dog er det utvivlsomt K. R.s klubmesterskaber i orientering, der er orienteringssæsonens største begivenhed. Disse mesterskaber finder som regel sted i okt. nov. måned, og der er altid vældig tilslutning og spænding om udfaldet. Disse mesterskabsdage får karakter af familieskovture, når løbernes kammerater, ofte med kvindelige ledsagere, i busser og biler drager med ud for at følge deres favoritter og samtidig deltage i den i samme anledning arrangerede fælles fodtur med efterfølgende frokost og præmieuddeling.



*Ved starten
til Kompas-
løbet 1955.*

Et andet fast løb på programmet er forårets »Kanonløb«, som er etableret som afløser for sektionens jubilæumsløb, der gik fra 1951 til 1961.

Med skiftende held har K. R. deltaget i roernes orienteringsløb »Kompassløbet«, som finder sted hvert års Store Bededag med D. F. f. R.s københavnskreds som arrangør. Af de 25 gange løbet er afholdt har K. R. besat 1. pladsen for 4 mands hold 3 gange.

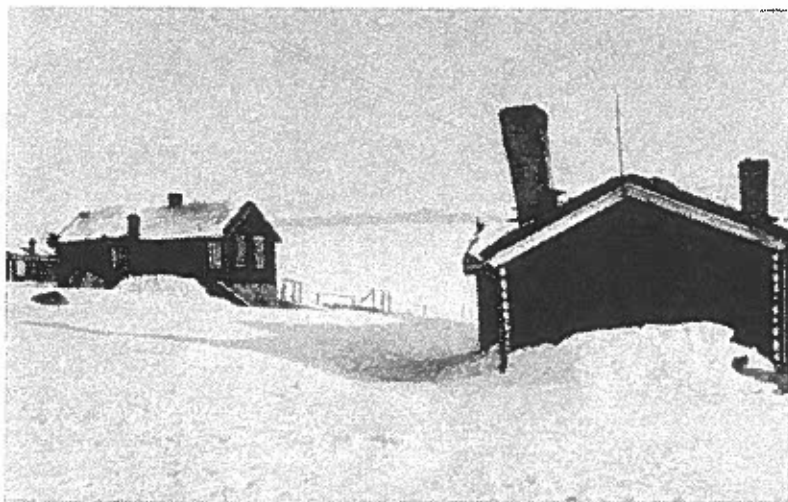
Hytteturene tager sektionen gerne ansvaret og æren for. Turene startede allerede i påsken 1941, hvor 14 medlemmer holdt en fornøjelig ferie sammen i et hus på Sjællands nordkyst, og siden er det gået slag i slag. Siden 1951 er det blevet almindeligt, at disse ture til hytter eller huse foregår pr. tandem, hvad anses for en charme mere.

Det er Københavns Roklubs mest aktive og energiske medlemmer, der i dag også står som medlemmer af sektionen, og det kan derfor ikke undgås, at der tid til anden opstår små problemer, når vinter- og sommersæsonen lapper over hinanden. Det er hændt, at en hus- eller materielforvalter har suret lidt, når f. eks. hus og både skulle gøres klar til standerhejsningen og den unge arbejdskraft leger orientering i skovene. Man er klar over, at det ene skal passes, og det andet ikke forsømmes, og i det store og hele er samarbejdet til nu forløbet mønsterværdigt.

Skal der til slut udtrykkes et ønske, må det være, at der fortsat må være unge energiske medlemmer til at drive sektionen videre på en sådan måde, at samarbejdet fortsat må forløbe gnidningsløst og at specialiseringen ikke må tage overhånd, således at fornøjelsen ved dyrkelsen af de to herlige friluftsidrætter, roning og orientering, lider derved.

Tilhørsforholdet til »moderklubben« K. R. kan ikke undværes, og der er ingen tvivl om, at det lykkelige samarbejde, der er i så god en gænge, vil fortsætte til glæde for alle roklubbens medlemmer mange år fremover.

Kjeld Thye.



*Vort elskede
»Brekkeseter«.*

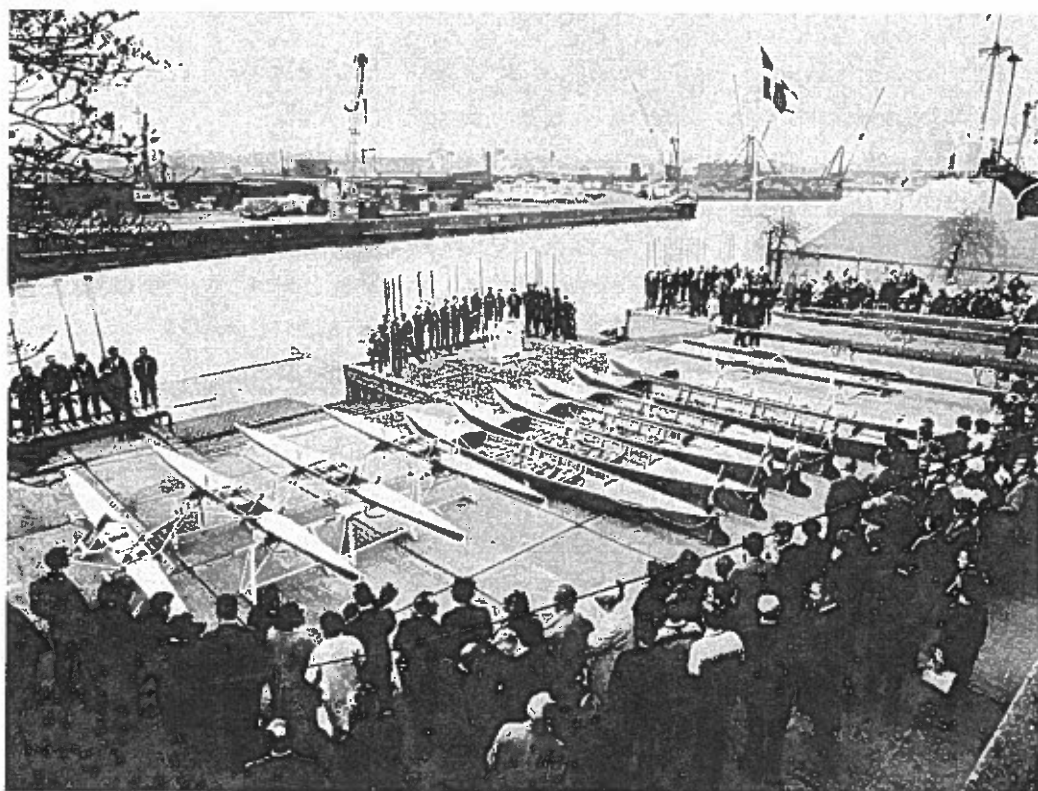
100 års jubilæumssæsonen blev en af K. R.s største

»Lykken står den kække bi«, eller »enhver er sin egen lykkes smed«, kunne passende stå som overskrift over vor 100 års jubilæumssæson.

At det blev en af K. R.s største, kan vi kun være glade og taknemmelige for, men årsagen kan vi først og fremmest finde hos os selv. Fra så godt som alle af klubbens medlemmer, gamle som unge, blev der fra sæsonens start satset på, at 1966 skulle blive K. R. værdig, således at 100 års jubilæet kunne fejres med den ære og værdighed, der lever op til K. R.s bedste traditioner. Endnu engang viste det sig, at sammenhold, offervillighed, arbejdsglæde og kammeratskab altid bringer de store resultater.

Hele vinteren blev der arbejdet i bådehuset for at bringe alt i fineste stand til standerhejsningen. Omklædningsrummet blev istandsat, således at det kan benyttes til mere end dette formål. Bådehallen blev malet, robassinet repareret, festsalen moderniseret; ja hele huset fik en »ansigtsløftning«, så det blev som nyt.

Generalforsamlingen genvalgte Ernst Schmidt med akklamation til formand, ligesom det meste af bestyrelsen gav tilsagn om at fortsætte i jubilæumsåret. Jubilæumsudvalget, der var nedsat året før, havde allerede



Et betagende skue, for 125.000 kroner nyt materiel.

skaffet ca. 125.000 kr., der blev benyttet til reparation af det ældre materiel, og indkøb af nye både. Ligeledes havde en række institutioner og venner af klubben skænket en række nye både, således at da standerhejsningen var vel overstået, kunne bestyrelsen d. 4. maj invitere til den største bådedåb i K. R.s historie. Ikke mindre end 15 nye både blev døbt på denne festdag, omfattende såvel inriggere som outriggere.

Men også det interne liv i klubben blomstrede op. Mange nye medlemmer strømmede til, ligesom de ældre medlemmer i udstrakt grad fandt sammen til gymnastik og motionsroning. Langtursroerne benyttede den gode sommer til mange pragtfulde ture landet rundt, og på lejrgrunden i Mosede forsøgte man at udstationere en båd til benyttelse for de medlemmer, der havde fast bopæl syd for byen. Her ligger måske spiren til noget helt nyt.

K. R.s filmselskab beredte medlemmerne en stor glæde ved at fremstille en cavalcadefilm over de sidste 25 år af klubbens historie, den gjorde forment og stor lykke ved premieren i bådehuset i september.

Jubilæumslotteriet løb af stabelen i maj måned, og blev, takket være Villy Jørgensen og hans medhjælperes store uegennyttige arbejde, en økonomisk succes for klubben, hvad der jo også var hovedformålet. Det gav et smukt overskud til jubilæumsfondet.

Når baggrunden i en klub er i orden, kommer resultaterne på kaproningsbanen. Ikke af sig selv, det er der intet her i verden, der gør, men inspirationen fra oven, og de mange nye flotte både, var med til at påvirke kaproningsledelsen og roerne til at gøre en smuk indsats.

Fra 1. januar kom der fuld gang i træningsarbejde med roning og gymnastik i bådehuset, træningsture i terrænet, og da kaproerne for første gang i år satte bådene i vandet, var konditionen i orden. Resultaterne udeblev ikke. Allerede ved forårskaproningen på Bagsværd sø, vandtes der en række smukke sejre og placeringer, der fortsattes ved stævnerne i Odense, Maribo og Sorø. Ingen vil tage det fortrydeligt op, når begynderotteren bliver særligt fremhævet. 15 sejre vandt dette hold i sæsonens løb, ikke alene ved en smuk teknisk roning, men også ved et forbilledlig kammeratskab. Holdet fik som belønning for dette en tur til Norge, hvor det i Drammen opnåede de smukkeste resultater mod en række af Norges bedste mandskaber.

Senior-fireren med styrmand var, på grund af soldatertjeneste og andre forhindringer, længe om at komme i gang, men opnåede dog i sommerens løb en række smukke resultater, der foreløbig kulminerede i deltagelse i Henley regattaen i England, hvor holdet kæmpede sig igennem til finalen. Det blev her slået knapt af det øst-tyske landshold, en udmærket præstation.

Danmarksmesterskaberne, der i år blev roet på Brabrand sø ved Århus, bragte igen K. R. på toppen af dansk rosport. Vi deltog i dobb.-sculler, firer m. st. og otter. Efter en smuk andenplads i firer, gik otteren, der var sammensat af senior-firen suppleret op med fire roere fra begynder-otteren, ud og roede et løb, der tog vejret fra de fleste. Efter 21 års forløb var roningens fornemste løb atter i K. R.s besiddelse. Det var kronen på værket for vore kaproere, en smukkere jubilæumsgave kunne de ikke give K. R.



*Svend Madsen – Gunnar Nielsen – Henrik Jespersen – Leif Schnoor – Leif Poulsen
Egon Larsen – Max Steffensen – Mogens Pedersen og Gert Kristensen (cox).*

Efter stævnet blev fireren udtaget til at repræsentere Danmark ved verdensmesterskabet i Bled, Jugoslavien. Resultatet er sikkert alle kendt, når dette jubilæumsskrift er Dem i hænde.

Ialt blev der i 1966 startet 74 gange med 28 sejre.

Og så samles alle »gamle og unge medlemmer« den 20. oktober for at fejre vor gamle klub. Det kan gøres med en god samvittighed, arven vi fik til gave af de tusinder af gamle medlemmer, der gik forud, er vel røgtet. K. R.s bestyrelse kan med god samvittighed give arven videre til K. R.s ungdom.

Vi hilser vor gamle klub, der trods de hundrede år, stadig er ung.

Poul Kragh.

Københavns Roklubs deltagelse i olympiske lege

1896 Athen	1900 Paris	1906 Athen	1912 Stock- holm	1920 Antwer- pen	1928 Amsser- dam	1936 Berlin	1952 Helsing- fors	1960 Rom
Vægtløftning (1) Sabel (2) Pistol (2)	Tovrækning (1)	4-årsers inrg. (4) 2-årsers inrg. (4) Komb. hold	Firer m/ st.	Sculler	Otter	Firer u/ st. (6) Firer m/ st. (6) Toer m/ st. (4) Otter	Toer u/ st.	Dobb. sculler Firer u/ st.

KR ved europamesterskaberne

1929 Polen	1930 Belgien	1931 Frankrig	1934 Schweitz	1935 Perlin	1937 Holland	1938 Italien	1951 Frankrig	1953 Danmark	1954 Holland
Otter (5)	Otter (2)	Otter (4) Toer u/ st. (4)	Otter (2)	Otter (6)	Otter (3)	Otter (4)	Toer u/ st. (2) Dobb. sculler (5)	Firer m/ st. Dobb. sculler (5)	Dobb. sculler

1955 Belgien	1956 Jugoslavien	1957 Tyskland	1958 Polen	1959 Frankrig	1961 Tjeko- slovakiet	1962 Schweitz	1965 Tyskland	1966 Jugoslavien
Toer m/ st. Dobb. sculler	Dobb. sculler	Dobb. sculler Firer u/ st. (4)	Firer u/ st. (4) Dobb. sculler	Firer u/ st.	Firer u/ st.	Firer u/ st.	Firer m/ st.	Firer m/ st.

18 nordiske mesterskaber

	Firer m/ st.	Firer u/ st.	4-årsers inrigger	Single sculler	Otter	Total
Starter	12	5	2	3	12	34
Sejre	5	4	1	1	7	18

78 danmarksmesterskaber vundet af KR

	4-årsers inrigger 1000 m	4-årsers inrigger	2-årsers inrigger	Toer m/ st.	Toer u/ st.	Single sculler	Dobb. sculler	Let- vægts firer	Firer m/ st.	Firer u/ st.	Otter	Total
Starter	6	9	13	9	8	14	13	10	40	22	35	179
Sejre	3	4	8	1	1	3	8	1	18	14	17	78

Københavns mesterskaber - 68 sejre i 9 bådtyper

	4-årsers inrigger	Firer m/ st.	Firer u/ st.	Single sculler	Dobb. sculler	Toer u/ st.	Toer m/ st.	Letvægts firer	Otter	Total
Sejre	2	9	15	3	7	4	4	7	17	68

KR's starter og sejre i 100 år

Starter	Nr. 1	Nr. 2	Nr. 3	Nr. 4	Nr. 5	Nr. 6	Uplaceret Udgået
2221	933	581	290	153	79	53	132

Københavns Roklubs starter i udlandet gennem 100 år

		Starter	Sejre
England	Henley	2	0
	Bedford	4	2
Italien	Milano	1	0
Schweitz	Lucern	4	0
Polen	Bydgodz	1	0
	Warschawa	2	0
Frankrig	Paris	2	0
	Machon	2	0
Tjekoslovakiet	Prag	1	0
Holland	Amsterdam	11	2
Belgien	Antwerpen	5	2
	Bryssel	1	0
	Liege	7	3
	Ostende	1	0
	Gent	2	0
Tyskland	Kiel	3	3
	Hamborg	18	12
	Schwerin	11	7
	Lybæk	41	19
	Berlin	11	0
	Stettin	2	1
	Frankfurt a. M.	7	1
	Giessen	9	1
	Duisburg	5	0
Norge	Oslo	34	23
	Horten	9	7
	Bergen	3	2
	Årungen	9	7
Finland	Helsingfors	6	4
	Tammerfors	2	1
Grækenland	Athen	2	0
Sverige	Landskrona	47	35
	Stockholm	17	13
	Malmö	23	16
	Helsingborg	4	2
	Gøteborg	5	4
	Simlångan	18	13
Jugoslavien	Bled	2	0
Total		334	180



KØBENHAVNS ROKLUB

STIFTET 20. OKTOBER 1868

MEDLEM AF DANSE FORENING FOR ROSPORT
under
DANSE IDRÆTS FORBUND — NORDISK RO-FORBUND
og
FÉDÉRATION INTERNATIONALE DES SOCIÉTÉS D'AVIRON
MEDLEM AF DANSE HAANDBOLD FORBUND OG DANSE SEIFORBUND
OG DANSE ORIENTERINGS FORBUND

KØBENHAVN, den 20. oktober 1966.

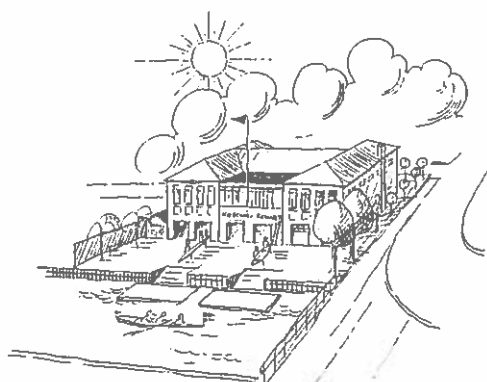
En idrætsforenings bestyrelse må altid se frem. Arbejdet i dag gælder resultaterne i morgen. Ved runde jubilæer er det imidlertid tilgiveligt og endda rigtigt at kaste blikket bagud over de mange års aktivitet, at lære af mulige fejltagelser og glæde sig over de gode resultater, der lykkeligvis har været de fleste i Københavns Roklub.

Allerede i 1916 samlede Eugen Schmidt KRs historie (der samtidig var et betydningsfuldt kapitel i dansk idræts historie) i et festskrift. Da klubben fyldte 70 og 75, sørgede Poul Kragh for at fortsætte historien om KR i skriftlig form.

Det faldt derfor naturligt at bede Poul Kragh påtage sig det store arbejde at sammenfatte KRs 100 års historie, der nu på jubilæumsdagen foreligger som en spændende og fyldestgørende beretning om, hvad fremsynede idrætsledere og gode rokammerater sammen har formået at udrette til gavn og glæde for dansk ungdom.

Bestyrelsen for Københavns Roklub ønsker med disse linier at bringe en hjertelig tak til Poul Kragh og hans medarbejdere for dette jubilæumsskrift, der i alle måder har indfriet vore forventninger.

Ernst Schmidt, formand



Københavns Roklub i 1966